

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**Мова іврит
5-9 класи**

**Програма для загальноосвітніх навчальних закладів
з навчанням українською мовою**

2017 р.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

I. Вступ

На сучасному етапі розвитку, модернізації та оновлення української освітньої системи мовна освіта є одним із пріоритетних напрямків. У цьому процесі розвиток мов національних меншин посідає важливе місце та є одним із ключових факторів розвитку полікультурного українського соціуму.

Водночас сьогодні вкрай необхідно враховувати сучасні зміни, потреби та виклики, що постають перед суспільством і вимог до формування особистості нового часу. Передусім, постіндустріальне інформаційне суспільство XXI століття потребує формування та наявності певних якостей, якими має оволодіти сучасна особистість. Насамперед, йдеться про сформованість таких життєво необхідних компетентностей:

гнучко адаптуватися у мінливих життєвих ситуаціях, самостійно набувати необхідні знання, вміло застосовувати їх на практиці для вирішення різноманітних проблем за для того, щоб протягом життя мати можливість знайти в ньому своє місце;

самостійно критично мислити, вміти помічати виникаючі у реальному світі труднощі та шукати шляхи раціонального їх подолання, використовуючи сучасні технології;

чітко усвідомлювати, де та яким чином набуті знання можна застосувати в оточуючій дійсності;

бути здатним генерувати нові ідеї, мислити вільно та творчо;

грамотно працювати з інформацією (вміти збирати необхідні для дослідження або вирішення певної задачі факти, аналізувати їх, висувати гіпотези рішення проблеми, робити необхідні узагальнення, співставлення з аналогічними або альтернативними варіантами розгляду, встановлювати статистичні закономірності, формулювати аргументовані висновки та на їх основі виявляти та вирішувати нові проблеми);

бути комунікабельними, контактними у різних соціальних групах, вміти працювати спільно у різних сферах, запобігати конфліктним ситуаціям або вміло виходити з них;

самостійно працювати над розвитком власного морального, інтелектуального, духовного та культурного рівнів.

На думку провідних педагогів і вчених різних країн світу, зокрема Філіпа С. Шлехти, Лестера Туроу, В.Я. Пилиповського, Б.С. Гершунського та ін., портрет сучасної особистості повинен мати такі риси: самореалізація, прагнення до підтримки інших людей, необхідність навчатися впродовж життя, активна участь у культурному розвитку, високий професіоналізм, інформованість та активна громадянська позиція, захист оточуючого середовища та здоров'я.

Саме до цього має прагнути сучасна українська школа, кожна ланка та галузь системи освіти.

Предмет «мова іврит» займає належне місце серед предметів освітньої галузі «Мови і літератури», що забезпечує освіту та виховання громадян незалежної багатомовної, багатонаціональної України. Сучасна школа покликана сприяти відродженню, збереженню та розвитку давньої єврейської мови та культури єврейського народу, що споконвіку проживає на теренах України, та водночас забезпечувати достойний рівень володіння держаною мовою, що гарантує учням інтеграцію в українське суспільство.

Ця програма є логічним продовженням початкового курсу мови іврит і розрахована на учнів, які опановують її з першого класу у школах із навчанням українською (російською) мовою.

Вона ґрунтується на основних нормативних і методичних документах, які регулюють процес навчання мовам: Державному стандарту базової та повної загальної середньої освіти (Постанова Кабінету Міністрів України від 23. 11. 2011 г. № 1392) з урахуванням Державного стандарту початкової загальної освіти (Постанова Кабінету Міністрів України від 20. 04. 2011 г. № 462) з урахуванням Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти та у відповідності до положень «Концепції Нової української школи» (2016).

Державний компонент освітнього стандарту з мов і нові типові навчальні плани передбачають обов'язкове вивчення мов (української, мови національних меншин (мова навчання та мова вивчення) та іноземної) з 1 класу.

Мова іврит вивчається у загальноосвітніх навчальних закладах з навчанням українською мовою як окремий предмет. На її вивчення у початковій та основній школі передбачається по дві години та тиждень. У старшій школі вивчення мови іврит продовжується на базовому або на профільному рівні. Таким чином, реалізується принцип неперервної освіти з мови іврит у загальноосвітніх навчальних закладах з навчанням українською мовою, що відповідає сучасним потребам особистості та полікультурного українського суспільства.

Основними стратегіями навчання проголошено **особистісно зорієнтований, компетентнісний і діяльнісний підходи**, які реалізовані у змістовій та результативній складових змісту базової і повної загальної середньої освіти.

Найбільш значущими напрямками реформування змісту навчання мовам у загальноосвітній школі можна вважати наступне:

- більш ефективного використання індивідуальних здібностей учнів до оволодіння мовами та мовленнєвого розвитку в цілому;
- перерозподіл навчального матеріалу, що дозволить розвантажити школярів на середньому ступені навчання. При цьому зміст навчання мовам на початковому та середньому ступенях повинно бути зорієнтовано на реальні інтереси та потреби сучасних учнів з урахуванням різних вікових груп, зокрема у відборі тем та проблем спілкування, мовленнєвого, мовного та соціокультурного матеріалу;
- надання учням старшої школи можливості вивчати мови на різних рівнях (базовому та профільному) в залежності від інтересів та потреб старшокласників;
- досягнення учнями мінімально необхідного та достатнього рівня функціональної грамотності та компетентності, який дозволить забезпечити успішне подальше навчання, трудову діяльність та полегшить їх адаптацію до постійно прогресуючих умов та ритму життя. Так, на початковому етапі (4 клас) передбачається досягнення рівня А2, в основній середній школі (9 клас) рівень В1 та у старшій школі (11 клас) – рівень В1+ (відповідно до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти¹ та **Алеф, Бет і Бет+/Гімел** - відповідно до ізраїльської системи визначення порогових рівнів з мови²);
- застосування особистісно зорієнтованого навчання, що ставить у центр навчально-виховного процесу особистість учня, враховує його здібності, можливості, нахили, інтереси, уподобання та потреби;
- впровадження компетентісно орієнтованого навчання, що сприяє формуванню ключових і предметних компетентностей та зорієнтоване на результати навчання, на життєво необхідні уміння й навички і виражається у послідовному оволодінні учнями основними видами мовленнєвої діяльності, що дозволить здійснювати спілкування тією чи іншою мовою в усній та письмовій формі;
- посилення діяльнісного характеру навчання, спрямованого на розвиток умінь і навичок учнів знаходити, аналізувати та застосовувати отриману інформацію і здобути знання у практичній діяльності та конкретних ситуаціях, шукати шляхи інтеграції до соціокультурного та природного середовища;
- посилення ролі соціокультурних і лінгвокультурологічних умінь та знань про культуру, народ і країну/и мови, що вивчається та про міжкультурні зв'язки у власній державі, які дозволять учням адекватно представляти культуру свого народу та країни у процесі їх спілкування з представниками інших культур та країн на засадах патріотизму та толерантного усвідомлення й ставлення до інших;

¹ Там же.

² Ron Kuzar. List of Morphological and Syntactic Items For Six Levels of Hebrew Instruction. – The Hebrew University of Jerusalem, Rothberg School for Overseas Student, Division of Hebrew Language Instruction, Research Center. – Jerusalem, 1991.

- розширення кола громадської думки, що сприятиме формуванню свідомого громадянина, який може аргументувати, захищати власну громадянську позицію та поважати і прислухатися до інших поглядів, володіє стратегіями спілкування у багатоетнічному та демократичному соціумі, вмє належним чином поводитися відповідно до тій чи іншій соціальної ролі;
- застосування здоров'язбережувальних технологій у змісті навчання, що дозволить застосовувати у конкретних життєвих ситуаціях сукупність здоров'язбережувальних компетенцій та дбайливо ставитися до власного здоров'я та здоров'я інших людей;
- залучення інтеграційних тенденцій та компаративних підходів у змісті навчання, що сприятиме формуванню міжпредметної компетентності та розширюватиме коло набутих знань, умінь та навичок і поглиблюватиме розуміння про взаємозв'язки та взаємовплив тих чи інших явищ і процесів буття;
- посилення соціальної ролі сім'ї, що має відобразитися у змісті навчання та спільній діяльності;
- врахування світової практики, що надасть можливості власним ініціативам бути конкурентоздатними у європейському та світовому просторі.

Ці стратегії спонукали визначити **роль і місце курсу «мова іврит» у формуванні ключових компетентностей і реалізації наскрізних тем, а саме:**

<i>№</i>	<i>Ключові компетентності</i>	<i>Компоненти</i>
1.	Спілкування державною мовою (рідною мовою в разі відмінності)	<p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> • сприймати, розуміти, аналізувати інформацію на мові, що вивчається; • виступати з усним повідомленням, вміти ставити і відповідати на запитання; коректно вести діалог, дискусію; • використовувати різні види читання: ознайомлювальне, вибіркоче, навчальний та ін .; • складати письмові висловлювання різних типів і стилів; • використовувати українознавчий компонент в різних видах мовленнєвої діяльності; • толерантно спілкуватися в полікультурному, поліетнічному суспільстві. <p>Ставлення</p> <ul style="list-style-type: none"> • готовність використовувати досліджувану мову як спосіб пізнання світу, культури, засіб міжнаціонального спілкування; • бажання популяризувати Україну, її досягнення в сфері науки, культури; • розуміння необхідності вдосконалення своїх комунікативних умінь; • готовність до міжкультурного діалогу. <p>Навчальні ресурси:</p> <ul style="list-style-type: none"> • тексти різних стилів і типів; • підручники, посібники; довідники; • он-лайн-курси; он-лайн-бібліотеки; • проектна робота.
2.	Спілкування іноземними мовами	<p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> • читати і розуміти зміст текстів іноземною мовою за умови вивчення відповідної іноземної мови в школі;

		<ul style="list-style-type: none"> • зіставляти оригінальні тексти з перекладами українською/російською мовою (з урахуванням рівня володіння іноземною мовою). <p>Ставлення:</p> <ul style="list-style-type: none"> • усвідомлення необхідності вивчення декількох мов з метою розширення інформаційного поля та знайомства з різними культурами; • готовність до толерантного міжнаціонального спілкування, міжкультурного діалогу. <p>Навчальні ресурси:</p> <ul style="list-style-type: none"> • підручники, посібники, словники; • он-лайн перекладачі; • тексти мовою оригіналу та їх переклади українською/російською мовою.
3.	Математична компетентність	<p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> • встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, виділяти головну і другорядну, нову і відому інформацію; • структурувати інформацію, групувати матеріал за певною ознакою; • на основі спостережень формувати визначення; • представляти інформацію в різних формах (текст, таблиця, схема); • працювати за алгоритмом, створювати власні алгоритми дій; • складати плани різних видів до текстів. <p>Ставлення:</p> <ul style="list-style-type: none"> • усвідомлення закономірності як суттєвої, що повторюється взаємозв'язку між об'єктами; • прагнення до чіткого і логічного поданням інформації; • усвідомлення залежності ефективності дій від постановки мети і чіткого планування. <p>Навчальні ресурси:</p> <ul style="list-style-type: none"> • навчальні таблиці, схеми, алгоритми, плани; • тексти різних типів.
4.	Основні компетентності у природничих науках і технологіях	<p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> • аналізувати і оцінювати діяльність людини, його вплив на навколишній світ; • задавати питання до спостережуваних фактів, відшукувати причини явищ; • проводити пошукову діяльність; • ставити пізнавальні завдання і висувати ідеї; вибирати умови здійснення проекту; • описувати результати, формувати висновки; • представляти результати свого дослідження з використанням комп'ютерних засобів і технологій. <p>Ставлення:</p> <ul style="list-style-type: none"> • інтерес до нових технологій, готовність до оволодіння ними; • усвідомлення важливості дослідницької діяльності для вирішення суспільно значущих завдань. <p>Навчальні ресурси:</p> <ul style="list-style-type: none"> • різні джерела інформації: книги, підручники,

		довідники, карти, енциклопедії, каталоги, словники, Інтернет; <ul style="list-style-type: none"> • інформаційно-цифрові пристрої; • інноваційні технології навчання (інтерактивні, інформаційно-комунікативні).
5.	Інформаційно-цифрова компетентність	<p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> • використовувати нові інформаційно-цифрові засоби для ефективного отримання і передачі інформації; • знаходити потрібну інформацію в різних джерелах, як на паперових, так і на електронних носіях, на різних мовах; • визначати ступінь достовірності інформації шляхом порівняння з інформацією з інших джерел і ставити її під сумнів; • ефективно використовувати отриману інформацію відповідно до поставлених цілей і завдань, сферою використання. <p>Ставлення:</p> <ul style="list-style-type: none"> • задоволення пізнавальних інтересів в сучасному інформаційному просторі; • прагнення дотримуватися правил спілкування в сучасному інформаційному просторі; • критичне осмислення інформації, отриманої з різних джерел; • інтерес до нових інформаційних технологій. <p>Навчальні ресурси:</p> <ul style="list-style-type: none"> • різні інформаційно-цифрові пристрої; • електронні презентації; • електронні бібліотеки, навчальні сайти; • телепередачі; навчальні фільми; • алгоритми, інструкції, плани і т. П.); • записи в соціальних мережах і коментарі до них.
6.	Уміння вчитися впродовж усього життя	<p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> • визначати мету навчальної діяльності, способи її досягнення; • планувати і організовувати власну навчальну діяльність; • адекватно оцінювати свої результати, свій внесок в роботу групи; • швидко адаптуватися до нових вимог і ситуацій; • користуватися різною довідковою літературою. <p>Ставлення:</p> <ul style="list-style-type: none"> • прагнення до отримання нових знань протягом усього життя; • відповідальне ставлення до свого навчання; • розуміння ролі читання в процесі особистісного розвитку, отримання потрібної інформації. <p>Навчальні ресурси:</p> <ul style="list-style-type: none"> • різні інформаційно-цифрові пристрої; • навчальні тренінги (в тому числі і он-лайн тренінги, навчальні он-лайн курси); • інструкції по самооцінюванню; • елективні шкільні навчальні курси;

		<ul style="list-style-type: none"> • довідкова література; • бібліотеки, електронні мережні бібліотеки.
7.	Ініціативність підприємливість і	<p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> • представляти власні ідеї та ініціативи, доречно використовуючи мовні та немовні ресурси; • активно і ефективно працювати в команді, використовуючи принципи співробітництва; • використовувати адекватні поставленим цілям і ситуації комунікативні стратегії; • прогнозувати результати своєї діяльності. <p>Ставлення:</p> <ul style="list-style-type: none"> • готовність брати на себе відповідальність; • розуміння взаємозв'язку особистої активності, відповідальності та навчальної, професійної успішності; • усвідомлення ролі комунікативних умінь в досягненні поставлених цілей. <p>Навчальні ресурси:</p> <ul style="list-style-type: none"> • тексти офіційно-ділового, публіцистичного та наукового стилів; • презентації, зразки реклами; • художні тексти, в яких представлені моделі ініціативної, активної життєвої позиції.
8.	Соціальна та громадянська компетентність	<p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> • визначати своє місце і роль в навколишньому світі, сім'ї, державі; • вести дискусію, діалог, аргументовано і грамотно висловлювати власну позицію з приводу суспільно-політичних питань, пристрої громадянського суспільства; • знаходити ненасильницькі рішення в конфліктних ситуаціях; • відстоювати права особистості на захист своєї честі і гідності; • критично аналізувати інформацію соціально-політичного характеру. <p>Ставлення:</p> <ul style="list-style-type: none"> • усвідомлення особистих інтересів в нерозривному зв'язку з інтересами суспільства; • прагнення до активної ролі в суспільстві, наполегливість і рішучість у досягненні цілей; • повага до закону і правових норм, зокрема щодо української і європейського законодавству в мовній сфері. <p>Навчальні ресурси:</p> <ul style="list-style-type: none"> • тексти різних видів і стилів, в яких обговорюються важливі соціально-політичні питання, моделі демократичного державного устрою; • проекти соціально-політичної спрямованості.
9.	Обізнаність і здатність до самовираження в сфері культури	<p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> • використовувати досліджуваний мову як засіб пізнання національної і світової культури, як засіб культурного самовираження; • дотримуватися норм мовного етикету;

		<ul style="list-style-type: none"> • оцінювати твори мистецтва, ділитися своїми враженнями від них; • створювати тексти публіцистичного, художнього стилів, висловлюючи в них свої почуття і оцінки навколишнього світу. <p>Ставлення:</p> <ul style="list-style-type: none"> • потреба в читанні як джерелі естетичного задоволення і емоційної рефлексії; • відкритість до міжкультурної комунікації; • інтерес до творів мистецтва. <p>Навчальні ресурси:</p> <ul style="list-style-type: none"> • твори різних видів і жанрів мистецтва; • виставки, презентації, в тому числі і он-лайн виставки; • проекти культурологічної та мистецтвознавчої спрямованості.
10.	Екологічна грамотність і здоровий спосіб життя	<p>Уміння:</p> <ul style="list-style-type: none"> • сприймати і розуміти інформацію екологічної тематики, правильно її оцінювати і використовувати в конкретній ситуації; • оцінювати вплив своїх дій на навколишнє середовище; • дбайливо ставитися до природи - джерела життя і істотної умови гармонійного розвитку особистості; • дотримуватися правил здорового способу життя (особиста гігієна, режим дня, раціон харчування, фізичні вправи). <p>Ставлення:</p> <ul style="list-style-type: none"> • прагнення до усвідомлення цілісності світу, його взаємозв'язків для розуміння перспектив розвитку суспільства; • готовність берегти природні ресурси для життя теперішнього і майбутнього покоління; • ставлення до свого здоров'я як до значущої цінності. <p>Навчальні ресурси:</p> <ul style="list-style-type: none"> • навчальні тексти і завдання до них, презентації, он-лайн-курси з екологічної тематики; здорового способу життя; • художні та публіцистичні твори (фрагменти творів), в яких розкривається тема «Природа і людина»)

Розвитку зазначених у таблиці ключових компетентностей сприятиме включення в програму (на першому етапі) таких **наскрізних змістових ліній**, як: «Екологічна безпека та сталий розвиток», «Громадянська відповідальність», «Здоров'я та безпека», «Підприємливість і фінансова грамотність».

Завдання реалізації наскрізних змістових ліній в процесі навчання мови іврит.
 Наскрізнi змістові лінії є загальними для всіх навчальних предметів, які є засобом інтеграції навчального змісту. Вони корелюються з ключовими компетентностями, що забезпечує розвиток ціннісних і світоглядних орієнтирів учнів, які визначають їх поведінку в життєвих ситуаціях.

Реалізація наскрізних змістових ліній полягає у відповідному трактуванні навчального змісту тем, використанні тематично дібраних текстів і навчального матеріалу і не передбачає будь-якого його розширення або поглиблення.

Головна мета змістової лінії **«Екологічна безпека та сталий розвиток»** - формування соціальної активності, відповідальності та екологічної свідомості, готовності брати участь у вирішенні питань охорони навколишнього середовища та сталого розвитку суспільства, усвідомлення важливості цих рішень для майбутніх поколінь.

Реалізація цієї змістової лінії передбачає, що в процесі навчання мови іврит учні:

- розкривають взаємозв'язок людини і природи, його вплив на екологічний стан навколишнього середовища;
- критично оцінюють результати людської діяльності в природному середовищі, обґрунтовують необхідність дбайливого ставлення до природних ресурсів;
- осмислюють значення природи для духовного розвитку людини;
- передають за допомогою засобів мови красу природи, почуття емоційної співпричетності зі світом природи;
- працюють над реалізацією екологічних проектів, популяризують їх, залучаючи членів сім'ї, друзів, місцеву громаду та широку громадськість до природоохоронних заходів.

Мета реалізації змістовної лінії **«Громадянська відповідальність»** - сприяти формуванню активного члена суспільства, який розуміє основні принципи та механізми його функціонування; визнає гуманістичні демократичні цінності, вільний в своєму виборі, керуючись при цьому загальнолюдськими морально-етичними критеріями та почуттям громадянської відповідальності. Ця змістовна лінія передбачає, що учні в процесі навчання мови іврит:

- обговорюють соціальні, гуманітарні та інші проблеми сучасного суспільства;
- аналізують своє місце і роль в навколишньому світі, сім'ї, державі;
- аналізують діяльність, особистісні якості відомих діячів культури, вчених, які свідчать про їх громадянську позицію;
- аналізують тексти, в яких порушуються важливі суспільні проблеми;
- осмислюють необхідність захисту особистих прав і прав інших людей;
- розвивають навички толерантного міжособистісного і міжнаціонального спілкування; ненасильницького вирішення конфліктів;
- працюють в команді, беручи обдумані, адекватні ситуації, рішення;
- беруть участь у різних соціальних проектах, залучаючи сім'ю, друзів, місцеву громаду і широку громадськість.

Мета змістової лінії **«Здоров'я та безпека»** полягає в тому, щоб сприяти формуванню учнів як духовно, емоційно, соціально і фізично повноцінних членів суспільства, здатних вести здоровий спосіб життя і формувати безпечне життєве середовище.

Ця змістовна лінія реалізується тим, що в процесі роботи над навчальним матеріалом учні:

- встановлюють причинно-наслідкові зв'язки між своїми звичками, поведінкою і здоров'ям, безпекою;
- осмислюють переваги здорового способу життя і безпечної поведінки;
- обговорюють основні принципи здорового способу життя;
- обговорюють правила поведінки в критичних або небезпечних ситуаціях;
- формують ціннісне ставлення до власного здоров'я та здоров'я інших людей, до навколишнього середовища як до потенційного джерела здоров'я, благополуччя і безпеки.

Змістовна лінія **«Підприємливість і фінансова грамотність»** націлена на розвиток лідерських ініціатив, здібності учнів успішно діяти в мінливому світі, звернення уваги учнів на важливість практичних аспектів фінансових питань, розуміння взаємозв'язку ініціативи, підприємливості, відповідальності та особистісного успіху.

Передбачається, що в процесі реалізації цілей змістовна лінії «Підприємливість і фінансова грамотність» учні:

- розвивають ініціативність і винахідливість у вирішенні різних ситуативних завдань;
- застосовують ефективні стратегії, як мовні, так і немовні, з урахуванням поставленої конкретної задачі, ситуації;

- пропонують ідеї в проектній діяльності, командній роботі;
- аналізують вплив гуманітарних наук на розвиток суспільства;
- оцінюють значення комунікативної компетентності особистості для майбутньої професійної діяльності, для ефективного вирішення повсякденних проблем;
- оцінюють свої здібності в контексті вибору майбутньої професії;
- аналізують стратегії, використовувані в рекламному та інформаційному просторі, з метою запобігання маніпуляцій в сфері соціальних послуг.

Головними цілями навчання мови іврит в школі є:

- розвиток творчої особистості з гуманістичним світоглядом, здатної до толерантного міжкультурного спілкування, самоорганізації та самовдосконалення; вільно орієнтується в інформаційному просторі;
- розвиток комунікативної компетентності, яка передбачає ефективне використання всіх видів мовленнєвої діяльності: аудіювання, говоріння, читання, письма в різних сферах і ситуаціях спілкування.

Досягнення цих цілей передбачає вирішення наступних завдань:

- розвиток позитивної мотивації до вивчення мови іврит, єврейської культури в контексті полікультурної України;
- розвиток умінь, необхідних для слухання, розуміння мовлення, читання вголос і мовчки, складання усних і письмових висловлювань;
- засвоєння учнями базових знань про мову і мови, необхідних для формування мовленнєвих умінь і навичок;
- збагачення лексичного запасу учнів, засвоєння норм літературної мови (лексичних, граматичних, а також орфоепічних і орфографічних);
- засвоєння соціокультурної інформації, культурно-ціннісних понять і уявлень, національних стереотипів, вербальних і невербальних засобів комунікації.
- розвиток загально навчальних умінь і навичок (організаційних, загально пізнавальних, контрольних-оцінних).

Характерною особливістю навчання мови іврит у школах України є використання знань, умінь і навичок, отриманих на уроках української мови . Опора на українську мову передбачає регулярне використання міжмовних зіставлень, які розширюють лінгвістичний кругозір учнів, сприяють формуванню у них самоконтролю і служать підвищенню культури мови Навчання російській мові пов'язане з іншими предметами шкільної програми. Міжпредметні інтеграція проявляється, перш за все, в тому, що в роботі з мови широко використовуються художні тексти, розглядаються стилістичні можливості слова, граматичної форми, тобто здійснюється тісний зв'язок з курсом літератури. Крім того, соціокультурна змістова лінія навчання мови реалізується з використанням матеріалів з країнознавства, культурології, етики, що передбачає зв'язок з курсами історії, географії, предметами мистецтвознавчого циклу.

Основною метою навчання мови іврит у базовій школі є формування комунікативної компетентності, що базується на знаннях, уміннях пізнавального і творчого типу, соціокультурних навичках, світоглядних переконаннях тощо. Ця мета передбачає взаємозв'язок комунікативного та соціокультурного розвитку школярів засобами мови іврит для їхньої підготовки до міжкультурного спілкування в особистій, публічній та освітній сферах, до використання мови іврит як засобу самоосвіти у різних галузях людського знання, як ключа індивідуально-особистісного проникнення до культури єврейського народу у всіх її проявах: від побутового спілкування до засобів масової інформації, від класичних єврейських текстів до сучасної літератури, від особливостей життя євреїв України та Ізраїлю до міжкультурної комунікації євреїв всього світу та їх внеску у національну та світову культуру.

Метою навчання мови іврит у 5-9 класах є розвиток сформованих на базі початкової школи :

- уміння користуватися мовою іврит як засобом спілкування, пізнання, прилучення до культури єврейського народу, ефективно застосовуючи різні види мовленнєвої діяльності (слухання, говоріння, читання, письмо); володіння культурою спілкування в

- поліетнічному середовищі, етикою поведінки; естетичних відчуттів з тим, щоб школярі досягли загальноєвропейського порогового рівня B1;
- знань про мову та мовлення як основу розвитку мовленнєвих навичок; вміння бачити спільне й відмінне у виучуваних мовах; застосовувати нові мовні засоби, що дозволяють спілкуватися на теми, передбачені стандартом та програмою для даного етапу; уявлення про культурний та мовний взаємовплив тощо;
 - автономної двомовності, вміння переходити з однієї мови на іншу, не плутаючи їх; навичок спілкування з носіями інших мов і культур;
 - національної свідомості учнів, а також почуття патріотизму; поваги до державної мови та до мов національних меншин, толерантності у ставленні до представників інших національностей; уміння представляти свою культуру та країну в умовах міжкультурного спілкування через ознайомлення учнів із відповідним соціокультурним (соціолінгвістичним, лінгвокультурологічним, лінгвокраїнознавчим, культуро- та народознавчим) матеріалом;
 - усвідомлення та використання різних стратегій спілкування в залежності від соціальних ролей та реалій; комунікативних умінь у рамках більш широкого спектра сфер, тем та ситуацій спілкування, які відповідають віковим та психологічним особливостям учнів 10 -15 років;
 - здатність та готовність використовувати мову іврит у реальному спілкуванні;
 - критичного мислення, вміння формувати власний погляд на той чи інший предмет, зіставляти його з іншими поглядами, поважати їх; уміння в процесі спілкування виходити із складного становища, що викликане недостатністю вербальних (за рахунок перифраза, використання синонімів) та невербальних (жестів, міміки тощо) засобів;
 - бажання та уміння самостійного вивчення мов іврит доступними школярам способами (у процесі проектної діяльності, за допомогою довідкової літератури, із залученням інтерактивних інформаційних технологій, через інтернет тощо);
 - спеціальні навчальні уміння – користуватися словниками, інтерпретувати інформацію тексту та ін.; уміння користуватися сучасними інформаційними технологіями, шукати необхідну інформацію, аналізувати та використовувати її, спираючись на мову іврит;

Також на даному етапі продовжується розвиток і виховання школярів засобами предмету «Мова іврит», а саме розуміння учнями ролі вивчення мов у сучасному полікультурному світі, цінність рідної та національної мови як одному із головних чинників збереження нації та національної культури; усвідомлення ролі мови іврит як засобу пізнання, культурної цінності, самореалізації та соціальної адаптації; виховання толерантності по відношенню до інших мов і культур.

Завданнями навчання мови іврит є:

- формування стійкої мотивації до вивчення мови іврит, поваги до давньої єврейської мови та культури, а також до інших мов і культур;
- вироблення вмінь і навичок в усіх видах мовленнєвої діяльності (аудіювання, говоріння, читання, письмо) та читацької діяльності, різних сферах спілкування (особистісна, публічна, освітня);
- формування комунікативної компетентності;
- формування мовленнєвої і читацької культури, творчих здібностей, культури ведення діалогу, розвиток критичного мислення та естетичних смаків учнів;
- ознайомлення з мовною системою і формування на її основі базових лексичних, граматичних, стилістичних, орфоепічних, інтонаційних, правописних умінь і навичок;
- розширення, активізація словникового запасу учнів з урахуванням тих груп слів, усталених виразів, що відображають реалії життя єврейського народу, особливості життєвого досвіду, історії та культури;
- формування та розвиток граматичних навичок (утворення форм слова, побудова словосполучень, речень, поєднань речень у висловлюванні);
- формування та розвиток умінь, необхідних для сприймання та побудови тексту: визначити тему та мікротеми, структуру висловлювання, розуміти головну думку та

- причинно-наслідкові зв'язки твору в процесі слухання і читання; планувати своє висловлювання з урахуванням комунікативного завдання, враховуючи стилістичні особливості мовних засобів, будувати усний та письмовий текст; додержуватися правил мовленнєвої поведінки, мовленнєвого етикету; контролювати свою мовну поведінку, запобігати змішуванню мов;
- формування та розвиток уміння здійснювати мовний аналіз (у межах, визначених програмою);
 - формування та розвиток навичок правопису (орфографічних та пунктуаційних), культури оформлення письмової роботи;
 - формування гуманістичного світогляду, духовного світу учнів, морально-ціннісних якостей, загальної культури, особистісних рис громадянина України, який усвідомлює свою належність до громадянської, національної та світової спільноти.

II. Характеристика структури навчальної програми

Програма з мови іврит покликана допомогти вчителям в організації процесу навчання мови іврит у 5-9 класах загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою. Мета та відбір змісту навчання мови іврит здійснювалися з позиції особистісно зорієнтованого, компетентнісного та діяльнісного підходів до навчання мови, що надасть можливість реального застосування мови іврит як в умовах безпосереднього спілкування, у тому числі і з носіями мови, так і в ситуаціях опосередкованого спілкування (розуміння автентичних аудіо- та друкованих текстів).

Програма складається з двох розділів (пояснювальної записки та основного розділу) та трьох додатків.

Перший розділ – „Пояснювальна записка ” – складається з таких підрозділів: а) вступ: мета та завдання навчального предмета; б) характеристика структури навчальної програми; в) особливості організації навчально-виховного процесу та рекомендації щодо роботи з програмою.

Другий розділ – «Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів і зміст навчального матеріалу». Другий розділ представлено у таблиці, що дозволяє простежити динаміку розвитку мети навчання (діяльність вчителя) та задач оволодіння мовою іврит (діяльність учня) у їх взаємозв'язку з основними компонентами змісту навчання.

Навчальна програма представлена в таблиці, яка складається з двох частин. У правій частині таблиці представлені очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів, а в лівій її частині - зміст навчання.

При плануванні навчальної діяльності, постановці цілей і завдань навчання вчитель співвідносить їх із завданнями розвитку ключових компетентностей, які охарактеризовані в таблиці в пояснювальній записці.

Також представлена програма містить **додатки**:

Додаток 1 – «Орієнтовні вимоги до оцінювання навчальних результатів учнів 5-9 класів з мови іврит у школах з українською (російською) мовою навчання»;

Додаток 2 – «Словник лінгвістичних термінів», укладений трьома мовами (мовою іврит, українською та російською) для забезпечення узгодженості лінгвістичної термінології цих мов та уникнення плутанини у її використанні;

Додаток 3 – «Список навчально-методичних комплексів з мови іврит» представляє коло сучасних підручників та посібників, можливих для використання у процесі навчання мови іврит у 5-9 класах.

Основний матеріал програми представлено українською мовою. Виключення складають мовленнєві зразки, мовленнєві кліше та граматичні явища, рекомендовані для засвоєння (подано мовою іврит).

III. Особливості організації навчально-виховного процесу

Зміст навчання з мови іврит ґрунтується на загальнодидактичних та лінгводидактичних принципах. Основними загально дидактичними принципами, на яких базується курс «Мова іврит» є принципи науковості викладу навчального матеріалу, систематичності, доступності, відповідності віковим особливостям учнів, виховної спрямованості навчального процесу, наступності між початковою, основною та старшою ланками, врахування мовної та мовленнєвої підготовки учнів початкової школи. До лінгводидактичних засад відносяться принцип урахування знань та вмінь з української мови, принцип комунікативної спрямованості навчального процесу та принцип оптимального співвідношення між мовним, мовленнєвим та соціокультурним матеріалом.

Технологія навчання мови іврит розроблена на основі поєднання сучасних досягнень методики першої (викладової) мови та іноземних мов з огляду на такі характеристики мовних курсів як:

- особистісна орієнтованість навчання – спрямованість навчально-виховного процесу на взаємодію та плідний розвиток особистості педагога та його учнів на основі рівності у спілкуванні та партнерстві у навчанні; врахування певних особливостей національного характеру, сприйняття світу, стереотипів поведінки, соціальних стосунків тощо;
- комунікативна спрямованість, орієнтованість на формування й розвиток комунікативної компетентності – здатності особистості застосовувати у конкретному виді спілкування знання мови, способи взаємодії з людьми, що оточують її та перебувають на відстані, навички роботи у групі, володіння різними соціальними ролями;
- діяльнісний характер навчання – спрямованість навчально-виховного процесу на розвиток умінь і навичок особистості, застосування на практиці здобутих знань з різних предметів, успішну адаптацію людини у соціумі, професійну самореалізацію, формування здібностей до колективної діяльності та самоосвіти; застосування не лише репродуктивних, а й проблемно-пошукових, творчих видів діяльності різних форм організації навчальної роботи – колективних, групових, індивідуальних; широке застосування у навчанні аудіовізуальних матеріалів, комп'ютерних технологій;
- зіставлення (відкрите чи приховане) тих мов, що вивчаються у школі, а також літературної мови та діалектів, носіями яких є учні; формування навичок самоконтролю у мовній поведінці при користуванні двома (кількома) мовами;
- принцип двомовності (іврито-української або українсько-івритської) у засвоєнні основної термінологічної лексики із загальноосвітніх предметів, що дасть учням можливість у разі потреби продовжувати освіту іншою мовою;
- інтегрований характер навчання, поєднання в курсі «Мова іврит» мови, літератури (читання), народознавства (єврейської традиції); застосування міжпредметних та міжгалузевих зв'язків.

Характеристика другого ступеня навчання (5-9 класи).

Навчання мови іврит у 5-9 класах загальноосвітніх навчальних закладів з навчанням українською мовою є логічним продовженням початкового курсу навчання (1-4 класи), забезпечує наступність, розвиток та удосконалення сформованої на цей час комунікативної компетентності мовою іврит - мовленнєвої у всіх видах мовленнєвої діяльності (аудіюванні, говорінні, читанні, письмі), мовної, соціокультурної та діяльнісної.

Комунікативна компетенція розвивається у відповідності до відібраних для даного етапу навчання темами, проблемами, ситуаціями спілкування у межах визначених сфер спілкування: особистісної, публічної та освітньої.

Також на цьому етапі розширюється спектр соціокультурних знань та умінь учнів 5-9 класів із урахуванням їх інтересів та вікових психологічних особливостей на різних етапах основної базової школи (5-7 та 8-9 класи). Цілеспрямовано формуються вміння представляти єврейську та українську культури, країни проживання засобами мови іврит в умовах міжкультурного спілкування.

Продовжується розвиток умінь школярів компенсувати недостатність знань та умінь з мови іврит, застосовуючи у процесі спілкування такі прийоми як мовна здогадка, перифраз, а також міміку й жести. Також розширюється коло загально навчальних та спеціальних умінь таких як уміння користуватися довідником, двомовним словником, інтернетом, мобільним телефоном, електронною поштою.

У контексті формування особистості та міжособистісних стосунків, здатності до самоаналізу, самооцінки, самоідентифікації, емоційно-ціннісного відношення до світу, яка відбувається на даному віковому етапі, важливо зосередитися на ролі мови іврит як культурного явища у широкому соціумі, так і засобу міжособистісного та міжкультурного спілкування як фактору збереження національної єдності, розуміння сучасної ролі та потреби користуватися нею і як одним із способів самореалізації та соціальної адаптації.

Продовжується накопичення лінгвістичних знань, що дозволяють не лише користуватися мовою іврит, а й усвідомлювати особливості мислення на основі зіставлення мови іврит і української.

Учні набувають досвід творчої та пошукової діяльності у процесі опанування таких способів пізнавальної діяльності як проектна, групова, парна, співробітництво, самостійна тощо.

Водночас, даний етап навчання визначається певною неоднорідністю, адже у ці роки психічний та фізичний розвиток школярів є вкрай динамічним, відбувається не просто розширення інтересів, а й їх диференціація в залежності від соціального середовища, індивідуальних потреб та уподобань. При чому, вже у 8-9 класах учні демонструють зацікавленість до самостійної пошукової та творчої діяльності, виявляють здатність до аналізу та узагальненню здобутих знань, проявляють вибірковий інтерес до певних сфер знань. Тому деякі складові програми представлено відповідно до умовних двох етапів навчання – 5-7 класи та 8-9 класи.

В основній школі (5-9 класи) відбувається послідовний та системний розвиток в учнів всіх складників багатомовної комунікативної компетентності, тобто розвиток в учнів багатомовної мовленнєвої, мовної та соціокультурної компетентності, формування умінь міжкультурного спілкування мовою іврит, що в цілому має забезпечувати комунікативну компетентність на рівні A2+ (5-7 класи) та B1 (8-9 класи). На цьому етапі здійснюється перехід від роботи з навчальними текстами мовою іврит, побудованими за моделями автентичних усних та письмових текстів, у 5-7 класах до аудіювання автентичного мовлення, читання автентичних газетно-журнальних матеріалів, оригінальної художньої літератури в 8-9 класах та розвитку на основі сформованих умінь вести бесіду мовою іврит, виражати свої думки у письмовій формі, використовувати додаткову навчальну літературу для самоосвіти.

Так, у 5-7 класах загальний лінгвістичний діапазон учнів має складатися з базового мовного репертуару, що може дозволити учням справлятися з повсякденними ситуаціями, з передбаченими змістом, хоча школярам ще доведеться змінювати висловлювання та підшукувати слова. На цьому рівні засвоєння мови іврит учні мають продукувати короткі повсякденні вирази для задоволення простих потреб конкретного типу: особисті деталі, повсякденні звичайні справи, бажання і потреби, запит інформації. Також вони вживатимуть базові висловлювання та спілкуватися засвоєними мовленнєвими кліше, висловлюваннями з декількох слів та виразів про самого себе та інших людей, про те, що вони роблять, про місце, майно тощо. Але на цьому рівні школярі ще матимуть обмежений репертуар коротких засвоєних фраз, що охоплюють передбачувані життєві ситуації, часто можуть траплятися невдачі та непорозуміння у незвичних ситуаціях.

Лексичний діапазон учнів 5-7 класів є достатнім для вирішення простих повсякденних потреб, для вираження основних комунікативних потреб. Їх лексичний запас є достатнім для здійснення звичайних повсякденних трансакцій, до яких входять знайомі ситуації і теми. Тому учні 5-7 класів можуть контролювати такий не широкий лексичний репертуар, що пов'язаний з конкретними повсякденними потребами.

Вже на рівні A2+ (5-7 класи) учні можуть правильно вживати деякі прості граматичні структури, але все ж таки припускають грубих помилок, таких як плутає часи дієслів та забуває робити узгодження; проте цілком ясно, що вони намагаються сказати. Щодо вимови,

то на цьому етапі вона в цілому чітка, щоб можна було зрозуміти партнера по спілкуванню, незважаючи на присутність певного акценту, і партнерам часто доводиться перепитувати або просити повторити.

Мовний, мовленнєвий та соціокультурний рівень досягнень учнів 8-9 класів сприятиме формуванню в учнів уявлень про культуру усного та писемного спілкування мовою іврит, ознайомленню їх з особливостями формальної та неформальної поведінки та івриті, розвиткові соціокультурної спостережливості в процесі виділення спільних та відмінних рис в усній та писемній етиці української мови та мови іврит. На цьому етапі також починають знайомити учнів із складностями використання мови іврит при описуванні української культури та при допомозі іноземним гостям під час їх перебування в Україні, при ознайомленні їх з сучасним життям та культурною спадщиною українців та інших спільнот, що проживають на теренах України.

Цей рівень навчання мови іврит (B1) дозволить учням 8-9 класів мати достатній лінгвістичний діапазон для опису непередбачених ситуацій, пояснення головних положень ідеї або проблеми з необхідним уточненням. Учні виражатимуть думки на абстрактні або культурні теми, такі як музика, кінофільми, історико-культурні проблеми. Вони володітимуть на достатньому рівні мовленням, для того, щоб висловитись адекватними лексичними засобами (з певною невпевненістю) на такі теми, як сім'я, хобі та інтереси, робота, подорожі, останні новини. І хоча учні 8-9 класів матимуть достатній лексичний запас, інколи лексичні обмеження цього рівня спричинятимуть повтори і навіть труднощі при формулюванні. На цьому рівні учні можуть виявляти належний контроль елементарної лексики, але у незнайомій ситуації або зіткненні з незнайомою темою в них можуть траплятися грубі помилки.

У 8-9 класах школярі вже свідомо й правильно використовують репертуар структур та речень частого вжитку, який пов'язаний з найбільш передбачуваними ситуаціями; у знайомих контекстах спілкуються свідомо й правильно, здійснюючи загальний контроль, але деколи спостерігається інтерференція з першою мовою (українською). На цьому етапі вимова вже чітка, хоча інколи може відчуватися певний акцент та орфоепічні помилки.

Маємо зазначити, що опанувавши шкільний курс мови іврит, учні матимуть базові знання з мови, вони оволодіють вище згаданими компетентностями, але засвоєння мови іврит на рівнях A2+ та B1 не передбачає вивчення всіх форм та структур. Наприклад, об'єм знань з теми „Дієслово” не обмежується згаданими рівнями, тому певні підтеми на даних рівнях не розглядаються.

Зміст курсу „Мова іврит ” складається з таких змістовних ліній як мовленнєва, мовна, соціокультурна та діяльнісна (стратегічна). Всі змістові лінії взаємопов'язані та реалізуються на кожному уроці завдяки залученню всіх видів мовленнєвої діяльності (аудіювання, говоріння, читання та письма). Лише завдяки такій внутрішній інтеграції можна досягти поставленої мети навчання мови іврит в школі. У сукупності вони формують комунікативну компетентність особистості, сприяють розвитку національної самосвідомості, патріотичного, морально-етичного та естетичного виховання учнів.

Мовленнєва лінія забезпечує формування мовленнєвої компетентності шляхом формування та удосконалення умінь і навичок в усіх видах мовленнєвої діяльності (аудіюванні, говорінні, читанні, письмі), а також готовності розв'язувати проблеми особистого і суспільного характеру.

Ця лінія визначає зміст роботи, спрямованої на формування й розвиток навичок мовленнєвої діяльності (рецептивні та продуктивні її види), рівні сформованості відповідних навичок з урахуванням особливостей паралельного функціонування двох (кількох) мов, потреби підтримувати контакти з носіями інших мов та культур.

Формування та розвиток навичок мовленнєвої діяльності (аудіювання, говоріння, читання, письма) здійснюється у контексті певної ситуації в рамках однієї із сфер діяльності та організації суспільного життя.

Зміст цієї роботи, поданий у програмі для відповідного класу, при плануванні повинно бути розподілено таким чином, щоб всі види мовленнєвої діяльності були в достатній мірі представлені в плані.

У роботі з текстом (при його сприйнятті і створенні) увага повинна бути спрямована: на фактичний зміст; тему, основну думку тексту, причинно-наслідкові зв'язки; емоційно-оцінну і спонукальну-вольову інформацію, зображально-виразні засоби. Слід вчити школярів співвідносити зміст тексту з власним життєвим досвідом, висловлювати оцінні судження з приводу змісту і форми прослуханого / прочитаного.

У формуванні і розвитку мовленнєвих умінь першорядну роль відводять тим видам мовленнєвої діяльності, які передбачають сприйняття готового мовленнєвого висловлювання, - аудіювання та читання.

Для аудіювання / читання пропонують тексти, що належать до різних родів літератури (епос, лірика, драма), жанрами (вірш, казка, оповідання, п'єса і ін.); типам мовлення (розповідь, опис, міркування), стилям мови; тексти, що містять монологічне і діалогічне мовлення. Обсяг текстів визначається критеріями оцінювання для учнів відповідного класу. Ступінь складності текстів відповідає планованій навчальній задачі і рівню реальної підготовки учнів. Відбір текстів здійснюється з урахуванням змісту роботи по інших розділах програми - як мовної (лексика, граматики), так і мовленнєвої її частини (діалог, усне і письмове зв'язне висловлювання).

Принцип текстоцентризму є одним з основоположних у навчанні мови іврит, тому текст, дібраний для аудіювання / читання, може служити основою для організації значної частини роботи на уроці та використовуватися для заучування напам'ять, переказу, складання діалогу, читання, списування, роботи над вимовою, значенням слова, його зображально-виразними можливостями, особливостями граматичної форми і т. п.

Не менш важливим аспектом в навчанні мови іврит є розвиток продуктивних видів мовленнєвої діяльності - говоріння та письма. Ця робота здійснюється в декількох напрямках:

- заучування, виразне читання напам'ять, списування і письмо по пам'яті загадок, прислів'їв, віршів, уривків з прозових текстів різних стилів, жанрів;
- складання питань за прослуханим / прочитаним текстом, малюнком тощо., а також відповідей на ці питання;
- переказ (усний і письмовий) прослуханого або прочитаного тексту (як правило, з творчим завданням);
- складання усних і письмових діалогічних і монологічних висловлювань на теми, пов'язані з прочитаними / почутими текстами, з ситуаціями із повсякденного життя, особистим досвідом учнів.

У школярів розвивають уміння висловлювати свої думки усно і письмово, продумуючи мету висловлювання, плануючи його, зіставляючи мету і результат. Рекомендується готувати висловлювання учнів: попередньо обговорювати з учнями можливий зміст тексту, уточнювати значення, відпрацьовувати вимову слів, складати словосполучення, речення, вчити пов'язувати їх в одне ціле, у власний текст.

В організації роботи з говоріння / письма враховується ситуативність мовлення. На уроках рекомендується створення навчальних комунікативних ситуацій, які реалізуються в процесі взаємодії учнів в парах або групах з урахуванням їх мовного рівня та мовленнєвих можливостей. Комунікативні ситуації можуть бути пов'язані з реальним досвідом школярів, спиратися на прочитані / прослухані матеріали, інтернет та ін.

Необхідно формувати в учнів уміння співвідносити зміст і форму висловлювання з певною ситуацією спілкування, враховуючи при цьому основні компоненти комунікативної ситуації (учасники спілкування (їх відносини, соціальні ролі, мотив спілкування, комунікативний намір), місце і час спілкування, засоби спілкування (мовні і позамовні)). Атмосфера в класі повинна сприяти спілкуванню, виникненню бажання у школярів висловлювати власну думку, з увагою і доброзичливістю вислуховувати інших, зіставляти свою позицію з іншими точками зору, з огляду на їх в дискусії.

Мовна лінія передбачає формування мовної компетентності шляхом засвоєння системних знань про мову як засіб вираження думок і почуттів людини та формування мовних умінь і навичок. Цей компонент змісту окреслює певне коло відомостей про мову, її роль у житті людини та суспільства, про мовні одиниці різних рівнів (переважно з огляду на функціонування в усному та писемному мовленні), а також про спільне та відмінне у виучуваних мовах, їх взаємовплив; визначає навчальні вміння щодо лінгвістичного матеріалу. Ця лінія визначає зміст роботи із засвоєння учнями мовних засобів і норм уживання їх у мовленні з урахуванням практичної спрямованості навчання.

Відомості про мову, включені в програму, сприяють розширенню уявлень учнів про систему мови, вони використовуються не стільки для мовного аналізу, скільки для організації роботи щодо вдосконалення вимовних, лексичних, граматичних навичок учнів. Особлива увага в курсі приділяється семантиці мовних одиниць, вживанню їх у мовленні.

Мовний матеріал у програмі зроблено відповідно до традиційних розділів «Звукова система мови», «Склад слова. Словотвір», «Лексикологія. Фразеологія», «Морфологія», «Синтаксис і пунктуація». Ці розділи даються в програмі для кожного класу - таким чином поступово розширюється коло відомостей про одиниці різних мовних рівнів. При плануванні цей матеріал повинен бути розподілений (відповідно до авторської концепції побудови підручника) так, щоб теми з розділів «Морфологія» і «Синтаксис» чергувалися, забезпечуючи всебічну роботу над словом (формою), реченням, текстом. Розвиток мовленнєвої компетентності базується на формуванні мовних умінь і навичок учнів.

Формування мовних умінь і навичок - фонетичних і орфоепічних, словотворчих, лексичних, граматичних - реалізується в двох напрямках.

Перший з них - практичний. Робота здійснюється без уживання термінів (в тому випадку, коли відповідний матеріал ще не був розглянутий або зовсім не передбачений програмою даного курсу). При цьому використовують головним чином спостереження над готовим навчальним матеріалом, повтор за вчителем, складання словосполучень і речень за зразком, переклад і міжмовні зіставлення. Завдання, питання вчитель формулює так, щоб спонукати школярів вживати слово в мовленні в тій чи іншій формі.

Другий напрямок - формування мовних умінь з опорою на знання з фонетики, лексикології, словотвору, граматики. Ці знання служать для розвитку в учнів умінь правильно використовувати одиниці різних мовних рівнів для точного вираження думки з урахуванням комунікативної спрямованості мовлення, для розмежування мовних явищ івриту та української мов, розвитку мовного чуття.

При цьому передбачається така послідовність роботи:

- засвоєння певного кола відомостей про мовне явище;
- формування умінь і навичок виконувати дії з окремими мовними одиницями (словами і формами слів, словосполученнями, реченнями); з розглянутими мовними одиницями в мікротексті (2-4 речення); в умовах, наближених до реальної мовленнєвої ситуації сприйняття або продукування мовлення.

Важливою особливістю навчання мови іврит є взаємозв'язок між різними темами, представленими у мовленнєвій і мовній ліній змісту. Так, матеріал, який розглядається з теми «Текст», ураховується в роботі над лексикою (стилістичне забарвлення слова та ін.), граматику (особливості використання в тексті варіантів мовних засобів) та ін. Роботу над граматичним матеріалом поєднують з розвитком техніки читання та аудіювання - школярів вчать розрізняти на слух і при швидкому читанні слова та речення, які стосуються тих мовних категорій, які складають зміст відповідного розділу програми з морфології, синтаксису для даного класу і т.п.

Детальний зміст мовленнєвої та мовної ліній навчання та вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів подано у таблиці та розписано по класах.

Оскільки соціокультурна та діяльнісна лінії навчання є наскрізними, то нижче визначено загальні підходи до їх реалізації, зміст та вимоги до результатів навчання.

Соціокультурна лінія як невід'ємна частина змісту навчання має великий розвивальний і виховний потенціал, посилює практичну спрямованість навчального процесу. Робота над матеріалом, що має соціокультурну складову повинна сприяти формуванню толерантності як в міжнаціональному, так і в міжособистісному спілкуванні, допомагати учням визначати комунікативні стратегії своєї діяльності з урахуванням віку, статі та соціального положення.

Соціокультурна лінія сприяє формуванню соціокультурної компетентності шляхом засвоєння культурних і духовних цінностей єврейського та інших народів, норм, що регулюють соціально-комунікативні відносини між статями, поколіннями, націями, сприяють естетичному і морально-етичному розвитку учнів. Даний компонент включає лінгвонародознавчі, лінгвокультурознавчі та країнознавчі знання та окреслює коло відомостей про культуру та традиції єврейського народу, його минуле та сучасне; про країну походження євреїв; про контакти з іншими народами, та зокрема в Україні; визначає уміння застосовувати ці знання у спілкуванні в полікультурному середовищі.

Лінгвонародознавчі знання включають: усну народну творчість та літературу єврейського народу (усталені вирази, прислів'я, приказки, загадки, лічилки, пісні, казки, легенди тощо); народні єврейські звичаї та свята; єврейські джерела матеріальної та духовної культури; особливості культури євреїв України, Ізраїлю та Діаспори; особливості національного характеру; особливості мовленнєвого етикету; взаємовплив культур народів України.

Лінгвокультурознавчі знання включають: безеквівалентну івритську лексику та способи її передачі першою мовою, невербальні засоби спілкування, фонові знання, мовна афористика і фразеологія, інтернаціоналізми, запозичення у мові іврит, культурологічна спрямованість автентичних текстів.

Країнознавчі знання включають: географічні та природні умови Ізраїлю; загальні відомості про державний устрій Ізраїлю; відомості про культуру єврейського народу та її роль у світовій культурі; організація побуту та дозвілля в Ізраїлі; загальні відомості про навчальні заклади Ізраїлю; свята та знаменні дати єврейського народу в Ізраїлі та Діаспорі; особливості мовленнєвої поведінки та етикету.

Важливим аспектом реалізації соціокультурного компонента є засвоєння відображених у мові понять, ціннісно значущих для кожного народу (сім'я, будинок, рідний край, рідну мову, природа, дружба, храм і ін). і містять як універсальний компонент, так і специфічний, що виражає національні особливості мислення і моделей поведінки.

Засвоєння соціокультурних відомостей переважно проводиться на основі навчальних культурно значущих текстів, що містять відомості про духовну і матеріальну культуру народу, мають естетичну цінність і надають емоційно-моральний вплив на учнів. До них відносяться перш за все зразкові художні тексти класичної літератури, твори усної народної творчості, фразеологічні вирази, прислів'я, приказки, що відображають національну специфіку культури, характеру і життєвого досвіду народу. У процесі роботи з текстом необхідно робити акцент не на перерахування мовних, країнознавчих, історичних і ін. фактів, а на розвиток глибокого смислового сприйняття і розуміння тексту.

Також для здійснення соціального використання мови залучаються матеріали, що містять лінгвістичні маркери соціальних стосунків (вживання та вибір привітань, звертань, вигуків, правила вступу до розмови), правила ввічливості, вирази народної єврейської мудрості, реєстрові відмінності, діалекти та акценти. Матеріали лінгвонародознавчого, лінгвокультурознавчого та країнознавчого характеру розглядаються, перш за все, у мовному та мовленнєвому аспектах та є наскрізними у курсі «Мова іврит».

На основі цього змісту **учні 5-9 класів** мають:

- знати особливості єврейської культури;
- уміти використовувати ці знання, та знання, набуті в процесі вивчення інших предметів, у власному мовленні;
- уміти пояснювати значення слів, найуживаніших усталених виразів;
- помічати і пояснювати слова і вирази;
- читати напам'ять найвизначніші народно - епічні твори, які відбивають особливості матеріальної і духовної культури єврейського народу, його світобачення;
- використовувати їх у своєму мовленні;

- дотримуватися правил мовленнєвої поведінки відповідно до загальнолюдських норм та національної специфіки єврейської культури.

Конкретизуючи вимоги до рівня сформованості соціокультурної компетентності та загальноосвітньої підготовки учнів відповідно до етапів навчання, можна визначити наступне:

учні 5-7 класів мають оволодіти наступними уміннями та навичками:

- матимуть уяву про роль мови іврит як одне із найважливіших понять та чинника збереження нації та її місця у сучасному світі;
- ознайомляться з соціокультурним портретом івритомовних спільнот;
- ознайомляться з культурною спадщиною євреїв України, Ізраїлю та Діаспори;
- ознайомляться із деякими зразками національного фольклору;
- зможуть представити Україну та Ізраїль мовою іврит;
- повідомляти відомості про національні особливості, традиції, географічні та природні умови, про відомих вчених, письменників, спортсменів тощо;
- навчатися використовувати набуті знання у власному мовленні.

У 8-9 класах учні мають:

- мати уяву про значущість володіння мовою іврит у сучасному світі як засобу самоідентифікації, міжособистісного та міжкультурного спілкування, як засобу залучення до знань у різних областях, у тому числі в області вибору професії;
- знати найбільш уживану фонову лексику та культурні реалії, такі як назви відомих культурних пам'яток, популярної преси, телеканалів, молодіжних видань та ін..;
- мати уяву про соціокультурний портрет івритомовних спільнот та їх особливості;
- повідомляти про територію, населення, географічні та природні умови, адміністративний поділ, державний гімн, прапор, герб, столицю, найважливіші міста тощо;
- вміти повідомити про культурну спадщину євреїв України, Ізраїлю та Діаспори (всесвітньовідомі національні центри та пам'ятки, відомі представники літератури, кіно, театру, музики; видатні вчені, мудреці, гуманісти, політики, політики, спортсмени; твори класичної та сучасної літератури різних жанрів);
- вміти представляти Україну та Ізраїль мовою іврит, повідомляючи про їх внесок у національну та світову культури, про національні традиції та сучасне життя, відмічати спільність, подібність та відмінність в традиціях національно-культурних спільнот;
- вміти допомогти івритомовним зарубіжним гостям, що приїхали до України (зустріти, ознайомити з культурно-історичними місцями міста / села; запросити у гості, в школу, сім'ю; обговорити з ними актуальні проблеми, н-д., вибору професії, освіти, екології, здоров'я, тощо).

Предметний зміст усного та письмового мовлення, а також відповідна тематика текстів для слухання і читання, зміст діалогів і монологічних висловлень учнів визначається **відповідно до основних сфер спілкування: персональної, публічної, освітньої** (тематика текстів не розписана за класами, але передбачається її поглиблення відповідно до психологічних і вікових особливостей учнів і завданнями їх соціалізації).

Так, у **5-7 класах** учні вчаться спілкуватися у рамках наступної тематики:

Особистісна складається з таких тематичних блоків: Я, моя родина, мої друзі. Члени моєї родини (зовнішність, характер, професії, хобі). Взаємовідносини у сім'ї, сімейні свята, зустрічі. Мій дім, допомога по дому. Покупки. Їжа. Мій одяг. Молодіжна мода. Здоровий спосіб життя: відвідини лікаря, спорт, правильне харчування, відмова від шкідливих звичок, охорона здоров'я. Характер та хобі друзів. Взаємовідносини із друзями. Улюблені заняття та розваги (спортивні заняття, читання, телебачення, участь у вікторинах, конкурсах та олімпіадах, комп'ютер, інтернет). Природа (флора та фауна), охорона довкілля. Подорожі, екскурсії.

Публічна: Світ навколо мене. У місті та за містом / селом. Орієнтація у місті / селі (на вулиці, площі, у парку, на пошті, у банку, у магазині; у лікарні, у бібліотеці, у кафе). Транспорт (у громадському транспорті). Загальнокультурні та національні пам'ятки та заходи у рідному місті / селі (пам'ятки культури, у синагозі, на стадіоні, у театрі, кіно, на

концерті, у музеї; наука, культура, технології, армія). Засоби масової комунікації (телефон, комп'ютер). Майбутнє нашої планети: техногенні катастрофи, науково-технічний прогрес, ми – земляне. Євреї в Україні, Ізраїлі та світі. Географічні та природні умови, погода, населення, столиці, грошові одиниці, державні та національні символи, офіційні мови, єврейські мови (іврит, ідиш, ладно та ін.). Найважливіша єврейська культурна спадщина. Деякі єврейські свята та традиції. Відомі діячі та їх внесок у єврейську та світову культуру. Мої зарубіжні ровесники (їх уподобання, улюблені письменники та книги тощо).

Освітня: Шкільне життя: взаємовідносини між учителями та учнями, між учнями, правила поведінки у школі, похвала та покарання, шкільна форма. Навчальні предмети та відношення до них. Шкільне життя ізраїльських ровесників: типи шкіл, навчальні предмети. Робота в бібліотеці. Гуртки та студії за інтересами. Дискусійні клуби. Домашня робота. Шкільні свята. Канікули. Міжнародні шкільні обміни. Вибір професії. Роль мови іврит у сучасному світі.

У 8-9 класах учні вчаться спілкуватися у рамках наступної тематики:

Особистісна: Я та мої друзі. Взаємовідносини у сім'ї, з друзями, ровесниками. Любов та дружба. Національні та сімейні свята. Міжособистісні взаємовідносини (у тому числі на прикладах із художньої та класичної єврейської літератури мовою іврит). Конфлікти та шляхи їх вирішення. Особисте листування (класичні листи, повідомлення, листування у соціальних мережах, блоги). Мої уподобання. Подорожі як спосіб пізнання світу. Хобі. Спорт. Відвідування дискотек, кафе. Мистецтво (музика, театр, кіно, живопис, мода, виставки) у житті молоді. Засоби масової інформації (телебачення, радіо, преса, інтернет). Книга у житті сучасного покоління, домашня та шкільна бібліотека.

Публічна: Люди, Земля, Всесвіт. Космос та людина. Технічний прогрес. Майбутнє нашої планети. Природа та проблеми екології. Захист оточуючого середовища. Стихійні лиха. Здоровий образ життя. Природа, погода, клімат в Ізраїлі та Діаспорі. Державні символи України та Ізраїлю. Міста та села, рідний край. Визначні культурні пам'ятки. Єврейські свята та традиції. Взаємовплив єврейської та української мов і культур, їх внесок у світову науку та культуру. Національні та загальнолюдські цінності. Толерантна та інтолерантна поведінка. Видатні особистості, їх вплив на світову цивілізацію.

Освітня: Шкільна освіта та вибір професії. Пізнавальні інтереси: улюблені предмети, заняття. Можливості продовження освіти. Проблеми вибору професії. Незалежність у прийнятті рішень. Роль мови іврит у виборі професії. Популярні професії. Успішні люди. Кишенькові гроші.

Діяльнісна (стратегічна) лінія змісту навчання сприяє формуванню діяльнісної компетентності шляхом формування навчальних умінь і навичок, опанування стратегіями, що визначають мовленнєву діяльність, соціально-комунікативну поведінку учнів, спрямовані на виконання навчальних завдань і розв'язання життєвих проблем.

Так, *змістом навчання* цієї лінії в основній школі (5-9 класи) є основні загальнонавчальні, творчі вміння як предмет практичного засвоєння, а також основні комунікативні стратегії та стратегії співпраці. *Результатом навчання* має бути сформованість в учнів умінь застосовувати основні загальнонавчальні, творчі вміння, використовувати їх у різних життєвих і навчальних ситуаціях спілкування, а також умінь користуватися основними комунікативними стратегіями.

Так, **в учнів 5-7 класів** мають бути сформовані наступні умінь та навички:

- застосовувати такі прийоми розумової діяльності як групування, порівняння, аналіз, синтез;
- передавати кількісні, просторові та часові уявлення засвоєними засобами мови іврит;
- розігрувати уявні ситуації / ролі, користуючись прийомами образного мислення;
- працювати у різних режимах – індивідуально, у парі, у групі;
- здійснювати самоконтроль за допомогою спеціально розроблених перевірних завдань;
- працювати самостійно, у тому числі із аудіо-відео- та аутентичними матеріалами та іншими компонентами НМК;

- орієнтуватися у підручнику за допомогою розширеного змісту (атласу змісту підручника) та спеціальних умовних позначень;
- користуватися довідковим матеріалом НМК (правилами, словниками та ін.).

У 8-9 класах поряд із уміннями, сформованими на попередніх етапах, школярі оволодівають такими уміннями та навичками:

- застосовувати такі прийоми розумової діяльності як узагальнення та систематизація;
- виділяти та фіксувати основний зміст прочитаних або прослуханих повідомлень;
- критично оцінювати сприйняту інформацію;
- використовувати вербальні (перифраз, синоніми, антоніми) та невербальні (жести та міміку) засоби у процесі побудови власних висловлювань;
- використовувати мовне та контекстуальну здогадку, уміння прогнозування у процесі сприйняття мовлення на слух та при читанні;
- здійснювати самоконтроль за допомогою спеціально розроблених перевірних завдань;
- брати участь у проектній діяльності (у тому числі між предметного характеру), плануючи та здійснюючи її індивідуально, у парі та групі;
- самостійно підтримувати рівень володіння мовою іврит, а за бажанням й поглиблювати його, користуючись технічними засобами (аудіо, відео, комп'ютерними програмами), а також друкованими та електронними ресурсами, довідниками та словниками.

Дана програма розроблена для забезпечення систематичного курсу мови іврит в школах України. У тих випадках, коли до школи поступають учні впродовж процесу навчання та не володіють мовою іврит, рекомендуємо розробляти окремі індивідуальні програми, плани та диференційовані завдання. В ідеалі мають бути розроблені варіативні програми відповідно до рівнів володіння мовою та тому чи іншому етапі.

Типовим навчальним планом на вивчення мови іврит передбачено 70 годин на рік - 2 години на тиждень. Резервний час, запланований у даній програмі (4-5 годин) можна використовувати для проведення уроків узагальнення та систематизації знань, для повторення та закріплення матеріалу, для контролю та самоконтролю, на розсуд вчителя та учнів.

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів і зміст навчального матеріалу (5-9 класи)

5 клас

(70 годин,
2 години на тиждень,
резервний час – 4-5 годин)

Мовленнєва лінія
(30 годин протягом року)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Зміст навчального матеріалу
<p>Учні:</p> <ul style="list-style-type: none"> • розрізняють усне та писемне мовлення; орієнтуються у сферах спілкування. 	<p>Загальні відомості про мовлення (2 год.)</p> <p>Загальні уявлення про мовлення як засіб спілкування, пізнання і впливу; сфери спілкування, усне та писемне мовлення (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • застосовують правила мовленнєвого етикету та використовують їх у своєму мовленні. 	<p>Мовленнєвий етикет (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • уважно слухають текст, що стосується особистісної, публічної й освітньої сфер спілкування, а також нескладні тексти пізнавального та соціокультурного, зокрема лінгвокультурного характеру; • розуміють, запам'ятовують з двох прослуховувань його фактичний зміст; • визначають причинно-наслідкові зв'язки, головну думку твору; • оцінюють почуте; • помічають окремі мовні особливості (переносне значення, образні вирази тощо), користуючись лінгвістичною та контекстуальною здогадкою; • розуміють повний зміст висловлювання вчителя, прості пояснення й інструкції у вказаних сферах спілкування; • сприймають на слух і розуміють живе мовлення співрозмовника, а також тексти у відео- та аудіо записі; • розуміють основний зміст почутої інформації; • вилучають необхідну інформацію; 	<p>Аудіювання (7 год.)</p> <p>Сприймання і розуміння на слух незнайомих текстів, що належать до різних типів, стилів і жанрів мовлення. Сприймання на слух і розуміння живого мовлення співрозмовника, а також текстів у відео- та аудіо записі: з розумінням основного змісту та вилученням необхідної інформації.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • сприймають на слух і виділяють необхідну / цікаву інформацію в прагматичних текстах (об'явах, прогнозах тощо). 	
<ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; • дотримуються теми спілкування; • складають, розігрують діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації та мети спілкування й у межах визначеної тематики та сфер спілкування; • знають і використовують репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; • вміють аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником; • розуміють можливість різних поглядів на ту саму проблему; • дотримуються правил спілкування (не перебивають співрозмовника, заохочують його висловлювати власну думку, зацікавлено та доброзичливо вислуховують його, вміють висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо); • дотримуються норм літературної мови; <p><u>у діалозі етикетного характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • вітають і відповідають на привітання, використовуючи відповідні звертання мовою іврит; • починають, ведуть і закінчують розмову по телефону / скайпу/ іншим видам цифрового зв'язку ; • висловлюють ввічливе прохання та реагують на прохання партнера; • підтримують діалог за столом (до, під час і після пригостання); • висловлюють компліменти та реагують на компліменти; • ввічливо погоджуються або не погоджуються, використовуючи коротку відповідь; • попереджають про небезпеку; • перепрошують; <p><u>у діалозі – розпитуванні:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • повідомляють інформацію, відповідаючи на запитання різних видів і самостійно запрошують 	<p>Говоріння (7 год.)</p> <p>Усне діалогічне мовлення у рамках визначеної тематики, а також у зв'язку із прочитаним або прослуханим.</p> <p>Види діалогів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - діалог етикетного характеру; - діалог – розпитування; - діалог спонукального характеру; - діалог – обмін думками.

<p>інформацію, висловлюючи свою думку та стаючи на позицію відповідача;</p> <ul style="list-style-type: none"> • беруть і надають інтерв'ю; <p><u>у діалозі спонукального характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • звертаються із проханням, погоджуються / не погоджуються виконати прохання; • реагують на пропозицію партнера зробити щось разом із згодою / незгодою, бажанням / небажанням; • просять про допомогу та пропонують свою допомогу; • надають поради та приймають / не приймають поради партнера; <p><u>у діалозі – обміні думками:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • вислуховують повідомлення / думку партнера, погоджуються / не погоджуються з нею, висловлюють власну точку зору та обґрунтовують її; • висловлюють сумнів, схвалення / несхвалення. <ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми висловлювання; • будують висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал; • відтворюють інформацію докладно, стисло, вибірково; • викладають матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації; • дотримуються теми висловлювання; • підпорядковують виклад головній думці; • враховують ситуацію спілкування й адресата мовлення в межах визначених сфер спілкування; • виявляють своє ставлення до предмету висловлювання; • розуміють можливість різних тлумачень тієї самої проблеми; • вміють оцінити аргументи й їх доказ; • формують власне бачення проблеми; • використовують мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови; 	<p>Усне монологічне мовлення різних типів, жанрів та стилів.</p> <p>Опис, висловлювання за задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план, у зв'язку із ситуацією спілкування, на основі прочитаного / прослуханого, надання характеристики.</p>
--	--

<ul style="list-style-type: none"> • описують ілюстрацію; • висловлюються на задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план; • висловлюються у зв'язку із ситуацією спілкування, використовуючи уточнення, аргументацію та виражаючи своє ставлення до предмету мовлення; • складають коротке повідомлення на задану тему на основі прочитаного / прослуханого, висловлюючи свою думку та відношення; • передають зміст прочитаного / прослуханого тексту з опорою на ключові слова / план та без опори; • надають характеристику героям прочитаного / прослуханого тексту. • переказують (докладно, стисло, вибірково) вивчені, прослухані або прочитані твори, діалогічні та монологічні висловлювання з урахуванням ситуації спілкування; • самостійно створюють висловлювання на відповідну тему. 	<p>Усне переказування (докладне, стисле, вибіркоче).</p>
<ul style="list-style-type: none"> • вголос читають із достатньою швидкістю, плавно, з гарною дикцією, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму і особливостей слухачів (ступінь підготовки, зацікавленість даною темою тощо). • мовчки читають незнайомий текст із достатньою швидкістю та розуміють після одного прочитування фактичний зміст, що співвідноситься зі сферами спілкування; причинно-наслідкові зв'язки; основну думку; виразально-зображувальні засоби прочитаного твору; • удосконалюють техніку читання вголос і мовчки: співвідносять графічний образ слова з його звуковим образом на основі знання правил читання; • виразно читають вголос невеликі тексти (об'яви, повідомлення, діалоги), 	<p>Читання (7 год.)</p> <p>Формування, розвиток техніки читання вголос та мовчки, розуміння самостійно прочитаних текстів, що належать до різних родів літератури, стилів, типів і жанрів мовлення.</p> <p>Читання текстів різних жанрів, зміст яких відповідає комунікативно-пізнавальним потребам, інтересам і віковим особливостям учнів 5 класів.</p> <p>Види читання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ознайомлювальне (з повним розумінням основного змісту); - вивчаюче (з повним розумінням); - пошукове (з вилученням необхідної / потрібної інформації).

<p>які містять вивчений матеріал;</p> <ul style="list-style-type: none"> • читають із розумінням основного змісту тексти різних типів: листи та повідомлення, сторінки із щоденника, листи-запрошення, повідомлення, вірші, короткі художні твори, інформаційно-рекламні тексти (об'яви, вивіски, меню, сторінки із календаря тощо); • запам'ятовують прочитане; • висловлюють власну думку про прочитане; • самостійно працюють з текстом; • користуються різними видами читання: <p><u>у ході ознайомлювального читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • визначають тему / основну думку; • виділяють головні факти, опускаючи другорядні; • встановлюють логічну послідовність основних фактів тексту; • здогадуються про значення окремих слів (на основі подібності з іншими мовами, за моделями, за словотворчими елементами, за контекстом); • користуються виносками, словником та довідником; <p><u>у ході вивчаючого читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • читають нескладні тексти різних типів, повно та точно розуміючи текст на основі його інформаційної обробки (сміслового та структурного аналізу окремих фрагментів тексту, вибіркового перекладу та ін.); • встановлюють причинно-наслідковий взаємозв'язок фактів і подій тексту; • оцінюють отриману з тексту інформацію, висловлюють власну думку; <p><u>у ході пошукового читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • добирають необхідну / цікаву інформацію, переглянувши один текст або декілька коротких текстів. 	
<ul style="list-style-type: none"> • письмово виконують (докладно, стисло, вибірково) навчальні перекази. • самостійно створюють письмові тексти про себе, свою родину, висловлюють в них власну думку про певну подію, ситуацію, прочитаний твір (не менш 	<p>Письмо (7 год.)</p> <p>Побудова письмових текстів (монолог, діалог) різних типів, стилів і жанрів.</p>

<p>ніж 6 речень), дотримуючись вимог до мовлення;</p> <ul style="list-style-type: none">• вдосконалюють написане;• складають план вперш пред'явленого тексту;• відповідають письмово на запитання за вивченим текстом;• заповнюють таблиці за зразком;• складають запитання до тексту та відповідають на них;• заповнюють формуляр, анкету, повідомляючи про себе основні відомості (ім'я, прізвище, вік, стать, громадянство, адреса);• пишуть вітання зі святами, висловлюючи побажання;• пишуть особисті листи другу / відповідають на лист друга, описуючи події та свої враження, зберігаючи норми письмово етикету з мови іврит;• роблять короткі виписки із тексту з метою їх використання у власних висловлюваннях.	
---	--

Мовна лінія
(35 годин протягом року)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Зміст навчального матеріалу
<p>Учні:</p> <ul style="list-style-type: none"> • називають звуки мови іврит, розрізняють їх та їх значення; • ділять слово на склади; • знаходять місце наголосу у слові; • визначають функції дагешу та діакритичного знаку шва. • називають літери в алфавітному порядку; • вільно користуються алфавітом; • знаходять і розрізняють кінцеві літери; • розрізняють друковані та рукописні шрифти; • дотримуються орфоепічних та орфографічних норм у власному мовленні. 	<p>Повторення вивченого в початковій школі. Звукова система мови. (2 год.)</p> <p>Звуковий склад сучасної мови іврит. Звукове значення букв. Нікуд. Складоподіл. Наголос. Дагеш та його функції. Діакритичний знак шва та його особливості. (1 год.)</p> <p>Графіка. Алфавіт. Літери. Кінцеві літери. Квадратичний шрифт та скоропис (курсив). Правила читання й написання. (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • визначають лексичне значення слова та груп слів. • добирають синоніми, антоніми до вказаного слова. 	<p>Лексикологія.(3 год.)</p> <p>Лексичне значення слова. Групи слів за значенням.(1год.)</p> <p>Синоніми та антоніми (лексичні та контекстуальні). (2 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • добирають однокореневі слова; • визначають функцію кореня та будову слова. 	<p>Словотвір. (3 год.) Будова слова. Поняття про корінь³.(3 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • визначають семантику та будову словосполучень; • розрізняють словосполучення та сполучену конструкцію сміхут; • визначають семантику та будову 	<p>Синтаксис та пунктуація. (5 год.)</p> <p>Словосполучення. (1 год.) Види словосполучень (іменник + прикметник; іменник + дієслово) Сполучена конструкція – Сміхут.</p> <p>Просте речення. (1 год.) Розповідне, питальне, спонукальне</p>

³ Детальніше тему „Корінь ” опрацьовують під час вивчення теми „Дієслово”, де ця частина слова має особливе значення.

<p>речень різних типів;</p> <ul style="list-style-type: none"> • висловлюють той самий зміст за допомогою різних синтаксичних засобів; • будують і визначають складносурядні речення із вказаними сполучниками та складнопідрядні речення вказаного типу; • вживають розділові знаки у простому і складному реченні (спираються на знання з інших мов) 	<p>речення. Порядок слів. Складне речення.(3 год.) Складносурядне з сполучниками אבל, גם, ו, Складнопідрядне речення з єднальним підрядним зв'язком. Вживання сполучників ...ש מי ,...ש מה. Розділові знаки у простому і складному реченні .</p>
<ul style="list-style-type: none"> • розрізняють лексичне та граматичне значення слова; • визначають граматичні характеристики частин мови. • визначають рід і число іменників; • знаходять і відбирають з числа іменників ті, що належать до двоїни (типу «два дні» יומיים, «два тижні» שבועיים, «два роки» שנתיים та ін.); • вживають означений артикль з іменником. • визначають рід і число прикметників; • вживають означений артикль з прикметником; • характеризують кількісні прикметники; • називають предмети, істоти, явища різних кольорів. • називають і розрізняють особові та вказівні займенники; • вживають означений артикль з займенником. • порівнюють кількісні числівники чоловічого роду від 1 до 20 та жіночого роду до 100; • узгоджують числівники з іменниками чоловічого роду; • вживають кількісні числівники у мовленні; • називають порядкові числівники 	<p>Морфологія. (22 год.)</p> <p>Лексичне та граматичне значення слова. Частина мови. Граматичні характеристики частин мови. (1 год.)</p> <p>Іменник. (2 год.) Рід іменників (чоловічий, жіночий). Число (однина, множина, двоїна). Поняття про двоїну. Суфікс подвійного числа „- айм”. Означений артикль. Вживання означеного артикля з іменником.</p> <p>Прикметник.(2 год.) Рід прикметників (чоловічий, жіночий). Число (однина, множина) Використання означеного артикля з прикметником. Кількісні прикметники. (Кольори)</p> <p>Займенник.(2 год.) Особові займенники. Вказівні займенники. Використання означеного артикля з вказівними займенниками.</p> <p>Числівник. (4 год.) Кількісні числівники чоловічого роду від 1 до 20 та жіночого роду до 100. Узгодження числівників з іменниками чоловічого роду. Порядкові числівники від 1 до 10. Гематрія – позначення числа літерами.</p>

<p>від 1 до 10, розрізняють їх за родами;</p> <ul style="list-style-type: none"> • визначають числове значення літер івритського алфавіту. • розрізняють дієслова за дієслівними групами; • відмінюють дієслова теперішнього часу; • визначають неозначену форму (інфінітив) вивчених дієслів; • вживають модальні слова з інфінітивом і без у мовленні; • добирають і називають окремі форми дієслів наказового способу у певній мовленнєвій ситуації. • відмінюють прийменники за особами; • вживають прийменники з дієсловом „бути”, прислівниками та частками. • характеризують функції означеного артикля; • розрізняють за значенням окремі прийменники й їх поєднання з артиклем; • вживають заперечні та стверджувальні частки; • розрізняють групи сполучників і вживають їх у мовленні. 	<p>Дієслово.(5 год.) Поняття про дієслівні групи. Загальні відомості про відмінювання дієслів у теперішньому часі. Поняття неозначеної форми дієслова (інфінітива). Модальні дієслова „повинен”, „хочу”, «можу», «люблю». Вживання модальних дієслів з інфінітивом. Окремі форми дієслів наказового способу (תן, שב, קר).</p> <p>Прийменники.(2 год.) Поєднання прийменників з займенниковими суфіксами по типу іменників в однині (ל, ש). Сполучення . ל, קשה ל, ... ל, קר ל, ... ל, אין ל, ... ל, יש ל, ... ל</p> <p>Частки.(2 год.) Означений артикль. Поєднання означеного артикля з прийменником ל. Заперечні та стверджувальні частки ,לא, כן, אין.</p> <p>Сполучники.(2 год.) Єднальні (ו, וְ), протиставні (אבל), умовні (אם). у теперішньому часі.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • правильно пишуть слова відповідно до вивчених орфографічних правил; • правильно позначають на письмі звуки [ч] [ж]. [дж] і йотовані звуки; • вживають літеру „гей” ה наприкінці слова. 	<p>Орфографія.(2 год.) Написання разом та окремо. Передача звуків [ч] [ж], [дж] та йотованих за допомогою івритських літер. Літера „гей” ה наприкінці слова.</p>
<p>Повторення та закріплення матеріалу (5 год.)</p>	

6 клас

(70 годин,
2 години на тиждень,
резервний час – 4-5 годин)

Мовленнєва лінія
(30 годин протягом року)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Зміст навчального матеріалу
<p>Учні</p> <ul style="list-style-type: none">застосовують у власному мовленні правила мовленнєвого етикету.	<p>Загальні відомості про мовлення (1 год.)</p> <p>Мовленнєвий етикет (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none">уважно слухають текст, що стосується особистісної, публічної й освітньої сфер спілкування, а також нескладні тексти пізнавального та соціокультурного, зокрема лінгвокультурного характеру;розуміють, запам'ятовують з двох прослуховувань його фактичний зміст;визначають причинно-наслідкові зв'язки, головну думку твору;оцінюють почуте, помічають окремі мовні особливості (переносне значення, образні вирази тощо), користуючись лінгвістичною та контекстуальною здогадкою;розуміють повний зміст висловлювання вчителя, прості пояснення й інструкції у вказаних сферах спілкування;розуміють основний зміст коротких повідомлень, оголошень;сприймають на слух і розуміють живе мовлення співрозмовника, а також тексти у відео- та аудіо записі;розуміють основний зміст почутої інформації;вилучають необхідну інформацію;сприймають на слух і виділяють необхідну / цікаву інформацію в текстах (об'явах, прогнозах тощо).	<p>Аудіювання (7 год.)</p> <p>Сприймання та розуміння на слух незнайомих текстів, що належать до різних типів, стилів і жанрів мовлення. Сприймання на слух і розуміння живого мовлення співрозмовника, а також текстів у відео- та аудіо записі: з розумінням основного змісту та вилученням необхідної інформації.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; • дотримуються теми спілкування; • складають, розігрують діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації та мети спілкування й у межах визначеної тематики та сфер спілкування; • знають і вживають у мовленні репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; • вміють аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником; • розуміють можливість різних поглядів на ту саму проблему; • дотримуються правил спілкування (не перебивати співрозмовника, заохочувати його висловити власну думку, зацікавлено та доброзичливо вислуховувати його, вміти висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо); • дотримуються норм літературної мови; <p><u>у діалозі етикетного характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • вітають і відповідають на привітання, використовуючи відповідні звертання мовою іврит; • починають, ведуть і закінчують розмову по телефону, скапу та інших видах сучасного цифрового зв'язку; • висловлюють ввічливе прохання та реагують на прохання партнера; • підтримують діалог за столом (до, під час та після пригощання); • висловлюють компліменти та реагують на компліменти; • ввічливо погоджуються або не погоджуються, використовуючи коротку відповідь; • попереджають про небезпеку; • перепрошують; <p><u>у діалозі – розпитуванні:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • повідомляють інформацію, відповідаючи на запитання різних видів і самостійно запрошують інформацію, висловлюючи свою думку 	<p>Говоріння (7 год.)</p> <p>Усне діалогічне мовлення у рамках визначеної тематики, а також у зв'язку із прочитаним або прослуханим.</p> <p>Види діалогів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - діалог етикетного характеру; - діалог – розпитування; - діалог спонукального характеру; - діалог – обмін думками.
--	--

<p>та стаючи на позицію відповідача;</p> <ul style="list-style-type: none"> • беруть і надають інтерв'ю; <p><u>у діалозі спонукального характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • звертаються із проханням, погоджуються / не погоджуються виконати прохання; • реагують на пропозицію партнера зробити щось разом із згодою / незгодою, бажанням / небажанням; • просять про допомогу та пропонують свою допомогу; • надають поради та приймають / не приймають поради партнера; <p><u>у діалозі – обміні думками:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • вислуховують повідомлення / думку партнера, погоджуються / не погоджуються з нею, висловлюють власну точку зору та обґрунтовують її; • висловлюють сумнів, схвалення / несхвалення. <ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми висловлювання; • будують висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал; • відтворюють інформацію докладно, стисло, вибірково; • викладають матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації; • дотримуються теми висловлювання; • підпорядковують виклад головній думці; • враховують ситуацію спілкування й адресата мовлення в межах визначених сфер спілкування; • виявляють своє ставлення до предмету висловлювання; • розуміють можливість різних тлумачень тієї самої проблеми; • вміють оцінити аргументи й їх доказ, сформулювати своє бачення проблеми; • використовують мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, 	<p>Усне монологічне мовлення різних типів, жанрів і стилів.</p> <p>Опис, висловлювання за задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план, у зв'язку із ситуацією спілкування, на основі прочитаного / прослуханого, надання характеристики.</p>
--	---

<p>граматичним багатством мови;</p> <ul style="list-style-type: none"> описують ілюстрацію; висловлюються на задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план; висловлюються у зв'язку із ситуацією спілкування, використовуючи уточнення, аргументацію та виражаючи своє ставлення до предмету мовлення; роблять коротке повідомлення на задану тему на основі прочитаного / прослуханого, висловлюючи свою думку та відношення; передають зміст прочитаного / прослуханого тексту з опорою на ключові слова / план і без опори; надають характеристику героям прочитаного / прослуханого тексту. 	<p>Усне переказування (докладне, стисле, вибіркове).</p>
<ul style="list-style-type: none"> вголос читають із достатньою швидкістю, плавно, з гарною дикцією, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму й особливостей слухачів (ступінь підготовки, зацікавленість даною темою тощо); мовчки читають незнайомий текст із достатньою швидкістю та розуміють після одного прочитування фактичний зміст; причинно-наслідкові зв'язки; основну думку; виразально-зображувальні засоби прочитаного твору; удосконалюють техніку читання вголос і мовчки: співвідносять графічний образ слова з його звуковим образом на основі знання 	<p>Читання (7 год.)</p> <p>Формування, розвиток техніки читання вголос і мовчки, розуміння самостійно прочитаних текстів, що належать до різних родів літератури, стилів, типів і жанрів мовлення.</p> <p>Читання текстів, зміст яких відповідає комунікативно-пізнавальним потребам та інтересам і віковим психологічним особливостям учнів 6 класу.</p> <p>Види читання:</p> <ul style="list-style-type: none"> ознайомлювальне (з повним розумінням основного змісту); вивчаюче (з повним розумінням); пошукове (з вилученням необхідної / потрібної інформації).

правил читання;

- виразно читають уголос невеликі тексти (об'яви, повідомлення, діалоги), які містять вивчений матеріал;
- читають із розумінням основного змісту тексти різних типів: листи, сторінки із щоденника, листи – запрошення, вірші, уривки із художньої прози, короткі художні й інформаційно-рекламні тексти (об'яви, вивіски, меню, сторінки із календаря тощо);
- запам'ятовують прочитане;
- висловлюють власну думку про прочитане;
- самостійно працюють з текстом;
- розуміють зміст нескладних автентичних текстів різних жанрів і стилів, що співвідносяться з особистісною, публічною й освітньою сферами спілкування;
- користуються словником та іншою додатковою літературою;
- користуються різними видами читання:

у ході ознайомлювального читання:

- визначають тему / основну думку;
- виділяють головні факти, опускаючи другорядні;
- встановлюють логічну послідовність основних фактів тексту;
- здогадуються про значення окремих слів (на основі подібності з іншими мовами, за моделями, за словотворчими елементами, за контекстом);
- користуються виносками, словником і довідником;

у ході вивчаючого читання:

- читають нескладні адаптовані тексти різних типів, повно та точно розуміючи текст на основі його інформаційної переробки (сислового та структурного аналізу окремих фрагментів тексту, вибіркового перекладу та ін.);
- встановлюють причинно-наслідковий взаємозв'язок фактів і подій тексту;
- оцінюють отриману з тексту інформацію, висловлюють власну думку;

у ході пошукового читання:

<ul style="list-style-type: none"> • відбирають необхідну / цікаву інформацію, переглянувши один текст або декілька коротких текстів. 	
<ul style="list-style-type: none"> • письмово виконують (докладно, стисло, вибірково) навчальні перекази; • самостійно створюють письмові тексти; • висловлюють в них власну думку про певну подію, ситуацію, прочитаний твір, дотримуючись вимог до мовлення; • вдосконалюють написане; • самостійно пишуть тексти у межах вивченої тематики згідно сфер спілкування (не менш 10 речень); • коротко письмово передають зміст прочитаного; • заповнюють таблиці за зразком; • складають запитання до тексту та відповідають на них; • заповнюють формуляр, анкету, повідомляючи про себе основні відомості (ім'я, прізвище, вік, стать, громадянство, адреса); • пишуть вітання зі святами, висловлюючи побажання; • пишуть особисті листи другу / відповідають на лист друга, описуючи події та свої враження, зберігаючи норми письмово етикету з мови іврит; • роблять короткі виписки із тексту з метою їх використання у власних висловлюваннях. 	<p>Письмо (7 год.)</p> <p>Побудова письмових текстів (монолог, діалог) різних типів, стилів і жанрів</p>
<p>Резервний час (1 год.)</p>	

Мовна лінія
(35 годин протягом року)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Зміст навчального матеріалу
<p>Учні</p> <ul style="list-style-type: none"> висловлюються згідно орфоепічним нормам. 	<p>Звукова система мови. (1 год.) Орфоепія (1 год.) Орфоепічні норми. (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none"> розрізняють однозначні та багатозначні, стилістично й емоційно нейтральні та стилістично й емоційно забарвлені слова; 	<p>Лексикологія і фразеологія. (1 год.)</p> <p>Однозначні і багатозначні, стилістично та емоційно нейтральні і стилістично та емоційно забарвлені слова.(1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none"> будують „Сміхут” за вивченими правилами; конструюють прості словосполучення, визначають головне та залежне слово в них. визначає правильний або неправильний порядок слів у складнопідрядному реченні; конструюють складнопідрядні речення причини; встановлюють смислові і синтаксичні відношення у складнопідрядних реченнях для обґрунтування вибору розділових знаків; пунктуаційно правильно оформлюють складні речення . 	<p>Синтаксис та пунктуація (5 год.).</p> <p>Словосполучення. (2 год.) Сполучена конструкція – „Сміхут”, що складається з двох слів. Правила побудови найпростіших форм. Визначення головного та залежного слова в простих словосполученнях. Порядок слів у простих словосполученнях.</p> <p>Складне речення.(3 год.) Порядок слів у складнопідрядному реченні. Складнопідрядне мети. Прийменник ךְּז з інфінітивом. Складнопідрядне причини типу: ...אחר כך, ...; ...אחרי זה...; ...אחרי ש... Складнопідрядне речення з підрядним причини. Вживання сполучників ...כי, לכן. Розділові знаки у складнопідрядному реченні.</p>
<ul style="list-style-type: none"> визначають лексичне та граматичне значення слова; визначають граматичні характеристики частин мови. визначають відмінки іменників відповідно до вжитих прийменників; вживають деякі іменники із займенниковими суфіксами. 	<p>Морфологія (28 год.) Повторення про лексичне та граматичне значення слова, про частини мови та їх граматичні характеристики (1 год.)</p> <p>Іменник.(2 год.) Вираження відмінникових відношень за допомогою прийменників. Ознайомлення з прикладами поєднання іменника з займенниковими суфіксами (на прикладі іменників שלום, אה, אהות, שם).</p>

<ul style="list-style-type: none"> • утворюють та вживають різні ступені порівняння якісних прикметників; • узгоджують іменники з прикметниками за родами і числами; • визначають винятки. <ul style="list-style-type: none"> • визначають значення займенника כל ; • вживають у власному мовленні в різних значеннях. • називають питальні займенники; • виділяють їх з інших груп займенників; вживають у мовленні з деякими прийменниками. <ul style="list-style-type: none"> • називають кількісні числівники чоловічого роду від 11 до 19 та жіночого роду від 20 до 100; • розрізняють їх форму; • вміють рахувати у даних межах, сполучувати їх з іменниками, вживати в усному та писемному мовленні; • складають усні висловлювання на теми, визначені у програмі • розрізняють порядкові числівники чоловічого та жіночого роду; • узгоджують числівники з іменниками; • позначають дати літерами івритського алфавіту. <ul style="list-style-type: none"> • відмінюють дієслова окремих дієслівних груп у минулому часі; • відмінюють дієслово „бути” להיות у минулому часі за родами; • вживають дієслово „бути” в усних і писемних висловлюваннях на теми: „Коли я був зовсім маленький”, „Як мої батьки були школярами”; • вживають дієслова форми дієслівної основи активної простої дії Пааль та активної інтенсивної дії Піель у теперішньому часі та інфінітиві; • вживають модальні слова з 	<p>Прикметник.(3 год.) Ознайомлення зі ступенями порівняння прикметників (יותר גדול, הכי קטן). Узгодження іменників і прикметників за родами і числами. Винятки שולחנות גדולים.</p> <p>Займенник.(2 год.) Означальний займенник כל у значеннях „весь”, „кожний”. Питальні займенники מי, מה з прийменниками ל, על, אה</p> <p>Числівник.(4 год.) Кількісні числівники чоловічого роду від 11 до 19 та жіночого роду від 20 до 100. Порядкові числівники чоловічого та жіночого роду (повторення). Узгодження числівників з іменниками. Позначення дат.</p> <p>Дієслово.(8 год.) Минулий час дієслів. Загальні поняття. Відмінювання дієслова „бути” להיות у минулому часі. Дієслова форми дієслівної основи активної простої дії Пааль та активної інтенсивної дії Піель у теперішньому часі та інфінітиві. Модальні дієслова „можу”, „повинен”, „хочу”, «люблю» (повторення). Вживання модальних дієслів з інфінітивом.</p>
---	---

<p>дієсловами у формі інфінітиву і теперішнього часу у мовленні;</p> <ul style="list-style-type: none"> • добирають і називають дієслова наказового способу у певній мовленнєвій ситуації. • визначають прислівники часу та місця та вживають їх у мовленні. • відмінюють прийменники של, עם, ל, לא за особами; • вживають прийменники מן, מצל, מן, בשביל, עד; • визначають їх значення. • вживають сполучники כדי, אחר כך у складних реченнях. 	<p>Прислівник.(2 год.) Прислівники часу. Прислівники місця.</p> <p>Прийменники.(3 год.) Відмінювання прийменників לא, עם за особами (повторення של, ל). Прийменники עד, בשביל, מצל, מן, מן. Сполучення ... ל היה</p> <p>Сполучники.(1 год.) Сполучники כדי, אחר כך.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • розрізняють випадки написання „כ” та „כּ”, що позначають звук „x”, в кінці та на початку слова; • випадки написання „כּ” або „כ”: „כ” в кінці слова; „כּ” – „כ” в середині слова та правила написання „ק” або „כּ”. 	<p>Орфографія.(2 год.)</p> <p>„כ” або „כ”: „כ” на початку слова; „כּ” в кінці слова; „כ” в кінці слова. „כ” або „כ”: „כ” в кінці слова; „כ” – „כ” – „כ” в середині слова. „ק” або „כ”.</p>
<p>Повторення та закріплення матеріалу (5 год.)</p>	

7 клас

(70 годин,
2 години на тиждень,
резервний час – 4-5 годин)

Мовленнєва лінія
(30 годин протягом року)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Зміст навчального матеріалу
<p>Учні</p> <ul style="list-style-type: none">орієнтуються у мовленнєвих ситуаціях;вибирають мовленнєві засоби відповідно до різноманітних ситуацій спілкування.	<p>Загальні відомості про мовлення (2 год.)</p> <p>Ситуація спілкування (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none">розрізняють різні типи мовлення та володіють ними з урахуванням ситуації спілкування;дотримуються мовленнєвого етикету.	<p>Типи мовлення (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none">уважно слухають текст, що стосується особистісної, публічної та освітньої сфер спілкування, а також нескладні тексти пізнавального та соціокультурного характеру;розуміють, запам'ятовують з двох прослуховувань його фактичний зміст;визначають причинно-наслідкові зв'язки, головну думку твору;оцінюють почуте;помічають окремі мовні особливості (переносне значення, образні вирази тощо), користуючись лінгвістичною та контекстуальною здогадкою;розуміють повний зміст висловлювання вчителя, пояснення, інструкції, оголошення, повідомлення у вказаних сферах спілкування;розуміють основний зміст коротких репортажів;сприймають на слух і розуміють	<p>Аудіювання (7 год.)</p> <p>Сприймання та розуміння на слух незнайомих текстів, що належать до різних типів, стилів і жанрів мовлення. Сприймання на слух і розуміння живого мовлення співрозмовника, а також текстів у відео- та аудіо записі: з розумінням основного змісту та вилученням необхідної інформації.</p>

<p>живе мовлення співрозмовника, а також тексти у відео- та аудіо записі;</p> <ul style="list-style-type: none"> розуміють основний зміст почутої інформації; вилучають необхідну інформацію; сприймають на слух і виділяють необхідну / цікаву інформацію в прагматичних текстах (об'явах, прогнозах тощо). 	
<ul style="list-style-type: none"> виявляють певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; дотримуються теми спілкування; складають, розігрують діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації та мети спілкування й у межах визначеної тематики та сфер спілкування; знають і використовують репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; вміють аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником; розуміють можливість різних поглядів на ту саму проблему; дотримуються правил спілкування (не перебивати співрозмовника, заохочувати його висловити свою власну думку, зацікавлено та доброзичливо вислуховувати його, вміти висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо); дотримуються норм літературної мови; <p><u>у діалозі етикетного характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> вітають і відповідають на привітання, використовуючи відповідні звертання мовою іврит; починають, ведуть і закінчують розмову по телефону, скайпу та інших видах сучасного цифрового зв'язку; висловлюють ввічливе прохання та реагують на прохання партнера; підтримують діалог за столом (до, під час та після пригостання); висловлюють компліменти та реагують 	<p>Говоріння (7 год.)</p> <p>Усне діалогічне мовлення у рамках визначеної тематики, а також у зв'язку із прочитаним або прослуханим.</p> <p>Види діалогів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - діалог етикетного характеру; - діалог – розпитування; - діалог спонукального характеру; - діалог – обмін думками.

<p>на компліменти;</p> <ul style="list-style-type: none"> • ввічливо погоджуються або не погоджуються, використовуючи коротку відповідь; • попереджають про небезпеку; • перепрошують; <p><u>у діалозі – розпитуванні:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • повідомляють інформацію, відповідаючи на запитання різних видів і самостійно запрошують інформацію, висловлюючи свою думку та стаючи на позицію відповідача; • беруть і надають інтерв'ю; <p><u>у діалозі спонукального характеру:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • звертаються із проханням, погоджуються / не погоджуються виконати прохання; • реагують на пропозицію партнера зробити щось разом із згодою / незгодою, бажанням / небажанням; • просять про допомогу та пропонують свою допомогу; • надають поради та приймають / не приймають поради партнера; <p><u>у діалозі – обміні думками:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • вислуховують повідомлення / думку партнера, погоджуються / не погоджуються з нею, висловлюють власну точку зору та обґрунтовують її; • висловлюють сумнів, схвалення / несхвалення. <ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми висловлювання; • будують висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний матеріал для реалізації задуму; • відтворюють інформацію докладно, стисло, вибірково; • викладають матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації; • дотримуються теми висловлювання; • підпорядковують виклад головній думці; • враховують ситуацію спілкування й адресата мовлення в межах визначених сфер спілкування; • виявляють своє ставлення до 	<p>Усне монологічне мовлення різних типів, жанрів і стилів.</p> <p>Опис, висловлювання за задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план, у зв'язку із ситуацією спілкування, на основі прочитаного / прослуханого, надання характеристики.</p>
---	---

<p>предмету висловлювання;</p> <ul style="list-style-type: none"> • розуміють можливість різних тлумачень тієї самої проблеми; • вміють оцінити аргументи та їх доказ; • формулюють своє бачення проблеми; • використовують мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови; • описують ілюстрацію; • висловлюються на задану тему з опорою на ключові слова, запитання, план; • висловлюються у зв'язку із ситуацією спілкування, використовуючи уточнення, аргументацію та виражаючи своє ставлення до предмету мовлення; • роблять коротке повідомлення на задану тему на основі прочитаного / прослуханого, висловлюючи свою думку та відношення; • передають зміст прочитаного / прослуханого тексту з опорою на ключові слова / план і без опори; • надають характеристику героям прочитаного / прослуханого тексту. <ul style="list-style-type: none"> • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) вивчені, прослухані або прочитані твори, діалогічні та монологічні висловлювання з урахуванням ситуації спілкування; • самостійно створюють висловлювання на відповідну тему в обсязі 0,3-0,5 сторінок. 	<p>Письмове переказування (докладне, стисло, вибірково).</p>
<ul style="list-style-type: none"> • вголос читають із достатньою швидкістю, плавно, з гарною дикцією, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму і особливостей слухачів (ступінь 	<p>Читання (7 год.)</p> <p>Формування, розвиток техніки читання вголос і мовчки, розуміння самостійно прочитаних текстів, що належать до різних родів літератури, стилів, типів і жанрів мовлення.</p> <p>Читання текстів, зміст яких відповідає комунікативно-пізнавальним потребам, інтересам і віковим психологічним</p>

<p>підготовки, зацікавленість даною темою тощо);</p> <ul style="list-style-type: none"> • мовчки читають незнайомий текст обсягом 360 -420 слів із достатньою швидкістю і розуміти після одного прочитування фактичний зміст; причинно-наслідкові зв'язки; основну думку; виразально-зображувальні засоби прочитаного твору; • удосконалюють техніку читання вголос і мовчки: співвідносять графічний образ слова з його звуковим образом на основі знання правил читання; • виразно читають уголос невеликі тексти (об'яви, повідомлення, діалоги), які містять вивчений матеріал; • читають із розумінням основного змісту тексти різних типів; • запам'ятовують прочитане; • висловлюють власну думку про прочитане; • самостійно працюють з текстом; • розуміють зміст нескладних автентичних текстів різних жанрів і стилів, що співвідносяться з особистісною, публічною та освітньою сферами спілкування; користуватися словником та іншою додатковою літературою; • розуміють основний зміст газетних, журнальних публікацій науково-популярного та публіцистичного стилів; • користуються різними видами читання: <p><u>у ході ознайомлювального читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • визначають тему / основну думку; • виділяють головні факти, опускаючи другорядні; • встановлюють логічну послідовність основних фактів тексту; • здогадуються про значення окремих слів (на основі подібності з іншими мовами, за моделями, за словотворчими елементами, за контекстом); • користуються виносками, словником та довідником; <p><u>у ході вивчаючого читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • читають нескладні адаптовані тексти 	<p>особливостям учнів 7 класу.</p> <p>Види читання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ознайомлювальне (з повним розумінням основного змісту); - вивчаюче (з повним розумінням); - пошукове (з вилученням необхідної / потрібної інформації).
---	--

<p>різних типів, повно та точно розуміючи текст на основі його інформаційної переробки (сислового та структурного аналізу окремих фрагментів тексту, вибіркового перекладу та ін.);</p> <ul style="list-style-type: none"> • встановлюють причинно-наслідковий взаємозв'язок фактів та подій тексту; • оцінюють отриману з тексту інформацію, висловлюють власну думку; <p><u>у ході пошукового читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • відбирають необхідну / цікаву інформацію, переглянувши один текст або декілька коротких текстів. 	
<ul style="list-style-type: none"> • письмово виконують (докладно, стисло, вибірково) навчальні перекази; • самостійно створюють письмові тексти за вивченою темою або актуальні для учня (не менш 12 речень); • висловлюють в них власну думку про певну подію, ситуацію, прочитаний твір, дотримуючись вимог до мовлення; • вдосконалюють написане; • заповнюють анкету, опитувальний лист, роблять нотатки; • складають план усного висловлювання; • заповнюють таблиці за зразком; • складають запитання до тексту та відповідають на них; • заповнюють формуляр, анкету, повідомляючи про себе основні відомості (ім'я, прізвище, вік, стать, громадянство, адреса); • пишуть вітання зі святами, висловлюючи побажання; • пишуть особисті листи другу / відповідають на лист друга, описуючи події та свої враження, зберігаючи норми письмово етикету з мови іврит; • роблять короткі виписки із тексту з метою їх використання у власних висловлюваннях. 	<p>Письмо (7 год.)</p> <p>Побудова письмових текстів (монолог, діалог) різних типів, стилів і жанрів</p>

Мовна лінія
(35 годин протягом року)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Зміст навчального матеріалу
<p>Учні</p> <ul style="list-style-type: none"> висловлюються відповідно до орфоепічних норм. 	<p>Повторення вивченого у 6 класі (2 год.) Звукова система мови. Орфоепія (1 год.) Повторення. Орфоепічні норми.</p>
<ul style="list-style-type: none"> розрізняють словозміну та словотвір; правильно та стилістично доцільно використовують слова з урахуванням їх морфемного складу. 	<p>Словотвір (1 год.) Способи творення слів. (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none"> розрізняють пряме та переносне значення слова; правильно вживають слова у власному мовленні. 	<p>Лексикологія та фразеологія (1 год.) Пряме та переносне значення слова.</p>
<ul style="list-style-type: none"> вживають вільно сполучувану конструкцію (сміхут) у поєднанні з означеним артиклем; використовують правила творення однини та множини в сполучуваній конструкції; конструюють речення зі зворотами כּבּל שׁ-, טוּב שׁ-; вживають сполучники קוּדֵם שׁ-, לַפְּנֵי שׁ- у підрядних реченнях часу; складають речення зі словами כּשׁ- та з модальними конструкціями; пунктуаційно правильно оформлюють речення різних видів, діалог (використовують знання з інших мов). 	<p>Синтаксис та пунктуація. (6 год.)</p> <p>Словосполучення. (2 год.) Сполучувана конструкція (сміхут) у поєднанні з означеним артиклем Сполучувана конструкція (сміхут): правила творення однини та множини.</p> <p>Складне речення. (4 год.) Використання зворотів כּבּל שׁ-, טוּב שׁ-. Вживання сполучників קוּדֵם שׁ-, לַפְּנֵי שׁ- в підрядних реченнях часу. Побудова речень зі словами כּשׁ- . Складнопідрядне речення з використанням модальних конструкцій. Розділові знаки при прямій мові, діалозі, їх функції .</p>
<ul style="list-style-type: none"> розрізняють іменники різних мішкालів; 	<p>Морфологія. (26 год.)</p> <p>Іменник. (2 год.) Поняття про Мішкالی іменників. Їх види та особливості.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • будують нові іменники в даному мішкालі за допомогою кореня. • розрізняють окремі прикметники за ступенем порівняння; • порівнюють їх; • перетворюють прикметники з одної форми на іншу; • вживають прикметники та прислівники (יותר, מאוד, פחות, הכי); • будують конструкції типу יותר מ-, פחות מ- („більший ніж”, „більший за”, «менший ніж», «менший за»). <ul style="list-style-type: none"> • вживають складені заперечні займенники у мовленні; • розрізняють значення неозначених займенників та використовують їх у мовленні. <ul style="list-style-type: none"> • називають кількісні числівники розряду сотні; • відмінюють за родами опрацьовані числівники; <ul style="list-style-type: none"> • відмінюють дієслова типу התלבש у теперішньому часі й інфінітиві, а також дієслова „бути” (повторення) в минулому часі за родами; • вживають дієслова вказаних типів у мовленні; • вживають модальні слова з неозначеною формою дієслова і без у мовленні; підбирають та називають дієслова, що виражають повинність виконання дії у минулому часі. <ul style="list-style-type: none"> • визначають прислівники якості дії та вживають їх у мовленні. <ul style="list-style-type: none"> • вживають прийменники ב, אל, על, על-ידי, בגלל • характеризують особливості 	<p>Прикметник.(3 год.) Вищий та найвищий ступінь порівняння прикметників. Вживання прикметників та прислівників (יותר, מאוד, פחות, הכי) Конструкції: יותר מ-, פחות מ-.</p> <p>Займенник.(2 год.) Заперечні займенники שום דבר, אף אחד Неозначені займенники מישהו, משהו.</p> <p>Числівник.(3 год.) Кількісні числівники розряду сотні (від 100 до 1000).</p> <p>Дієслово.(7 год.) Дієслова форми дієслівної основи, що вказує на спонукання до дії Гіфіль та форми дієслівної основи зворотної дії Гітпаель у теперішньому часі й інфінітиві. Дієслова форми дієслівної основи простої дії Пааль та активної інтенсивної дії Піель у теперішньому часі й інфінітиві (повторення). Минулий час дієслів форми дієслівної основи простої дії Пааль та активної інтенсивної дії Піель. Відмінювання дієслів типу התלבש у теперішньому та минулому часі. Модальні слова „можна, ”„не можна”, „дозволено”, „заборонено” אי אפשר, אפשר, מותר, אסור .</p> <p>Прислівник.(1 год.) Прислівники якості дії.</p> <p>Прийменники.(4 год.) Прийменники ב, אל, על, על-ידי, בגלל; Змінювання прийменника מן. Змінювання прийменника אצל за особами.</p>
---	---

<p>відмінювання займенника מן;</p> <ul style="list-style-type: none"> • змінюють прийменник אל за особами; • вживають сполучення ...לה; • вживають прийменник אל на позначення знахідного відмінка з іменниками у стані визначеності; • вживають зазначені прийменники у мовленні; • будують з ними власні висловлювання на теми: „Моя сім'я”, „Моя квартира” тощо. <ul style="list-style-type: none"> • вживають сполучники עד, כאשר, אשר, ש מפני ש, אחר ש, в підрядних реченнях. 	<p>Сполучення ...לה</p> <p>Вживання прийменника אל на позначення знахідного відмінка з іменниками у стані визначеності.</p> <p>Поєднання прийменника אל з займенниковими суфіксами.</p> <p>Сполучники.(2 год.)</p> <p>Вживання сполучників עד, ש, כאשר, אשר, ש מפני ש, אחר ש в підрядних реченнях.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • розрізняють випадки написання „ת” та „ט”, що позначають звук „т”, як префіксу або суфіксу й їх ознаки та правильно вживають в словах іншомовного походження. 	<p>Орфографія.(2 год.)</p> <p>„ת” або „ט”: „ת” префікс або суфікс та ознака жіночого роду ;</p> <p>„ת” або „ט” в словах іншомовного походження;</p>
<p>Повторення та закріплення матеріалу (5 год.)</p>	

8 клас

(70 годин,
2 години на тиждень,
резервний час – 4-5 годин)

Мовленнєва лінія
(30 годин протягом року)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Зміст навчального матеріалу
<p>Учні</p> <ul style="list-style-type: none">будують висловлювання з урахуванням особливостей та культури спілкування, осмислюють, планують, реалізують задум висловлювання.	<p>Загальні відомості про мовлення (2 год.) Культура мовлення (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none">визначають і розрізняють різні стилі мовлення і володіють ними з урахуванням ситуації спілкування, дотримуються правил спілкування.	<p>Стилі мовлення (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none">уважно слухають текст, що стосується особистісної, публічної й освітньої сфер спілкування, а також нескладні тексти пізнавального та соціокультурного, зокрема лінгвокультурного характеру;розуміють, запам'ятовують з двох прослуховувань його фактичний зміст;визначають причинно-наслідкові зв'язки, головну думку твору;оцінюють почуте;помічають окремі мовні особливості (переносне значення, образні вирази тощо), користуючись лінгвістичною та контекстуальною здогадкою;розуміють повний зміст висловлювання вчителя, пояснення, інструкції, оголошення, повідомлення у вказаних сферах спілкування;розуміють основний зміст коротких репортажів;здобувають інформацію з коротких аудіо- та відеоповідомлень у	<p>Аудіювання (7 год.)</p> <p>Сприймання та розуміння на слух незнайомих текстів, що належать до різних типів, стилів і жанрів мовлення. Сприйняття на слух і розуміння з опорою на наочність (ілюстрації, жести, міміку), контекстуальну та мовну здогадку живого мовлення співрозмовника у процесі безпосереднього спілкування, досягаючи повного розуміння шляхом переносу. Розуміння основного змісту розмови між носіями мови у рамках тем, зазначених у програмі.</p> <p>Сприйняття на слух та розуміння основного змісту аутентичних текстів в аудіо- та відеозаписі: описів, повідомлень, оповідань, інтерв'ю, рекламно-інформаційних текстів з опорою на мовну здогадку та контекст.</p>

<p>рамках зазначених сфер спілкування;</p> <ul style="list-style-type: none"> • сприймають на слух і розуміють з опорою на наочність (ілюстрації, жести, міміку), контекстуальну та мовну здогадку, живе мовлення співрозмовника у процесі безпосереднього спілкування, досягаючи повного розуміння шляхом переносу; • розуміють основний зміст розмови між носіями мови у рамках тем, зазначених у програмі. • сприймають на слух і розуміють основний зміст аутентичних текстів в аудіо- та відеозаписі: описів, повідомлень, оповідань, інтерв'ю, рекламно-інформаційних текстів з опорою на мовну здогадку та контекст. • сприймають на слух і виділяють необхідну / цікаву інформацію в аутентичних рекламно - інформаційних текстах (об'явах на вокзалі, в аеропорту, про прогноз погоди, інструкціях), оцінюючи цю інформацію з точки зору її корисності / достовірності. 	
<ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; • дотримуються теми спілкування; • складають, розігрують діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації й мети спілкування та у межах визначеної тематики та сфер спілкування; • знають і використовують репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; • вміють аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником; • розуміють можливість різних поглядів на ту саму проблему; • дотримуються правил спілкування (не перебивати співрозмовника, заохочувати його висловити свою власну думку, зацікавлено та 	<p>Говоріння (7 год.)</p> <p>Усне діалогічне мовлення в рамках визначеної тематики, а також у зв'язку з прочитаним / прослуханим.</p> <p>Види діалогів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - діалог етикетного характеру; - діалог – розпитування; - діалог спонукального характеру; - діалог – обмін думками.

доброзичливо вислуховувати його, вміти висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо);

- дотримуються норм літературної мови;
- ведуть діалоги різних типів:

у ході діалогу етикетного характеру:

- починають, підтримують і закінчують розмову, у тому числі по телефону, скайпу та іншим видам сучасного цифрового зв'язку;
- ввічливо перепитують про незрозуміле;
- висловлюють подяку в процесі спільної діяльності у парах і групах;
- ввічливо відмовляють / погоджуються на запрошення співрозмовника;

у ході діалогу – розпитуванні:

- запрошують і повідомляють фактичну інформацію, беруть і надають інтерв'ю;

у ході діалогу спонукального характеру, а також у процесі проектної та групової роботи:

- дають ввічливу пораду, приймають або не приймають пораду;
- просять партнера про щось;
- запрошують партнера до спільної діяльності;
- висловлюють готовність / відмову прийняти участь у ній, пояснюють причину відмови;

у ході діалогу – обміну думками:

- висловлюють власну точку зору, користуючись вивченими засобами;
- висловлюють схвалення / несхвалення / сумнів;
- спонтанно реагують на зміни мовленнєвої поведінки співрозмовника, висловлюючи особисте відношення до предмету обговорення, виражають свою емоційну оцінку: захоплення, подив, радість, смуток та ін., беруть участь у дискусії за запропонованою темою або проблемою (у рамках тем, визначених програмою),

використовуючи аргументацію, переконання.

- виявляють певний рівень обізнаності з теми висловлювання;
- будують висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал;
- відтворюють інформацію докладно, стисло, вибірково;
- викладають матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації;
- дотримуються теми висловлювання;
- підпорядковують виклад головній думці; враховують ситуацію спілкування та адресата мовлення в межах визначених сфер спілкування;
- виявляють своє ставлення до предмету висловлювання;
- розуміють можливість різних тлумачень тієї самої проблеми;
- вміють оцінити аргументи та їх доказ;
- формулюють власне бачення проблеми; використовують мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови;
- складають підготовлені усні повідомлення про факти, події у минулому та теперішньому часі (у рамках тем, визначених програмою), використовуючи при цьому основні комунікативні типи мовлення (опис, розповідь, характеристика), супроводжуючи висловлювання емоційними та оцінювальними міркуваннями та використовуючи для цього більш поширені мовленнєві кліше;
- презентують результати виконаної проектної роботи;
- коротко висловлюються без попередньої підготовки на задану

Усне та письмове монологічне мовлення різних типів, жанрів і стилів.

<p>тему / запропоновану ситуацію;</p> <ul style="list-style-type: none"> • передають зміст / основну думку прочитаного / почутого з опорою та без опори на текст / запитання; • коментують факти із тексту; • складають підготовлене повідомлення у зв'язку з прочитаним / почутим (аудіо- або відеотекстом), висловлюючи своє відношення до подій, актів, персонажів тексту; • розмірковують про проблеми підлітків, про актуальні теми сучасного світу, наприклад, про толерантність, безпеку, здоров'я та ін.. • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) вивчені, прослухані або прочитані твори, діалогічні та монологічні висловлювання з урахуванням ситуації спілкування; • самостійно створюють висловлювання на відповідну тему в обсязі 0,5-0,75 сторінок. 	<p>Письмове переказування (докладне, стисле, вибіркоче).</p>
<ul style="list-style-type: none"> • вголос читають із достатньою швидкістю, плавно, з гарною дикцією, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму і особливостей слухачів (ступінь підготовки, зацікавленість даною темою тощо); • мовчки читають незнайомий текст обсягом 420-480 слів із достатньою швидкістю і розуміють після одного прочитування фактичний зміст, причинно-наслідкові зв'язки, основну думку, виразально-зображувальні засоби прочитаного твору; • запам'ятовують прочитане; • висловлюють власну думку про прочитане, самостійно працюють із текстом; • розуміють зміст нескладних автентичних текстів різних жанрів і 	<p>Читання (7 год.)</p> <p>Формування, розвиток техніки читання вголос та мовчки, розуміння самостійно прочитаних текстів, що належать до різних родів літератури, стилів, типів і жанрів мовлення.</p> <p>Читання автентичних текстів, зміст яких відповідає комунікативно-пізнавальним потребам, інтересам і віковим психологічним особливостям учнів 8 класу.</p> <p>Види читання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ознайомлювальне (з повним розумінням основного змісту); - вивчаюче (з повним розумінням); - пошукове (з вилученням необхідної / потрібної інформації).

стилів (особисті та формальні листи, вірші, фрагменти із художньої та класичної літератури: короткі оповідання, мідраши, агадот, газетні та журнальні статті, інтерв'ю, об'яви, вівіски меню, програми радіо- та телепередач, мапи, плани міст, розклади руху транспорту та ін.), що співвідносяться з особистісною, публічною та освітньою сферами спілкування;

- розуміють основний зміст газетних, журнальних публікацій науково-популярного та публіцистичного стилів; виділяють головну думку;
- здобувають інформацію з оголошень, проспектів, меню, розкладів, брошур, коротких офіційних документів;
- користуються різними видами читання:

у ході ознайомлювального читання:

- визначають тему (про щ йдеться у тексті);
- виділяють основну думку;
- виділяють головні факти, випускаючи другорядні;
- встановлюють логічну послідовність основних фактів тексту;
- прогнозують зміст тексту за заголовком або за початком тексту;
- розбивають текст на відносно самостійні смислові частини;
- відновлюють текст із розрізнених абзаців або шляхом додавання відповідних фрагментів;
- надають заголовок тексту та окремим його частинам;
- здогадуються про значення окремих слів з опорою на мовну та контекстуальну здогадку;
- ігнорують незнайомі слова, які не впливають на розуміння тексту;
- користуються словником та іншою додатковою літературою;

у ході вивчаючого читання:

- повно та точно розуміють текст на основі його інформаційної обробки (смислового та структурного аналізу окремих фрагментів тексту, вибіркового перекладу та ін.);

<ul style="list-style-type: none"> • встановлюють причинно-наслідковий взаємозв'язок фактів і подій, про які йдеться у тексті; • узагальнюють і критично оцінюють отриману із тексту інформацію; • коментують деякі факти, події, висловлюючи власну думку; <p><u>у ході пошукового читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • проглядають текст або серію текстів різних жанрів, типів, стилів з метою пошуку необхідної та/або цікавої інформації; • оцінюють знайдену інформацію з точки зору її цікавості та/або значущості для вирішення поставленого комунікативного завдання. 	
<ul style="list-style-type: none"> • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) зміст почутого або прочитаного тексту без опори на текст; • самостійно створюють письмові тексти за вказаною темою та сферою спілкування (не менш 14 речень); • висловлюють в них власну думку про певну подію, ситуацію, прочитаний твір, дотримуючись вимог до мовлення; • вдосконалюють написане; • письмово відповідають на запитання; • складають і пишуть лист, повідомлення, запрошення, поздоровлення, замітку, меню, оголошення, рекламу; • заповнюють таблиці, коротко фіксуючи зміст прочитаного / прослуханого тексту; • роблять виписки із тексту з метою їх використання у власних висловлюваннях і проектній діяльності; • заповнюють анкету, формуляр, автобіографію у формі CV, вказуючи потрібні дані про себе; • складають коротку анотацію до прочитаного тексту; • пишуть поздоровлення, особистий лист другу, адекватно 	<p>Письмо (7 год.)</p> <p>Побудова письмових текстів (монолог, діалог) різних типів, стилів і жанрів.</p>

<p>використовувати формули мовленнєвого етикету, прийнятих у даному жанрі мовою іврит, повідомляючи про різні події, враження, висловлюючи власну думку;</p> <ul style="list-style-type: none">• пишуть коротке повідомлення, коментар, опис подій, людей із використанням оціночних міркувань і доречних лінгвістичних засобів зв'язку;• складають невеликі есе, письмово аргументують власну точку зору за запропонованою темою / проблемою.	
---	--

Мовна лінія
(35 годин протягом року)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Зміст навчального матеріалу
	Повторення вивченого у 7 класі (2 год.)
<p>Учні:</p> <ul style="list-style-type: none"> розрізняють групи слів за їх походженням і сферами вживання; розуміють лексикологічні поняття. 	<p>Лексикологія та фразеологія (1 год.) Групи слів за їх походженням, сфери вживання.</p>
<ul style="list-style-type: none"> складають словосполучення типу <i>בשנה הבאה</i>; конструюють висловлювання типу <i>זה...זה</i> з різноманітними прийменниками. конструюють складносурядні та складнопідрядні речення із зазначеними сполучниками сурядності та підрядності; виражають відношення до можливо виконаної дії у майбутньому часі за допомогою сполучника <i>אולי</i>; пунктуаційно правильно оформлюють речення різних видів у непрямій формі. 	<p>Синтаксис та пунктуація. (5 год.)</p> <p>Словосполучення. (1 год.) Словосполучення типу <i>בשנה הבאה</i>. Конструкція <i>זה...זה</i> з різноманітними прийменниками.</p> <p>Складне речення. (3 год.) Складносурядні речення з сполучником <i>גם...וגם</i>, <i>אם</i>, <i>בגלל</i> та інфінітивом. Причинно-наслідкові зв'язки у складнопідрядних реченнях <i>עד-ש</i>, <i>כדי ש</i>, <i>מפני ש</i>. Вираження відношення до можливої дії у майбутньому часі за допомогою сполучника <i>אולי</i>.</p> <p>Передача непрямой мови на письмі. (1 год.)</p>
<p>Учні</p> <ul style="list-style-type: none"> будують іменники за допомогою суфіксального способу творення; добирають іменники на позначення мір часу, вживати їх у мовленні; відмінюють іменники за особами. конструюють прикметники за допомогою різних способів творення; будують субстантивовані прикметники. називають кількісні числівники 	<p>Морфологія. (27 год.)</p> <p>Іменник. (3 год.) Способи творення іменників. Творення віддієслівних іменників шем пеула (<i>שם פעולה</i>). Міри часу. Поняття про займенникові суфікси на прикладі окремих іменників („шяхут”)</p> <p>Прикметник. (2 год.) Способи творення прикметників. Творення прикметників з іменників (<i>יהודי</i>, <i>מזרחי</i>).</p> <p>Числівник. (2 год.) Кількісні числівники розряду тисяч.</p>

<p>розряду тисяч;</p> <ul style="list-style-type: none"> • відмінюють за родами; • використовують у мовленні (בשנת...). <ul style="list-style-type: none"> • відмінюють дієслова типу לרצות та נכנס у теперішньому та минулому часі та вживають їх у мовленні; • вільно та розгорнуто висловлюються на тему „Мій розпорядок дня”; • відмінюють дієслово יכול у минулому часі; • добирають дієслова, що виражають повинність виконаної дії у минулому часі; • вживають найпоширеніші дієслова у майбутньому часі. <ul style="list-style-type: none"> • використовують у мовленні заперечні частки אין, אי, בלתי, חסר, ללא, בלי. <ul style="list-style-type: none"> • відмінюють прийменники לפני, אחרי за особами та числами; • вживають зазначені прийменники у мовленні. <ul style="list-style-type: none"> • використовують сполучники причини, допустові, протиставні та сурядні у власних висловлюваннях. 	<p>Дієслово.(8 год.) Інфінітив дієслів форми дієслівної основи активної простої дії Пааль, різновиду кореня «Ламед/гей». Теперішній і минулий час окремих типів дієслів форми дієслівної основи пасивної дії Ніфаль, спонукання до дії Гіфіль та зворотної дії Гітпаель. Відмінювання дієслів у минулому часі. Відмінювання дієслова יכול у минулому часі. Вираження повинності виконаної дії у минулому часі. Загальні правила утворення майбутнього часу найпоширеніших дієслів.</p> <p>Частки.(2 год.) Заперечні частки אין, אי, בלתי, חסר, ללא, בלי.</p> <p>Прийменники.(2 год.) Поєднання прийменників з займенниковими суфіксами по типу іменників множини та їх відмінювання (לפני, אחרי) .</p> <p>Сполучники.(4 год.) Вживання сполучника לכן Повторення сполучників כי, מפני ש Допустовий сполучник למרות . Протиставний сполучник אלא. Сурядний сполучник גם...וגם...</p>
<ul style="list-style-type: none"> • розрізняють випадки написання літер „ס” та „ש”, що позначають звук „с”. • розрізняють та правильно вживають на письмі літери „ב”, „ו”, „ו” або „ו”, що позначають звук „в”. 	<p>Орфографія.(4 год.) „ס” або „ש”: особливості написання літер.(2 год.) „ב”, „ו”, „ו” - в середині слова; „ו”, „ו” – на початку, в середині та в кінці слова; „ו” або „ו” - „ו”, „ו” – в середині слова.(2 год.)</p>
<p>Повторення та закріплення матеріалу (5 год.)</p>	

9 клас

(70 годин,
2 години на тиждень,
резервний час – 4-5 годин)

Мовленнєва лінія
(30 годин протягом року)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Зміст навчального матеріалу
<p>Учні</p> <ul style="list-style-type: none">• визначають та пояснюють правила спілкування;• осмислюють, планують і реалізують задум висловлювання, удосконалюють його з огляду на правила спілкування.	<p>Загальні відомості про мовлення (2 год.)</p> <p>Правила спілкування (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none">• визначають і розрізняють різні жанри мовлення і володіють ними з урахуванням ситуації спілкування;• дотримуються правил спілкування.	<p>Стили мовлення (1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none">• уважно слухають текст, що стосується особистісної, публічної та освітньої сфер спілкування, а також нескладні тексти пізнавального та соціокультурного, зокрема лінгвокультурного характеру;• розуміють, запам'ятовують з двох прослуховувань його фактичний зміст; визначають причинно-наслідкові зв'язки, головну думку твору;• оцінюють почуте;• помічають окремі мовні особливості (переносне значення, образні вирази тощо), користуючись лінгвістичною та контекстуальною здогадкою;• розуміють повний зміст висловлювання вчителя, пояснення, інструкції, оголошення, повідомлення у вказаних сферах спілкування;• розуміють основний зміст коротких репортажів;	<p>Аудіювання (7 год.)</p> <p>Сприймання та розуміння на слух незнайомих текстів, що належать до різних типів, стилів і жанрів мовлення.</p> <p>Сприйняття на слух і розуміння з опорою на наочність (ілюстрації, жести, міміку), контекстуальну та мовну здогадку живого мовлення співрозмовника у процесі безпосереднього спілкування, досягаючи повного розуміння шляхом переносу.</p> <p>Розуміння основного змісту розмови між носіями мови у рамках тем, зазначених у програмі.</p> <p>Сприйняття на слух і розуміння основного змісту аутентичних текстів в аудіо- та відеозаписі: описів, повідомлень, оповідань, інтерв'ю, рекламно-інформаційних текстів з опорою на мовну здогадку та контекст.</p>

<ul style="list-style-type: none"> • здобувають інформацію з коротких аудіо- та відео повідомлень у рамках зазначених сфер спілкування; • узагальнюють інформацію; • роблять на її основі власні висновки; • сприймають на слух і розуміють з опорою на наочність (ілюстрації, жести, міміку), контекстуальну та мовну здогадку живе мовлення співрозмовника у процесі безпосереднього спілкування, досягаючи повного розуміння шляхом переносу; • розуміють основний зміст розмови між носіями мови у рамках тем, зазначених у програмі. • сприймають на слух і розуміють основний зміст аутентичних текстів в аудіо- та відеозаписі: описів, повідомлень, оповідань, інтерв'ю, рекламно-інформаційних текстів з опорою на мовну здогадку та контекст. • сприймають на слух і виділяють необхідну / цікаву інформацію в аутентичних рекламно - інформаційних текстах (об'явах на вокзалі, в аеропорту, про прогноз погоди, інструкціях), оцінюючи цю інформацію з точки зору її корисності / достовірності. 	
<ul style="list-style-type: none"> • виявляють певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; • дотримуються теми спілкування; • складають, розігрують діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації та мети спілкування й у межах визначеної тематики та сфер спілкування; • знають і використовують репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету; • вміють аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником; • розуміють можливість різних 	<p>Говоріння (7 год.)</p> <p>Усне діалогічне мовлення в рамках визначеної тематики, а також у зв'язку з прочитаним / прослуханим.</p> <p>Види діалогів:</p> <ul style="list-style-type: none"> - діалог етикетного характеру; - діалог – розпитування; - діалог спонукального характеру); - діалог – обмін думками.

поглядів на ту саму проблему;

- дотримуються правил спілкування (не перебивати співрозмовника, заохочувати його висловити свою власну думку, зацікавлено та доброзичливо вислуховувати його, вміти висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо);
- дотримуються норм літературної мови;
- ведуть діалоги різних типів:

у ході діалогу етикетного характеру:

- починають, підтримують і закінчують розмову (у тому числі по телефону);
- ввічливо перепитують про незрозуміле;
- висловлюють подяку в процесі спільної діяльності у парах і групах;
- ввічливо відмовляють / погоджуються на запрошення співрозмовника;

у ході діалогу – розпитуванні:

- запрошують і повідомляють фактичну інформацію, беруть і надають інтерв'ю;

у ході діалогу спонукального характеру, а також у процесі проектної та групової роботи:

- дають ввічливу пораду, приймають або не приймають пораду;
- просять партнера про щось;
- запрошують партнера до спільної діяльності;
- висловлюють готовність / відмову прийняти участь у ній, пояснюють причину відмови;

у ході діалогу – обміну думками:

- висловлюють власну точку зору, користуючись вивченими засобами;
- висловлюють схвалення / несхвалення / сумнів;
- спонтанно реагують на зміни мовленнєвої поведінки співрозмовника, висловлюючи особисте відношення до предмету обговорення, виражають свою емоційну оцінку: захоплення, подив, радість, смуток та ін..., беруть участь у дискусії за

запропонованою темою або проблемою (у рамках тем, визначених програмою), використовуючи аргументацію, переконання.

- виявляють певний рівень обізнаності з теми висловлювання;
- будують висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал;
- відтворюють інформацію докладно, стисло, вибірково;
- викладають матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації;
- дотримуються теми висловлювання;
- підпорядковують виклад головній думці;
- враховують ситуацію спілкування й адресата мовлення в межах визначених сфер спілкування;
- виявляють власне ставлення до предмету висловлювання;
- розуміють можливість різних тлумачень тієї самої проблеми;
- вміють оцінити аргументи та їх доказ;
- формулюють власне бачення проблеми; використовують мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови;
- складають підготовлені усні повідомлення про факти, події у минулому та теперішньому (у рамках тем, визначених програмою), використовуючи при цьому основні комунікативні типи мовлення (опис, розповідь, характеристика), супроводжуючи висловлювання емоційними й оцінювальними міркуваннями та використовуючи для цього більш поширені мовленнєві кліше;
- презентують результати виконаної проектної роботи;

Усне та письмове монологічне мовлення різних типів, жанрів і стилів.

<ul style="list-style-type: none"> • коротко висловлюються без попередньої підготовки на задану тему / запропоновану ситуацію; • передають зміст / основну думку прочитаного / почутого з опорою та без опори на текст / запитання; • коментують факти із тексту; • складають підготовлене повідомлення у зв'язку з прочитаним / почутим (аудіо- або відеотекстом), висловлюючи своє відношення до подій, актів, персонажів тексту; • розмірковують про проблеми підлітків, про актуальні теми сучасного світу, наприклад, про толерантність, безпеку, здоров'я та ін.. • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) вивчені, прослухані або прочитані твори, діалогічні та монологічні висловлювання з урахуванням ситуації спілкування; • самостійно створюють висловлювання на відповідну тему в обсязі 0,75-1,0 сторінок. 	<p>Письмове переказування (докладне, стисле, вибіркоче) тексту.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • вголос читають із достатньою швидкістю, плавно, з гарною дикцією, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму і особливостей слухачів (ступінь підготовки, зацікавленість даною темою тощо). • мовчки читають незнайомий текст обсягом 480-540 слів із достатньою швидкістю і розуміє після одного прочитування фактичний зміст; причинно-наслідкові зв'язки; основну думку; виразально-зображувальні засоби прочитаного твору; • запам'ятовують прочитане; • висловлюють власну думку про прочитане; • самостійно працюють з текстом; 	<p>Читання (7 год.)</p> <p>Формування, розвиток техніки читання вголос та мовчки, розуміння самостійно прочитаних текстів, що належать до різних родів літератури, стилів, типів і жанрів мовлення.</p> <p>Читання аутентичних текстів, зміст яких відповідає комунікативно-пізнавальним потребам, інтересам і віковим психологічним особливостям учнів 9 класу.</p> <p>Види читання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ознайомлювальне (з повним розумінням основного змісту); - вивчаюче (з повним розумінням); - пошукове (з вилученням необхідної / потрібної інформації).

- користуються різними видами читання;
- розуміють зміст нескладних автентичних текстів різних жанрів і стилів (особисті та формальні листи, вірші, фрагменти із художньої та класичної літератури: короткі оповідання, мідраши, агадот, газетні та журнальні статті, інтерв'ю, об'яви, вивіски меню, аудіо- та відеоматеріали, ролики, фільми, мапи, плани міст, розклади руху транспорту та ін.), що співвідносяться з особистісною, публічною та освітньою сферами спілкування;
- розуміють основний зміст газетних, журнальних публікацій науково-популярного та публіцистичного стилів, виділяють головну думку;
- здобувають інформацію з оголошень, проспектів, меню, розкладів, брошур, коротких офіційних документів;
- переглядають значний за обсягом текст (серію текстів) для пошуку необхідної інформації;
- користуються різними видами читання:

у ході ознайомлювального читання:

- визначають тему (про щ йдеться у тексті);
- виділяють основну думку;
- виділяють головні факти, випускаючи другорядні;
- встановлюють логічну послідовність основних фактів тексту;
- прогнозують зміст тексту за заголовком або за початком тексту;
- розбивають текст на відносно самостійні смислові частини;
- відновлюють текст із розрізнених абзаців або шляхом додавання відповідних фрагментів;
- надають заголовок тексту й окремим його частинам;
- здогадуються про значення окремих слів з опорою на мовну та контекстуальну здогадку;
- ігнорують незнайомі слова, які не впливають на розуміння тексту;
- користуються словником та іншою

<p>додатковою літературою; <u>у ході вивчаючого читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • повно та точно розуміють текст на основі його інформаційної обробки (сислового та структурного аналізу окремих фрагментів тексту, вибіркового перекладу та ін.); • встановлюють причинно-наслідковий взаємозв'язок фактів і подій, про які йдеться у тексті; • узагальнюють і критично оцінюють отриману із тексту інформацію; • коментують деякі факти, події, висловлюючи власну думку; <p><u>у ході пошукового читання:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • проглядають текст або серію текстів різних жанрів, типів, стилів з метою пошуку необхідної або цікавої інформації; • оцінюють знайдену інформацію з точки зору її цікавості або значущості для вирішення поставленого комунікативного завдання. 	
<ul style="list-style-type: none"> • письмово переказують (докладно, стисло, вибірково) зміст прослуханого або прочитаного тексту без опори на текст; • самостійно створюють письмові тексти за вивченою тематикою у рамках зазначених сфер спілкування (не менш 16 речень); • висловлюють в них власну думку про певну подію, ситуацію, прочитаний твір, дотримуючись вимог до мовлення; • вдосконалюють написане; • письмово розгорнуто відповідають на запитання за змістом вперш пред'явленого тексту; • заповнюють таблиці, коротко фіксуючи зміст прочитаного / прослуханого тексту; • роблять виписки із тексту з метою їх використання у власних висловлюваннях і проектній діяльності; • заповнюють анкету, формуляр, автобіографію у формі CV, вказуючи потрібні дані про себе; 	<p>Письмо (7 год.)</p> <p>Побудова письмових текстів (монолог, діалог) різних типів, стилів і жанрів</p>

- складають коротку анотацію до прочитаного тексту;
- пишуть поздоровлення, особистий лист другу, адекватно використовувати формули мовленнєвого етикету, прийнятих у даному жанрі мовою іврит, повідомляючи про різні події, враження, висловлюючи власну думку;
- пишуть коротке повідомлення, коментар, опис подій, людей із використанням оціночних міркувань і доречних лінгвістичних засобів зв'язку;
- складають невеликі есе, письмово аргументують власну точку зору за запропонованою темою / проблемою.

Мовна лінія
(35 годин протягом року)

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів	Зміст навчального матеріалу
<p>Учні</p> <ul style="list-style-type: none"> • характеризують основні етапи розвитку мови іврит; • називають відомі літературні пам'ятки; • аналізують основні посібники з мови іврит. 	<p>Повторення вивченого у 8 класі (1 год.)</p> <p>Загальні відомості про мову. (1 год.) Основні етапи розвитку мови іврит. Літературні пам'ятки. Становлення сучасної мови іврит. Характеристика основних посібників (граматик, словників, підручників, хрестоматій, адаптованої літератури)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • розуміють фразеологізми; • вживають їх у власному мовленні. 	<p>Лексикологія та фразеологія (1 год.) Фразеологізми, їх лексичне значення, стилістична приналежність, роль у мовленні, різновиди.</p>
<ul style="list-style-type: none"> • будують подвійні сполучувані конструкції іменників סמיכות כפולה . • будують та розрізняють безособові речення; • використовують екзистенціальні речення у минулому часі; • вживають в умовних реченнях дієслово «бути» у минулому часі; • конструюють складнопідрядні речення різних типів, використовуючи відповідні сполучники; • вживають вивчені конструкції в усному та писемному мовленні; • пунктуаційно правильно оформлюють речення різних типів у прямій та непрякій формі; • визначають непряме запитання у мовленні. 	<p>Синтаксис та пунктуація. (10 год.)</p> <p>Словосполучення (2 год.) Подвійна сполучена конструкція іменників (סמיכות כפולה) Сполучення „модальне дієслово у минулому часі + прийменник ל + неозначена форма дієслова”.</p> <p>Складне речення.(7 год.) Безособове речення. Екзистенціальні речення у минулому часі. Умовні речення з дієсловом «бути» у минулому часі. Складнопідрядне речення з підрядним часу. Вживання сполучників אחר ש-, כש-, לפני ש-, כאשר...., בשעה ש..., בזמן ש..., כל עוד, לאחר מכן, אחרי זה, אחר כך, עד ש..., לאחר ש... Складнопідрядне речення з підрядним причини. Вживання сполучників מפני ש-, משום ש-, כי..., מכיוון ש..., מאחר ש... Складнопідрядне речення з підрядним наслідку. Вживання сполучника לכן, משום כך, כתוצאה מכך, בגלל זה. Складносурядне речення з підрядним умови. Вживання сполучника אם. Складносурядне речення з підрядним уступки. Вживання сполучників אף על פי ש. בכל זאת, למרות זאת Складносурядне речення з підрядним порівняльним. Вживання сполучників</p>

	<p>בניגוד ל-, כפי ש-.</p> <p>Складносурядне речення з підрядним пояснювальним. Вживання сполучників כלומר, במילים אחרות, זאת אומרת.</p> <p>Складносурядне речення з підрядним міри. Вживання сполучника ככל ש...</p> <p>Речення з синтаксичними конструкціями типу: בא ל-..., איך קוראים ל-..., איך מגיעים ל-...?</p> <p>Пряме та непряме мовлення. Непряме запитання.(1 год.)</p>
<ul style="list-style-type: none"> • вживають іменники в однині та множині з займенниковими суфіксами; • утворюють іменники за характерними ознаками мішkalів «приладдя», «установи». • утворюють нові мішkalі прикметників за допомогою префіксів -דד-, -ו, -רב- (חדפעמי, דולשוני, רבתרבותי). • відмінюють за родами та числами вказівні та відносні займенники та вживають їх у мовленні. • вживають у мовленні числівники у конструкціях בן (בת) כמה את(ה)? בשנת... (повторення) • утворюють прислівники різними способами; • вживають прислівники כדאי, אסור, (כדאי, אסור, אפשר) з неозначеною формою дієслова; • утворюють порівняльний ступінь прикметників. • відмінюють дієслова у минулому часі; • відмінюють дієслова форми 	<p>Морфологія.(22 год.)</p> <p>Іменник.(2 год.) Поєднання іменників в однині та множині з займенниковими суфіксами. Мішkalі іменників (приладдя, установи).</p> <p>Прикметник.(2 год.) Мішkalі прикметників. Їх утворення за допомогою префіксів -דד-, -ו, -רב-.</p> <p>Займенник.(2 год.) Конструкція בעצם з займенниковими суфіксами.</p> <p>Числівник (2 год.) Вживання числівників у конструкціях בן (בת) כמה את(ה)? בשנת... </p> <p>Прислівник.(2 год.) Способи творення прислівників у мові іврит (іменник + ב, іменник + בחוסר, סוף סוף, בצורה\באופן + прикметник), (אחד אחד, כדאי, אסור, אפשר) Поєднання прислівників (כדאי, אסור, אפשר) з неозначеною формою дієслова. Порівняльний ступінь прикметників.</p> <p>Дієслово.(5 год.) Відмінювання дієслів у минулому часі (систематизація). Відмінювання дієслів форми дієслівної основи активної простої дії Пааль</p>

<p>дієслівної основи активної простої дії Пааль різновиду кореня Шлемім у майбутньому часі;</p> <ul style="list-style-type: none"> розрізняють дієслова за різними типами; відмінюють їх за родами та числами у теперішньому, минулому та майбутньому часі; визначають особливості кожного типу дієслів; будують дієслова різної форми та вживають їх у побудові власних висловлювань. <ul style="list-style-type: none"> вживають частку לך та לי у реченнях. <ul style="list-style-type: none"> вільно використовують у мовленні прийменник ל, אך з займенниковими суфіксами; вживають прийменники з займенниковими суфіксами по типу іменників у множині (בלי, בגלל) <ul style="list-style-type: none"> вживають протиставний сполучник אלא...א ל у реченні. 	<p>різновиду кореня Шлемім у майбутньому часі. Майбутній час окремих форм дієслівної основи активних типів дієслів. Негативна форма наказового способу, частка „аль” לך.</p> <p>Частки.(1 год.) Вживання частки „аль”לך . Питальна частка לי.</p> <p>Прийменники.(2 год.) Поєднання прийменника ל з займенниковими суфіксами (повторення). Поєднання прийменника אך на позначення знахідного відмінка з займенниковими суфіксами (повторення). Поєднання прийменників з займенниковими суфіксами по типу іменників у множині (בלי, בגלל)</p> <p>Сполучники.(1 год.) Протиставний сполучник אלא...א ל</p>
<ul style="list-style-type: none"> виділяють „вав” зворотній у текстах; грамотно перекладають речення за його участю; визначають випадки вживання гортанних літер „א” або „א”; правильно використовують правила їх вживання на письмі. 	<p>Орфографія.(3 год.)</p> <p>„Вав” зворотній. „א” або „א” : у службових словах та особових займенниках; у дієсловах; у корені, префіксі або суфіксі; „א” та „א” на початку слова; „א” на кінці дієслова; „א” на кінці дієслова; „א” та „א” у середині слова; „א” в іноземних словах</p>
<p>Повторення та закріплення матеріалу (5 год.)</p>	

ДОДАТКИ

ДОДАТОК 1.

ОРІЄНТОВНІ ВИМОГИ ОЦІНЮВАННЯ навчальних досягнень учнів з мови іврит (5-9 класи)

Оцінювання результатів навчання мови іврит, як й інших мов національних меншин України, в 5-9 класах здійснюється на основі компетентісного й особистісно-орієнтовного підходів до мовного курсу, який, передусім, має забезпечити учням уміння ефективно користуватися мовою як засобом спілкування, пізнання, планування та організації самостійної діяльності; високу мовленнєву культуру особистості; сприяти формуванню громадської позиції та ціннісних орієнтацій.

Представлені вимоги розроблено на основі орієнтовних вимог до оцінювання навчальних досягнень учнів з мов національних меншин України.

Іврит у ЗНЗ України вивчається як окремий предмет і не впроваджується як мова навчання інших предметів. Тому ці вимоги стосуються таких типів мовних курсів:

початок вивчення з 1 класу (**надалі II-A**);

початок вивчення з 5 класу (**надалі II-B**).

Дані вимоги відповідають чинному Державному стандарту базової та повної середньої освіти в Україні.

У навчанні мови пріоритетним є формування комунікативної компетентності, передусім базових умінь і навичок мовленнєвої діяльності, культури усного і писемного мовлення.

У навчанні мов пріоритетом є формування комунікативної компетентності, базових умінь і навичок мовленнєвої діяльності, культури усного та письмового мовлення. Робота над мовною теорією, формуванням знань про мову підпорядковується інтересам розвитку практичних мовних умінь і навичок, що є основою розвитку мовлення. Тому й оцінювання (особливо у навчанні другої мови) передусім стосується усіх видів мовленнєвої діяльності: аудіювання, читання, говоріння, письма.

Комунікативна спрямованість шкільних курсів мов національних меншин обумовлює оцінювання результатів навчання з огляду на необхідність розвитку творчих здібностей, ініціативності, пізнавальної самостійності школярів, їх уміння працювати з інформацією, критично осмислювати її, застосовувати для вирішення життєвих проблем.

В оцінюванні результатів навчання мови слід враховувати, що мова є не лише предметом вивчення, а й засобом навчання інших предметів, що підвищує вимоги до рівня сформованості мовленнєвих навичок школярів.

Об'єктами регулярної перевірки та оцінювання є складники комунікативної компетентності:

1. мовленнєві вміння читання, аудіювання, говоріння, письма;
2. знання про мову; мовні уміння;
3. орфографічні та пунктуаційні уміння.

Відмінності між варіантами оцінювання навчальних досягнень учнів із зазначених мовних курсів визначаються вимогами навчальних програм і полягають в обсягах і рівнях складності текстів, що пропонуються для аудіювання, читання, переказування, списування чи диктанту; в обсязі висловлювань, які складають учні. Зазначені варіанти відрізняються видами робіт з мовленнєвої діяльності, які перевіряються у тому чи іншому класі.

Для перевірки знань з мови і мовних, орфографічних і пунктуаційних умінь у різних варіантах курсу застосовують різні види контрольних робіт по класах (завдання тестового характеру, списування, зорово-слуховий диктант, слуховий диктант).

ОЦІНЮВАННЯ УМІНЬ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

I. Аудіювання (слухання, розуміння прослуханого)

1. *Перевіряються* уміння сприймати на слух незнайомий текст і розуміти:

- тему тексту;
- тип і стиль мовлення;
- фактичний зміст;
- причиново-наслідкові зв'язки;
- основну думку висловлювання;
- виражально-зображувальні засоби прослуханого твору.

Перевірка аудіативних умінь здійснюється фронтально. Вчитель читає учням незнайомий текст в залежності від варіанту курсу:

II-A – один раз, **II-B** – два рази.

Після прослуховування учням пропонується серія запитань і варіанти відповідей до кожного запитання, після чого вони повинні вибрати один із варіантів і записати його номер поряд із номером запитання.

Кількість запитань і варіантів відповідей до них визначається так* (*тут і надалі перша цифра – кількість запитань, друга – кількість варіантів відповідей для кожного запитання):

Класи	варіант II-A	варіант II-B
5–6-й	6 / 3	6 / 2
7–9-й	12 / 3	6 / 3

Завдання мають стосуватися теми тексту, фактичного змісту тексту, причиново-наслідкових зв'язків, його головної думки, типу і стилю мовлення, окремих мовних особливостей (переносне значення слова, образні вирази тощо).

2. *Матеріал для контрольного завдання:* зв'язне висловлювання (текст добирається відповідно до вимог програми для кожного класу).

Обсяг тексту (і відповідно тривалість звучання) орієнтовно визначається так:

У варіанті II-A:

Клас	Обсяг та час звучання текстів, що належать до			
	художнього стилю		інших стилів	
	кількість слів	час (хв.)	кількість слів	час (хв.)
5-й	300–400	3–4	200–300	2–3
6-й	400–500	4–5	300–400 слів	3–4
7-й	500–600	5–6	400–500	4–5
8-й	600–700	6–7	500–600	5–6
9-й	700–800	7–8	600–700	6–7

У варіанті II-B:

Клас	Обсяг та час звучання текстів, що належать до			
	художнього стилю		інших стилів	
	кількість слів	час (хв.)	кількість слів	час (хв.)
5-й	200–250	2–2,5	100–150	1–1,5
6-й	250–300	2,5–3	150–200	1,5–2
7-й	300–350	3–3,5	200–250	2–2,5
8-й	350–400	3,5–4	250–300	2,5–3
9-й	400–450	4–4,5	300–350	3–3,5

3. *Одиниця контролю:* відповіді учнів на запитання за прослуханим текстом, одержані в результаті виконання тестових завдань.

4. Оцінювання.

Оцінювання здійснюється, виходячи з того, що за цей вид діяльності учень може одержати від 1 балу (за сумлінну роботу, яка ще не дала задовільного результату) до 12 балів (за бездоганно виконану роботу). У тому разі, коли учень з певних причин не виконав завдання, він мусить пройти відповідну перевірку додатково з тим, щоб одержати той чи інший бал.

У **варіанті II-A** у 5–6 класах правильна відповідь на кожне з 6 запитань оцінюється двома балами; у 7–9 класах кожне з 12 запитань оцінюється одним балом.

У **варіанті II-B** правильна відповідь на кожне з 6 запитань оцінюється двома балами.

II. Говоріння і письмо (діалогічне та монологічне висловлювання)

При перевірці складених учнями висловлювань (діалогів, усних/письмових переказів та творів) враховується ступінь самостійності роботи та міра допомоги вчителя.

Усне діалогічне мовлення

Усне діалогічне мовлення **в усіх варіантах** курсів перевіряється у 5–9 класах.

1. Перевіряються вміння:

– виявляти певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; дотримуватися теми спілкування;

– складати, розігрувати діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації й мети спілкування;

– знати й використовувати репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету;

– вміти аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником; розуміти можливість різних поглядів на ту саму проблему;

– дотримуватись правил спілкування (не перебивати співрозмовника, заохочувати його висловити свою власну думку, зацікавлено і доброзичливо вислуховувати його, вміти висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо);

– дотримуватись норм літературної мови.

Перевірка сформованості діалогічного мовлення здійснюється таким чином: учитель пропонує двом учням протягом 3–5 хвилин обдумати, підготувати діалог і розіграти його перед класом. Оцінка ставиться кожному з учнів.

2. *Матеріал для контрольного завдання* залежить від підготовки учнів і ступеня передбачуваної самостійності під час виконання завдання: від даного варіанту діалогу (передбачається повтор з невеликим доповненням) до загального формулювання теми (передбачається самостійне визначення змісту діалогу, його мовного оформлення).

3. *Одиниця контролю*: діалог, складений двома учнями.

Обсяг діалогу орієнтовно визначається так:

Класи	Мінімальна кількість реплік для двох учнів	
	варіант II-A	варіант II-B
5-й	5–6	4–5
6-й	6–7	5–6
7-й	7–8	6–7
8-й	8–9	7–8
9-й	9–10	8–9

4. Оцінювання.

Діалогічне мовлення оцінюють за такими критеріями:

початковий рівень – 1, 2, 3 бали одержують учні, які зуміли повторити запропонований матеріал і додати до нього 1–2 репліки (на кожного з учасників діалогу);

середній рівень – 4, 5, 6 балів одержують учні, які, спираючись на певну кількість допоміжних матеріалів, що не являють собою закінчених фрагментів діалогу; склали – хоч і не дуже вправно – діалог, при цьому припустились відхилень від теми, окремі репліки

співрозмовника залишилися без відповідей, не склали вступної та підсумкової реплік; припустились значної кількості помилок у мовному оформленні реплік (понад 3-4 помилок на кожного учня);

достатній рівень – 7, 8, 9 балів одержують учні, які самостійно в цілому вправно склали діалог, продемонстрували належну культуру спілкування, висловили, але недостатньо обґрунтували свої погляди на предмет, що обговорюється, в окремих випадках використовували репліки, зміст яких не був щільно пов'язаний із змістом висловлювання співрозмовника; припустились помилок у структурі діалогу (відсутні вступна та/чи підсумкова репліки) та мовному оформленні реплік (не більше 3-4 помилок на кожного учня);

високий рівень – 10, 11, 12 балів одержують учні, які самостійно склали діалог, продемонстрували високу культуру спілкування, вміння уважно й доброзичливо слухати співрозмовника, коротко формулювати свою думку, даючи можливість висловитися партнеру по діалогу; представили не лише свою думку, а й змогли зіставити різні погляди на той самий предмет, навести аргументи «за» і «проти» в їх обговоренні; побудувати діалог, структура, мовне оформлення якого відповідає нормам.

Бали у межах кожного рівня диференціюються залежно від змістового наповнення діалогу, якості його мовного оформлення, додержання правил спілкування.

Монологічне мовлення

Усний/письмовий переказ, усний/письмовий твір

1. Перевіряються вміння:

- виявляти певний рівень обізнаності з теми висловлювання;
- будувати висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал; відтворювати інформацію докладно, стисло, вибірково;
- викладати матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації; дотримуватися теми висловлювання;
- підпорядковувати виклад головній думці;
- враховувати ситуацію спілкування;
- виявляти своє ставлення до предмету висловлювання, розуміти можливість різних тлумачень тієї самої проблеми, вміти оцінити аргументи, сформулювати своє бачення проблеми;
- використовувати мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови.

Письмові перекази і твори як перевірені види роботи по класах здійснюються залежно від варіанту курсу.

У **варіанті II-A** усний переказ та твір перевіряються впродовж усіх років навчання.

У **варіанті II-B** усний переказ проводиться у 5–6 класах, а усний твір – у 7–9 класах:

Класи	варіант II-A		варіант II-B	
	переказ	твір	переказ	твір
5-й	+	+	+	–
6-й	+	+	+	–
7-й	+	+	–	+
8-й	+	+	–	+
9-й	+	+	–	+

Перевірка вміння **усно** переказувати чи створювати текст здійснюється індивідуально: учитель пропонує певне завдання (переказати зміст матеріалу докладно, стисло, вибірково; самостійно створити висловлювання на відповідну тему) і дає учневі час на підготовку.

Перевірка вміння **письмово** переказувати чи створювати текст здійснюється фронтально: учням пропонується переказати прочитаний учителем (за традиційною методикою) текст чи інший матеріал для переказу або самостійно написати твір.

2. Матеріал для контрольного завдання.

А) П е р е к а з.

Матеріалом для переказу (усного/письмового) може бути текст (добирається відповідно до вимог програми для кожного класу).

Обсяг тексту (кількість слів) для усного переказу орієнтовно визначається так:

Клас	варіант П-А	варіант П-Б
5-й	60–80	–
6-й	80–100	–
7-й	100–120	50–60
8-й	120–140	60–70
9-й	140–160	70–100

Обсяг тексту для стислого чи вибіркового переказу має бути у 1,5–2 рази більшим за обсяг тексту для докладного переказу.

Час звучання усного переказу:

у **варіант П-А** – 2–4 хвилини,

у **варіант П-Б** – 1–2 хвилини.

Обсяг письмового переказу (кількість сторінок), складеного учнем, орієнтовно визначається так:

Клас	варіант П-А	варіант П-Б
5-й	–	–
6-й	–	–
7-й	0,5–0,75	0,3–0,5
8-й	0,75–1,0	0,5–0,75
9-й	1,0–1,25	0,75–1,0

Б) Т в і р.

Матеріалом для твору (усного/письмового) можуть бути: тема, сформульована на основі попередньо обговореної проблеми, життєвої ситуації, прочитаного та проаналізованого художнього твору, а також пропонувані для окремих учнів допоміжні матеріали.

3. *Одиниця контролю:* усне/письмове висловлювання учнів, укладене в жанрі та стилі відповідно до вимог програми для кожного класу.

Обсяг письмового твору орієнтовно визначається так:

Клас	варіант П-А	варіант П-Б
5-й	–	–
6-й	–	–
7-й	0,5–0,75	–
8-й	0,75–1,0	–
9-й	1,0–1,25	–

4. Оцінювання.

У монологічному висловлюванні передусім оцінюють його зміст.

За усне висловлювання (переказ, твір) ставлять одну оцінку – за зміст, враховуючи при цьому якість мовного оформлення, зокрема відповідність орфоепічним, лексичним та граматичним нормам, правильність інтонування речень, стилістичну доречність використання мовних засобів. Це здійснюється без підрахування помилок, зважаючи на технічні труднощі фіксації в усному мовленні помилок різних типів.

За письмове висловлювання ставлять також одну оцінку.

У **варіанті П-А** у 5–6 класах оцінюють лише зміст переказу чи твору, у 7–9 класах – зміст та мовне оформлення.

У **варіанті П-Б** оцінюють лише зміст письмового переказу.

У тому разі, коли оцінюється як зміст, так і мовне оформлення, оцінка є середнім показником набраних балів за зміст і мовне оформлення роботи. Наприклад, якщо учень за зміст письмової роботи одержав 12 балів, а за її мовне оформлення – 8, то підсумковою оцінкою за цей вид діяльності має бути 10 балів. Якщо загальна сума балів не ділиться без залишку, то підсумковим балом є ціле число більше з двох чисел.

Коли оцінка виставляється лише за зміст письмової роботи (варіант П-Б), то помилки у мовному оформленні виправляються, але не враховуються при виведенні підсумкового балу. Вчитель аналізує ці помилки і використовує їх у проведенні подальших тренувальних робіт.

Оцінювання усного/письмового переказу, а також усного/письмового твору оцінюють за такими критеріями:

початковий рівень – 1, 2, 3 бали одержують учні, які, спираючись на значну кількість запропонованих учителем допоміжних матеріалів, будують лише окремі речення або переказують окремі фрагменти змісту, що не становлять зв'язного тексту; припускаються значної кількості помилок у мовному оформленні;

середній рівень – 4, 5, 6 балів одержують учні, які, спираючись на допоміжні матеріали, будують текст, який відзначається певною зв'язністю, але збідненим змістом, непропорційністю частин, недостатньо вправним слововживанням, наявністю помилок у мовному оформленні;

достатній рівень – 7, 8, 9 балів одержують учні, які без опори на допоміжні матеріали, досить вправно будують текст, але припускаються окремих відхилень від теми, певних недоліків у структурі висловлювання, у співвідношенні основної та другорядної інформації; переказуючи, вони виявляють розуміння авторської позиції, але не коментують її; будуючи твір, вони висловлюють, але недостатньо аргументують свій погляд на предмет мовлення; допускають окремі помилки у мовному оформленні

високий рівень – 10, 11, 12 балів одержують учні, які вправно будують текст; висловлюють і аргументують свою думку; вміють зіставити різні погляди на той самий предмет, оцінити аргументи на їх доведення, обрати один із них; окрім того, вміють пристосувати висловлювання до особливостей тієї чи іншої мовленнєвої ситуації, комунікативного завдання; припускаються окремих помилок у мовному оформленні.

Бали у межах кожного рівня диференціюються залежно від змістового наповнення усного/письмового висловлювання, комунікативної спрямованості, якості його мовного оформлення.

При оцінюванні грамотності письмових переказів та творів враховуються:

- помилки, що порушують лексичні та граматичні (морфологічні, словотворчі та синтаксичні) норми;
- помилки, що порушують стилістичну єдність тексту;
- орфографічні та пунктуаційні помилки.

Критерії оцінювання грамотності творчих письмових робіт для варіанта **П-А**:

Бали	Кількість помилок	
	орфографічних, пунктуаційних	лексичних, стилістичних, граматичних
1	понад 17	9–10
2	16–17	
3	14–15	
4	12–13	7–8
5	10–11	
6	8–9	
7	6–7	

8	4–5	5–6
9	3+1(негруба)	
10	1+1(негруба) – 2	4
11	1	3
12	1(негруба)	2

Результати перевірки в учнівській роботі можуть бути позначені так: 8/6, де спочатку вказано кількість орфографічних та пунктуаційних помилок – 8 (наприклад, 4 орфографічні та 4 пунктуаційних), що відповідає балові 6 (**варіант II**); далі вказується кількість лексичних, граматичних та стилістичних помилок – 6 (наприклад, 2 лексичні, 2 морфологічні, 1 синтаксична, 1 стилістична), що відповідає балам 7, 8, 9.

Загальну оцінку за мовне оформлення виводять таким чином: до бала за орфографію та пунктуацію (у нашому прикладі це 6) додають вищий з трьох балів, яких заслуговує робота з такою кількістю лексичних, граматичних і стилістичних помилок (у нашому прикладі це 9). Разом: $6 + 9 = 15$.

Ділимо суму на 2 (відповідно до двох категорій помилок) і одержуємо бал за мовне оформлення. У тому разі, коли число не ділиться на 2 без залишку, беремо менше з двох чисел. Наприклад: поділивши 15 на 2, ставимо бал 7.

В окремих випадках може бути таке, що в учнівській роботі є велика кількість орфографічних і пунктуаційних помилок, але майже немає лексичних, граматичних і стилістичних помилок. У такому разі загальна (висока) оцінка за грамотність знижується на два бали. Наприклад, якщо у роботі є 17 орфографічних і пунктуаційних, 1 лексична чи граматична, 1 стилістична помилки, то загальна оцінка буде 6, але ми знижуємо до 4 балів.

Якщо ж у роботі майже немає орфографічних та пунктуаційних помилок, але дуже багато помилок інших видів, то загальна (низька) оцінка за грамотність підвищується на два бали. Наприклад, якщо у роботі немає орфографічних і пунктуаційних помилок, але є 8 лексичних чи граматичних помилок та 4 стилістичні помилки, то загальна оцінка буде 6, а ми підвищуємо до 8.

III. Читання

Читання вголос

Контрольна перевірка читання вголос здійснюється у **всіх варіантах** курсів у 5–9 класах.

1. *Перевіряються* вміння читати із достатньою швидкістю, плавно, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму, орієнтуючись на слухачів.

Перевірка вміння читати вголос здійснюється індивідуально: вчитель дає учневі текст, опрацьований на попередніх уроках, деякий час на підготовку і пропонує прочитати цей текст перед класом.

2. *Матеріал для контрольного завдання:* знайомий учневі текст, дібраний відповідно до вимог програми для кожного класу; текст добирається так, щоб час його озвучення окремим учнем з нормативною швидкістю дорівнював 1-2 хвилинам (для читання слід пропонувати невеликі тексти, відносно завершені уривки творів або порівняно великий текст, розділений на частини, які читаються кількома учнями послідовно);

3. *Одиниця контролю:* озвучений учнем текст. Швидкість читання у звичайному для усного мовлення темпу:

в **варіанті II-А** – 70–100 слів за хвилину;

в **варіанті II-Б** – 60–90 слів за хвилину.

4. Оцінювання.

Читання вголос оцінюється за такими критеріями:

початковий рівень – 1, 2, 3 бали одержують учні, які читають зі швидкістю, нижчою за норму, не зовсім правильно членують текст на речення, інтонаційно не пов'язують належним чином слова в реченні між собою, припускаються значної кількості помилок у читанні слів (пропуск, перестановка, заміна звуків та складів); порушують вимоги до вимови слів (дикція, орфоепічні норми), інтонування речень;

середній рівень – 4, 5, 6 балів одержують учні, які читають, інтонаційно пов'язуючи слова в реченні між собою, поділяючи текст на речення, але допускають помилки в інтонуванні кінця речення та в інтонуванні речень певної синтаксичної будови; читання не досить плавне, його швидкість не відповідає нормам, є орфоепічні помилки, недоліки в дикції;

достатній рівень – 7, 8, 9 балів одержують учні, які читають плавно з швидкістю, що відповідає нормам; належним чином інтонують речення різної синтаксичної будови, логічно правильно поділяють речення на смислові відрізки, але недостатньо вправно передають авторський задум, стильові особливості тексту, не пристосовують читання до комунікативного завдання; припускаються орфоепічних помилок, недоліків дикції;

високий рівень – 10, 11, 12 балів одержують учні, які читають плавно, зі швидкістю, що відповідає нормам; належним чином інтонують речення різної синтаксичної будови, логічно правильно поділяють речення на смислові відрізки; добре відтворюють авторський задум, стильові особливості тексту, пристосовують читання до певного комунікативного завдання; читають орфоепічно правильно, з гарною дикцією.

Бали у межах кожного рівня диференціюються залежно від кількісних та якісних показників читання вголос.

Читання мовчки

Контрольна перевірка читання мовчки здійснюється:

У **варіанті П-А** – в 5–9 класах;

у **варіанті П-Б** – в 7–9 класах.

1. *Перевіряються вміння* читати незнайомий текст із належною швидкістю і розуміти після одного / двох прочитувань (для П-А / П-Б варіантів):

- тему прослуханого тексту;
- фактичний зміст;
- причиново-наслідкові зв'язки;
- основну думку висловлювання;
- тип і стиль мовлення висловлювання;
- виражально-зображувальні засоби прочитаного твору.

Перевірка вміння читати мовчки здійснюється фронтально: учні читають незнайомий текст від початку до кінця (при цьому фіксується час, витрачений учнями на читання – з метою визначення швидкості). Потім учитель пропонує серію запитань. Школярі повинні вислухати кожне запитання, варіанти відповідей на нього, вибрати один з них і записати лише його номер поряд із номером запитання.

Кількість запитань та варіантів відповідей до них визначається так:

Класи	варіант П-А	варіант П-Б
5–6-й	6 / 3	не перевіряється
7–9-й	12 / 3	6 / 3

Запитання повинні стосуватися фактичного змісту тексту, його основної думки, окремих мовних особливостей (переносне значення слова, виразні засоби тощо).

Завдання мають стосуватися теми тексту, фактичного змісту тексту, причиново-наслідкових зв'язків, його головної думки, типу і стилю мовлення, окремих мовних особливостей (переносне значення слова, виразні засоби тощо).

2. *Матеріал для контрольного завдання*: незнайомі учням тексти різних стилів, типів мовлення, жанрів, що включають монологічне та діалогічне мовлення (відповідно до вимог програми для кожного класу).

У **варіанті П-А** для контрольної перевірки читання мовчки пропонуються: в 5–6 класах – тексти, що належать до художнього стилю; в 7–9 класах – тексти, що належать не тільки до художнього, а й до інших стилів.

У **варіанті П-Б** контрольна перевірка здійснюється у 7–9 класах і пропонуються художні тексти.

Текст добирається таким чином, щоб учні, які мають порівняно високу швидкість читання, витрачали на нього не менше 1–2 хвилини часу і були нормально завантажені роботою.

Обсяг текстів для контрольного завдання орієнтовно визначається так:

Клас	Обсяг текстів (кількість слів), що належать до		
	варіант П-А		варіант П-Б
	художнього стилю	інших стилів	художнього стилю
5-й	300–360	–	–
6-й	360–420	–	–
7-й	420–480	300–360	360–420
8-й	480–540	360–420	420–480
9-й	540–600	420–480	480–540

3. *Одиниця контролю*: відповіді учнів на тестові завдання, складені за текстом, і швидкість читання.

4. *Оцінювання*. Оцінювання читання мовчки здійснюється за двома параметрами: розуміння прочитаного та швидкість читання.

Розуміння прочитаного виявляється за допомогою тестової перевірки, правильний вибір відповіді на кожне із 12 запитань оцінюється одним балом (наприклад, вибір правильних відповідей на 12 запитань дає 12 балів).

Швидкість читання мовчки (слів за хвилину) по класах оцінюється з урахуванням таких орієнтовних норм:

Класи	варіант П-А	варіант П-Б
5-й	90–180	–
6-й	100–200	–
7-й	110–220	90–180
8-й	120–240	100–200
9-й	130–260	110–220

Швидкість читання при виведенні бала за цей вид мовленнєвої діяльності враховується таким чином:

у **варіанті П-А** бали 7–12 може одержати лише той учень, швидкість читання у якого не нижче ніж мінімальний показник у нормативах для відповідного класу;

у **варіанті П-Б** бали 10–12 може одержати лише той учень, швидкість читання у якого не нижче, ніж мінімальний показник у нормативах для відповідного класу.

Той, хто не виконує зазначених норм швидкості читання мовчки, одержує на 2 бали менше.

У цілому оцінювання здійснюється, виходячи з того, що за цей вид мовленнєвої діяльності учень може одержати від 1 балу (за сумлінну роботу, яка ще не дала задовільного результату) до 12 балів (за правильні відповіді на запитання тестового характеру та належну швидкість читання). У тому разі, коли учень з певних причин не виконав роботу, він має пройти додаткову перевірку з тим, щоб одержати відповідний бал.

ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ З МОВИ ТА МОВНИХ УМІНЬ

Оцінювання мовних знань та умінь здійснюється тематично. Зміст контролю визначається згідно з комунікативним підходом до шкільного мовного курсу.

1. *Перевірці підлягає* мовний матеріал, необхідний в першу чергу для правильного використання мовних одиниць.

У варіанті II-A перевіряють певне коло знань з мови та мовні вміння:

- розпізнавати вивчені мовні явища;
- групувати, класифікувати;
- сполучати слова, доповнювати, трансформувати речення, добираючи належну форму слова, потрібну лексему, відповідні засоби зв'язку між частинами речення, між реченнями у групі пов'язаних між собою речень тощо;
- виявляти розуміння значення мовних одиниць та особливостей їх використання в мовленні.

У **варіанті II-B** перевіряються лише мовні вміння (див. вказані для варіантів I та II-A, за винятком перших двох пунктів).

Перевірка здійснюється фронтально у письмовій формі із застосуванням завдань тестового характеру.

2. *Для контрольної перевірки* використовують завдання тестового характеру, складені на матеріалі слова, сполучення слів, речення, груп пов'язаних між собою речень.

Рекомендується пропонувати учням 6 завдань, складність яких збільшується від класу до класу.

У **варіанті II-A** орієнтовно два з них мають стосуватися розпізнавання мовних одиниць, а чотири – їх побудови, реконструювання, використання.

У **варіанті II-B** завдання стосуються тільки побудови, реконструювання та використання мовних одиниць.

До кожного завдання учням пропонується дібрати власні приклади.

Обсяг завдань визначається таким чином, щоб контрольна перевірка за певною темою тривала 15-20 хвилин (з огляду на можливість виконання завдання учнем середнього рівня підготовки).

3. *Одиниця контролю:* вибрані учнями правильні варіанти виконання завдань тестового характеру та самостійно дібрані приклади.

4. *Оцінювання результатів* контрольної роботи здійснюється так. За правильне виконання кожного із 6 запропонованих завдань учень одержує по 1. Один бал за кожне завдання учневі додається в разі самостійного добору прикладів.

Оцінювання здійснюється таким чином, щоб за зазначену вище роботу учень міг одержати від 1 балу (за сумлінну роботу, яка не дала задовільного результату) до 12 балів (за бездоганно виконану роботу). У тому разі, коли учень з певних причин не виконав роботу, він має пройти додаткову перевірку з тим, щоб одержати відповідний бал.

ОЦІНЮВАННЯ ОРФОГРАФІЧНИХ І ПУНКТУАЦІЙНИХ УМІНЬ УЧНІВ

Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є списування, зорово-слуховий і слуховий диктанти.

У **варіанті II-A** в 5–6 класах використовують у першому семестрі контрольне списування, в другому семестрі – зорово-слуховий диктант; в 7–9 класах використовують у першому семестрі зорово-слуховий диктант, у другому семестрі – слуховий диктант.

У **варіанті II-B** в 5–6 класах використовують контрольне списування; в 7–8 класах у першому семестрі – списування, у другому семестрі – зорово-слуховий диктант; в 9 класі у першому семестрі – зорово-слуховий диктант, у другому семестрі – слуховий диктант.

1. *Перевірці підлягають* вміння правильно писати слова на вивчені орфографічні правила та словникові слова, визначені для запам'ятовування; ставити розділові знаки відповідно до опрацьованих правил пунктуації; належним чином оформляти роботу.

Перевірка здійснюється фронтально за традиційною методикою.

2. Матеріал для контрольного завдання.

Для контрольного диктанту (списування) використовується текст, доступний для учнів певного класу.

Обсяг письмових робіт з правопису – списування, зорово-слухового та слухового диктантів (кількість слів у тексті).

У варіанті П-А:

Клас	Списування	Зорово-слуховий диктант	Слуховий диктант
5-й	55–65	50–60	–
6-й	65–75	60–70	–
7-й	–	70–80	60–70
8-й	–	80–90	70–80
9-й	–	90–100	80–90

У варіанті П-Б:

Клас	Списування	Зорово-слуховий диктант	Слуховий диктант
5-й	50–60	–	–
6-й	60–70	–	–
7-й	70–80	60–70	–
8-й	80–90	70–80	–
9-й	–	80–90	70–80

Примітка. Під час визначення кількості слів у диктанті (тексті для списування) враховуються як самостійні, так і службові слова.

Для контрольних диктантів використовуються тексти, в яких кожне з опрацьованих протягом семестру правил орфографії та/чи пунктуації, були представлені 3–5 прикладами. Однак для списування добирають тексти, не обмежуючись вивченими правилами орфографії та пунктуації.

3. *Одиниця контролю:* текст, записаний учнем під диктування або під час списування.

4. *Оцінювання.* Диктант оцінюється однією оцінкою на основі таких критеріїв:

- орфографічні та пунктуаційні помилки оцінюються однаково;
- помилка в одному й тому ж слові, яке повторюється у диктанті кілька разів, вважається однією помилкою; помилки на одне правило, але у різних словах вважаються різними помилками;
- розрізняють грубі і негрубі помилки (перелік негрубих помилок визначається програмою з відповідної мови);
- п'ять виправлень (неправильне написання на правильне) прирівнюються до однієї помилки;
- орфографічні та пунктуаційні помилки на невивчені правила виправляються, але не враховуються.

Списування оцінюється на тих самих підставах, але однаково враховуються помилки на вивчені та невивчені правила.

Нормативи оцінювання:

Бали	Кількість помилок	
	варіант П-А	варіант П-Б
1	понад 16	Понад 18
2	15–16	17–18
3	13–14	15–16
4	11–12	13–14

5	9-10	11 -12
6	7-8	9- 10
7	5 – 6	7–8
8	3- 4	5–6
9	2 + 1 негруба	4–5 (1 з них негруба)
10	2 - (1 з них негруба) –	2–3 (1 з них негруба)
11	1	2 (1 з них негруба)
12	1 (негруба)	1(негруба)

Якщо негрубих помилок більше двох, то 2 такі помилки зараховуються як одна груба.

Нормативи для 1–9 балів передбачають певну можливість ураховувати поступ кожного учня у навчанні правопису, охайність оформлення роботи тощо (наприклад, 5 балів ставиться за 9–10 помилок). Для найвищих балів такого варіювання не передбачено.

Виведення підсумкового (семестрового) балу виставляється наприкінці кожного семестру (півріччя). Він узагальнено відображає підготовку учня з мови іврит.

Семестровий бал є результатом оцінювання досягнень учня у таких аспектах:

- слухання-розуміння (аудіювання);
- говоріння (діалогічне мовлення; монологічне мовлення: усний переказ, усний твір);
- читання (вголос та мовчки);
- письмо (списування, диктант, письмовий переказ, письмовий твір);
- відомості про мову, мовні вміння;
- ведення зошитів.

Контрольна перевірка здійснюється *фронтально й індивідуально*.

Фронтально оцінюються: аудіювання, читання мовчки, диктант, письмовий переказ і письмовий твір, мовні знання та вміння.

Фронтальні контрольні роботи з аудіювання та читання мовчки здійснюються лише один раз на рік наприкінці другого семестру.

Індивідуально оцінюються: говоріння (діалог; усний переказ, усний твір) та читання вголос.

Оцінювання говоріння здійснюється індивідуально шляхом поступового накопичення оцінок – щоб кожний учень за семестр одержав мінімум одну оцінку за виконання завдань на побудову діалогу, усного переказу та усного твору.

Читання вголос оцінюється також індивідуально, оцінки накопичуються протягом семестру.

Впродовж семестру учня треба оцінити за визначеними показниками, для кожного з яких у класному журналі відводиться окрема колонка. Кількість колонок із мовної теми залежить від кількості тематичних блоків.

При виведенні тематичної оцінки, яка визначає рівень опанування учнями тієї чи іншої мовної теми (звуки і букви, частини мови, просте речення тощо) слід враховувати таке. Фронтальною формою перевірки результатів навчання з цього аспекту мовного курсу є *контрольна робота з теми*, яка складається із завдань тестового характеру. Оцінки за цю роботу виставляють у класному журналі з позначенням дати її виконання. Окрім того, здійснюється *поточне оцінювання* успіхів учня у засвоєнні мовного матеріалу і його результати враховуються у виведенні підсумкової оцінки за тему. Рекомендується враховувати при виставленні поточних оцінок і вміння учнів працювати самостійно з навчальним матеріалом, у парах і групах у взаємодії з однокласниками під час розв'язання навчальних проблем.

Наприклад, якщо за контрольну роботу з теми учень отримав 8 балів, а серед поточних оцінок переважають значно нижчі (або значно вищі) бали, то підсумкову тематичну оцінку знижують (підвищують) на 1–2 бали (залежно від різниці між показниками поточного оцінювання та результатами перевіркової роботи).

Крім того, у класному журналі повинні бути колонки: «диктант» («списування»), «аудіювання», «діалог»*, «усний переказ»* та/чи «усний твір»*, «письмовий переказ» та/чи «письмовий твір», «читання вголос»*, «читання мовчки», «зошити». (Позначені зірочкою

перевірні роботи у навчанні мов етнічних меншин, зважаючи на меншу кількість годин, здійснюються не раз на семестр, а раз на рік).

За умови, коли учитель має можливість здійснити додаткову перевірку того чи іншого виду навчальної діяльності (наприклад, провести перевірку аудіювання не один раз, а двічі на рік, перевірку читання вголос у окремих учнів не один раз, а двічі), то для виведення підсумкової оцінки береться кращий показник з відповідного виду роботи.

Ведення зошитів оцінюється 12 балами щомісяця протягом семестру і вважається поточною оцінкою. Під час перевірки зошитів ураховується наявність різних видів робіт, грамотність, охайність, уміння правильно оформити роботу.

Семестровий бал виставляють на основі тематичних оцінок за кожен тему та оцінок за обов'язкові контрольні роботи з різних видів мовленнєвої діяльності.

Річний бал виставляється на основі семестрових балів.

Перелік контрольних робіт за різними варіантами курсу мови подано далі.

Для **варіанта II-A:**

Параметри перевірки		Класи, семестри									
		5 кл.		6 кл.		7 кл.		8 кл.		9 кл.	
		I	II	I	II	I	II	I	II	I	II
<i>Аудіювання</i>		-	1	-	1	-	1	-	1	-	1
<i>Говоріння:</i>	діалог	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*
	усний переказ	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*
	усний твір	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*
<i>Читання:</i>	вголос	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*
	мовчки	-	1	-	1	-	1	-	1	-	1
<i>Письмо:</i>	контрольне списування	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-
	зорово-слуховий диктант	-	1	-	1	1	-	1	-	1	-
	слуховий диктант	-	-	-	-	-	1	-	1	-	1
	письмовий переказ	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-
	письмовий твір	-	-	-	-	-	1	-	1	-	1
<i>Знання з мови та мовні вміння</i>		2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
<i>Загальна кількість показників, на основі яких виводиться загальний бал</i>		3	10	3	10	3	10	3	10	3	10

Для **варіанта II-B:**

Параметри перевірки		Класи, семестри									
		5 кл.		6 кл.		7 кл.		8 кл.		9 кл.	
		I	II	I	II	I	II	I	II	I	II
<i>Аудіювання</i>		-	1	-	1	-	1	-	1	-	1
<i>Говоріння:</i>	діалог	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*
	усний переказ	-	1*	-	1*	-	-	-	-	-	-
	усний твір	-	-	-	-	-	1*	-	1*	-	1*
<i>Читання:</i>	вголос	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*	-	1*
	мовчки	-	-	-	-	-	1	-	1	-	1
<i>Письмо:</i>	контрольне списування	1	1	1	1	1	-	1	-	-	-
	зорово-слуховий диктант	-	-	-	-	-	1	-	1	1	-

	слуховий диктант	–	–	–	–	–	–	–	–	–	1
	письмовий переказ	–	–	–	–	–	1	–	1	–	1
<i>Знання з мови та мовні вміння</i>		2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
<i>Загальна кількість показників, на основі яких виводиться загальний бал</i>		3	7	3	7	3	9	3	9	3	9

* Види діяльності, перевірка яких здійснюється індивідуально протягом року; для них не виділяються окремі уроки.

**Словник
лінгвістичних термінів
(іврит-українсько-російський)**

<i>Російська мова</i>	<i>Українська мова</i>	<i>Мова іврит</i>
к		
Связка	Зв'язка	אוֹגֵד
Словарный запас, Лексика	Словниковий запас, Лексика	אוֹצֵר מְלִים
Буква	Буква	אוֹת
Служебные частицы	Службові частини	אוֹתִיּוֹת שִׁמוּשׁ
Начальные буквы	Початкові букви	אוֹתִיּוֹת תְּחִלְיּוֹת
Глухой (звук)	Глухий (звук)	אָטוֹם (תְּהָה)
Этимология	Етимологія	אֵטיְמוֹלוֹגְיָה
Член	Член	אֵיבָר
Интонация	Інтонація	אֵינְטוֹנַצְיָה
Гласные звуки – хатафы-ставящиеся в случае неудобства произношения шва (например, хатаф-сеголь, хатаф-камац и хатаф-патах: любит אוֹהֵב = אוֹהֵבִים = אוֹהֵבִים)	Голосні звуки – хатафи –які ставляться у випадку неподобства вимови шва (наприклад, хатаф-сеголь, хатаф-камац та хатаф-патах: любить אוֹהֵב = אוֹהֵבִים = אוֹהֵבִים)	אֵלוֹפוֹנִים
Азбука, алфавит	Азбука, алфавіт	אֵלְפָבֵית
Полугласные – полусогласные звуки, которые обозначаются буквами (ׁ ׀ ׆ ׇ) в некоторых случаях не произносятся, например, в словах מִלֵּא (наполнил), בּוֹנֵה (строит) и т.д. В таких случаях они называются אֵמוֹת קְרִיָּאָה.	Напівголосні-напівприголосні звуки, які позначаються буквами (ׁ ׀ ׆ ׇ) у деяких випадках не вимовляються, наприклад у словах מִלֵּא (нагадав), בּוֹנֵה (будує) та т.п. У таких випадках вони називаються אֵמוֹת קְרִיָּאָה.	אֵמוֹת קְרִיָּאָה
Изречение, афоризм	Ідіоматичний вираз, афоризм	אֵמְרָה
Обобщающее слово	Узагальнююче слово	אֵמְרָה כּוֹלְלָת
Аналогия	Аналогія	אֵנְאֵלוֹגְיָה
Антонимия	Антонімія	אֵנְטוֹנִימְיָה
Ассимиляция	Асиміляція	אֵסִימִילַצְיָה
Частичная ассимиляция	Часткова асиміляція	אֵסִימִילַצְיָה חֲלִיקִית
Полная ассимиляция	Повна асиміляція	אֵסִימִילַצְיָה מְלֵאָה
Армейский язык	Арамейська мова	אֵרְמִית
		ב
Дифференциация	Диференціація	בִּידוּל
Обобщающее слово	Узагальнююче слово	בִּישׁוּי מְכֻלֵּל
Сленг	Сленг	בִּישׁוּי עֲגָה
Выражения	Вирази	בִּישׁוּיִים
Настоящее время	Теперішній час	בִּינְוִנִי
Письменно	Письмово	בִּכְתָב
Лингвистика, филология	Лінгвістика, філологія	בִּלְשׁוֹנוֹת
Слитно	Злито, разом	בְּמַחְבָּר, בְּיַחַד
Форма глагольной основы	Форма дієслівної основи	בְּנִין

Форма глагольной основы, указывающая на побуждение к действию	Форма дієслівної основи, яка вказує на спонування до дії	בְּנֵן הַפְעִיל
Форма глагольной основы пассивного, страдательного действия от הַפְעִיל	Форма дієслівної основи пасивної дії від הַפְעִיל	בְּנֵן הַפְעֵל
Форма глагольной основы возвратного действия	Форма дієслівної основи зворотної дії	בְּנֵן הַתְּפַעַל
Форма глагольной основы пассивного, страдательного действия от פָּעַל	Форма дієслівної основи пасивної дії від פָּעַל	בְּנֵן נִפְעַל
Форма глагольной основы активного интенсивного действия	Форма дієслівної основи активної інтенсивної дії	בְּנֵן פִּעַל
Форма глагольной основы активного простого действия	Форми дієслівної основи активної простої дії	בְּנֵן פָּעַל
Форма глагольной основы пассивного, страдательного действия от פָּעַל	Форми дієслівної основи пасивної дії від פָּעַל	בְּנֵן פִּעַל
Три биньяна, в которых второй корневой согласный звук получает сильный дагеш (биньяны пиэль, хитпаэль и пуаль)	Три біньяни, у яких другий кореневий приголосний звук отримує сильний дагеш (біньяни піель, хітпаель та пуаль)	בְּנֵינִים כְּבָדִים (דְּגוּשִׁים)
Раздельно	Окремо	בְּנִפְרָד, לַחֲדָר
Основа слова, основание	Основа слова	בְּסִיס
Устно	Усно	בְּעַל-פֶּה
ג		
Лицо (первое, второе, третье)	Особа (перша, друга, третя)	גוּף (רֵאוּנוֹ, שְׁנֵי, שְׁלִישִׁי)
Образованный	Той, що утворений	גְּזוּר
Образовывать (слово)	Утворювати (слово)	גָּזַר, לְגַזֵּר
Разновидность корня	Різновид кореня	גְּזָרָה
Апостроф, служащий знаком сокращения слова	Апостроф, який слугує знаком для скорочення слів	גְּרֵשׁ
Двойной апостроф, служащий знаком аббревиатуры	Подвійний апостроф, що слугує знаком аббревіатури	גְּרֵשִׁים
ד		
Имеющий «дагеш»	Той, що має «дагеш»	דְּגוּשׁ
«Дагеш» - диакритический знак, влияющий на произношение	„Дагеш” – діакритичний знак, який впливає на вимову	דָּגֵשׁ
Дагеш, удваивающий согласный звук	Дагеш, що подвоює приголосний	דָּגֵשׁ חֶזֶק
Дополняющий дагеш – вид дагеша (точка внутри буквы), который ставится в случае выпадения буквы в букве, следующей за выпавшей (יָתֵן = יְתֵן)	Додатків дагеш – вид дагешу (крапка у букві), який ставиться у випадку випадіння букви в букві, що слідує за тією, що випала (יָתֵן = יְתֵן)	דָּגֵשׁ מְשֻׁלֵּם
Дагеш, меняющий произношение согласного	Дагеш, який змінює вимову приголосного	דָּגֵשׁ קָל

звук		
Дагеш формы – дагеш, ставящийся во второй корневой букве в биньянах пиэль, пуаль и хитпаэль; также ставится в определённых моделях существительных, например: модель קטל (сущ. ספר (парикмахер), טבח (повар)).	Дагеш форми – дегеш, що ставиться у другій кореневій букві у біньянах піель, пуаль та хітпаель; також ставиться в певних моделях іменників, наприклад, модель קטל ім. ספר (перукар), טבח (кухар)	דגש תבנית
Двузначность	Двозначність	דו-משמעות
Дифтонг	Дифтонг	דו-תנועה
Диахронический	Діахронічний	דיאכרוני
Речь	Мовлення	דיבור
Прямая речь	Пряма мова	דיבור ישיר
Косвенная речь	Непряма мова	דיבור עקיף
Диссимилиация	Дисиміляція	דיסימילציה
Дифференциация	Диференціація	דיפרנציאציה
Дифтонг	Дифтонг	דיפתונג
Грамматика	Грамматика	דקדוק
Грамматический	Грамматичний	דקדוקי
Изъявительное наклонение	Дійсний спосіб	דרך החווי
Наклонение глагола	Спосіб дієслова	דרך הפעל
Повелительное наклонение	Наказовий спосіб	דרך הצווי
Сослагательное наклонение	Умовний спосіб	דרך התנאי
Способ словообразования	Спосіб словотворення	דרך תצורה
		ה
Слог	Склад	הברה
Краткий слог	Короткий склад	הברה חטופה
Ударный слог	Наголошений склад	הברה מוטעמת
Закрытый слог	Закритий склад	הברה סגורה
Открытый слог	Відкритий склад	הברה פתוחה
Фонетика	Фонетика	הפרוץ
Фонема	Фонема	הג'ן
Звук	Звук	הגה
Глухой звук	Глухий звук	הגה אטום
Звонкий звук	Дзвінкий звук	הגה קולי
Произносить	Вимовляти	הגה, להגות
Произношение	Вимова	הגיה
Удвоение согласной	Подвоєння приголосного	הדגשה
Ассимиляция	Асиміляція	הדמות
Частичная ассимиляция	Часткова асиміляція	הדמות חלקית
Полная ассимиляция	Повна асиміляція	הדמות מלאה
Настоящее время	Теперішній час	הזנה
Омоним	Омонім	הומונים
Омонимия	Омонімія	הומונימיה
Интонация, ударение	Інтоняція, наголос	הטעמה
Произношение, акцент	Вимова, акцент	היגוי
Вводное предложение	Вставне речення	הסגר
Состав слова	Будова слова	הרכב מלים
Метафора	Метафора	השאלה

Закон изменения гласного звука. При определении ударения огласовки камац гадоль и цере превращаются в подвижное шва, а в согласных, не получающих шва – в один из хатафов (хатаф –сэголь, хатаф – камац, хатаф - патах), например: сторож-сторожа שׁוֹמֵרִים-שׁוֹמֵר שׁוֹמֵרִים-שׁוֹמֵר Утюг – утюги מְגַזִּים - מְגַזֵּץ	Закон зміни голосного звуку. У визначенні огласовки Кама га доль та цере перетворюються у рухливе шва, а у приголосних, які не отримали шва – в один з хатафів (хатаф – сеголь, хатаф –камац, хатаф-патах), наприклад, охоронець – охоронці שׁוֹמְרִים-שׁוֹמֵרִים Праска – праски מְגַזֵּץ - מְגַזִּץ	הַתְּסֻפּוֹת (חֹק הַחֻטּוֹף)
Изменение гласного звука, предшествующего гортанному согласному под влиянием гортанной среды, например, «является сказанным», «говорится» נֶאֱמַר	Зміни голосного звуку, що стоїть перед гортанним приголосним під впливом гортанного середовища, наприклад, „ε сказаним”, „говориться” נֶאֱמַר	הַתְּגוּבוֹת תְּנוּעָה
огласовка	огласовка	הַתְּנוּעָה
ז		
Мужской род	Чоловічий рід	זָכָר
Настоящее время	Теперішній час	זְמַן הַזֶּה (בְּיִחוּד)
Прошедшее время	Минулий час	זְמַן עָבָר
Будущее время	Майбутній час	זְמַן עָתִיד
ח		
Огласовка «о»	Огласовка «o»	חֹלֶם, חוֹלֵם
Огласовка «э»	Огласовка «e»	חֶטֶף סְגוּל
Огласовка «а»	Огласовка «a»	חֶטֶף פָּתַח
Огласовка «а»	Огласовка «a»	חֶטֶף קָמֶץ
Огласовка «и»	Огласовка «i»	חִירִיק חָסֵר
Огласовка «и»	Огласовка «i»	חִירִיק מְלֵא
Однородный член	Однорідний член	חֶלֶק כּוֹלֵל
В предложении с выделенным второстепенным членом – второстепенный член, вынесенный во главу предложения с целью подчеркнуть что-либо; обычно после него ставится тире. Например: Дани – я видел его вчера. דָּנִי – רָאִיתִי אוֹתוֹ אֶתְמוֹל.	У реченні з виділеним другорядним членом – другорядний член, який винесено на початок речення з метою підкреслити щось; після нього ставиться тире. Наприклад: Дани – я бачив його вчора. דָּנִי – רָאִיתִי אוֹתוֹ אֶתְמוֹל.	חֶלֶק יַחֲדוּד
Части речи	Частици мови	חֶלְקֵי הַדָּבָר
Части предложения	Частици речення	חֶלְקֵי מִשְׁפָּט
Полусогласный звук	Напівприголосний звук	חֶצִי עֵיצוּר
Полугласный звук	Напівголосний звук	חֶצִי תְנוּעָה
ט - י		
Тип	Тип	טִיפּוּס
Ударение	Наголос	טַעַם
Единственное число	Однина	יְחִיד
Единица	Одиниця	יְחִידָה

Падеж	Відміна	יְחֻסָּה
Винительный падеж	Знахідний відмінок	יְחֻסַּת הַפְעוּל
Родительный падеж	Родовий відмінок	יְחֻסַּת הַקְּנָן
Корень слова, основа	Корінь слова, основа	יְסוּד
Прямое (значение)	Пряме (значення)	יָשִׁיר
כ		
Правила правописания	Правила правопису	פְּלִלֵי הַכְּתִיב, תּוֹרַת הַכְּתִיב
Правила письма без огласовок	Правила письма без огласовок	פְּלִלֵי הַכְּתִיב חֶסֶר הַנִּיקוּד
Правила сочетания существительных	Правила сполучення іменників	פְּלִלֵי הַסְּמִיכוֹת
Правила пунктуации	Правила пунктуації	פְּלִלֵי הַפְּסִיּוֹק
Основные правила огласовки	Основні правила огласовки	פְּלִלֵי יְסוּד בַּתּוֹרַת הַנִּיקוּד
Местоименный суффикс при глаголе	Займенниковий суфікс при дієслові	כְּנוּי הַפּוֹעֵל
Местоимение	Займенник	כְּנוּי הַשֵּׁם
Связующее местоимение, например, который אֲשֶׁר	Сполучуваний займенник, наприклад, той що אֲשֶׁר	כְּנוּי זָקָה
Дополняющее глагол местоимение, соединённое с этим глаголом в одно слово, например, «я увидел тебя» - רָאִיתִיךָ	Займенник, що доповнює дієслово, поєднане з цим дієсловом в одне слово, наприклад, „я побачив тебе” - רָאִיתִיךָ	כְּנוּי מוֹשָׁא
Тавтология	Тавтологія	כְּפִילוֹת לְשׁוֹן
Почерк	Почерк	כְּתַב-יָד
Клинопись	Клинопис	כְּתַב יְתֻדוֹת
Правописание, орфография	Правопис, орфографія	כְּתִיב
Письмо без огласовок	Письмо без огласовок	כְּתִיב מְלֵא
Каллиграфия	Каліграфія	כְּתִיבָה תְּמָה
ל		
Определение	Означення	לְוָאֵי
Количественное определение	Кількісне означення	לְוָאֵי כְּמוֹת
Определение-оппозиция	Означення-опозиція	לְוָאֵי תְּמוּרָה
Иностранный	Іноземний	לְוַעֲזִי
Язык	Мова	לְשׁוֹן
Лексический	Лексичний	לְשׁוֹנִי
Мужской род	Чоловічий рід	לְשׁוֹן – זָכָר
Женский род	Жіночий рід	לְשׁוֹן – נְקֵבָה
Множественное число	Множина	לְשׁוֹן – רַבִּים
Язык прозы	Мова прози	לְשׁוֹן הַפְּרוּזָה
Язык поэзии	Мова поезії	לְשׁוֹן הַשִּׁירָה
Еврейский язык в период Мишны	Єврейська мова у період Мішни	לְשׁוֹן חַז"ל, לְשׁוֹן חֻמְמִים
Язык средневековья	Мова середньовіччя	לְשׁוֹן יָמֵי הַבַּיִנִים
Язык Торы	Мова Тори	לְשׁוֹן מִקְרָאִית
מ		
Произношение, выражение, акцент	Вимова, висловлювання, акцент	מִבְטָא
Структура, конструкция	Структура, конструкція	מִבְנֵה
Выражение	Висловлювання	מִבְעַ

Сложный (имеющий более одного корня)	Складний (той, що має більш ніж один корінь)	מורכב, מורקב
Аффиксы (приставка, инфикс, суффикс)	Афікси (префікс, інфікс, суфікс)	מוספיות (תחילית, תוכית, סופית)
Морфология	Морфологія	מורפולוגיה
Морфемы	Морфемы	מורפימות
Прямое дополнение к сказуемому	Прямий додаток до присудка	מושא ישיר
Косвенное дополнение к сказуемому	Непрямий додаток до присудка	מושא עקיף
Переносное значение	Переносне значення	מושאל
Понятие	Поняття	מושג
Метонимия	Метонімія	משונימיה
Метафора	Метафора	משפורה
Классификация	Класифікація	מיון
Словарь	Словник	מילון
Слово, служебная часть речи	Слово, службова частина мови	מלה
Разделяющее слово	Слово, що розділяє	מלה הוצצת
Синоним	Синонім	מלה נרדפת
Заимствованное слово	Запозичене слово	מלה שאולה
Связующие слова	Слова, що зв'язують	מלות קישור
Война языков	Війна мов	מלחמת השפות
Новые слова (неологизмы)	Нові слова (неологізми)	מלים חדשות
Иностранные слова	Іноземні слова	מלים לועזיות
Устаревшие слова	Застарілі слова	מלים מישנות
С ударением на предпоследнем слоге	З наголосом на передостанньому складі	מלעיל
С ударением на последнем слоге	З наголосом на останньому складі	מלרע
Местоимение	Займенник	מלת גוף
Союз	Сполучник	מלת חבור
Предлог	Прийменник	מלת יחס
Местоимение, обозначающее существование или его отрицание, например: הָיָה (был), שֵׁי (есть), לֹא (нет).	Займенник, що позначає існування або не існування, наприклад: הָיָה (був), שֵׁי (є), לֹא (немає).	מלת קיום
Междометие	Вигук	מלת קריאה
Вопросительное местоимение	Питальний займенник	מלת שאלה
Отрицательное местоимение	Заперечний займенник	מלת שלילה
Подчинительный союз	Підрядний сполучник	מלת שעבוד
Дробное число	Дробове число	מספר חלקי
Количественное числительное	Кількісний числівник	מספר מונה
Порядковое числительное	Порядковий числівник	מספר סודר
Отвлечённое число	Абстрактне число	מספר סתמי
Дробное число	Дробове число	מספר שבירי
Система глаголов	Система дієслів	מערכת הפועל

Точка в букве п, превращающая её в согласный звук в конце слова	Точка у літері п, яка перетворює її у приголосний звук в кінці слова	מפיק
Тире	Тире	מפריד
Инфинитив, неопределённая форма глагола	Інфінітив, неозначена форма дієслова	מקור
Спрягаемый глагол	Дієслово, що відмінюється	מקור נטוי
Дефис	Дефіс	מקף
Кавычки	Лапки	מרכאות
Подчинённый	Підрядний	משועבד
Языковой уровень	Мовний рівень	משלב
Слух, слушание	Слух, слухання	שמיעה
Значение, смысл	Значення, смисл	משמעות
Смысловый, многозначный	Смисловий, багатозначний	משמעי
Односоставное (одночленное) предложение	Односкладне речення	משפט חסר
Придаточное предложение	Підрядне речення	משפט טפל
Предложение с выделенным второстепенным членом	Речення з виділеним другорядним членом	משפט ייחוד
Предложение с однородными членами	Речення з однорідними членами	משפט כולל
Сложноподчинённое предложение	Складнопідрядне речення	משפט מורכב
Сложносочинённое предложение	Складносурядне речення	משפט מחובר, מאוחד
Придаточное предложение	Підрядне речення	משפט משועבד
Неопределённо-личное предложение	Неозначено-особове речення	משפט סתמי
Главное предложение	Головне речення	משפט עקרי
Предложение, в котором сказуемое выражено глаголом	Речення, в якому присудок виражено дієсловом	משפט פועלי
Именное (безглагольное) предложение	Іменне (бездієслівне) речення	משפט שמני
Форма слова	Форма слова	משקל
		ג
Быть образованным, образовываться	Бути утвореним, утворюватися	נגזר, להגזר
Подлежащее	Підмет	נושא
Определённое подлежащее	Визначений підмет	נושא מפורש
Неопределённо-личное подлежащее	Неозначено-особовий підмет	נושא סתמי
Спрягаемый, склоняемый	Той, що відмінюється за відмінками або відмінами	נטוי
Склонение, спряжение	Відмінювання	נטיה
Идиомы	Ідіоми	ניבים
Система графических знаков, обозначающих на письме гласные звуки	Система голосних знаків	ניקוד
Женский род	Жіночий рід	נקבה
Точка	Крапка	נקודה

Двоеточие	Двокрапка	נקודתיים
Синонимия	Синонімія	נרדפות
Сказуемое	Присудок	נשוא
Составное сказуемое	Складний присудок	נשוא מורקב
Глагольное сказуемое	Дієслівний присудок	נשוא פועלי
Именное (безглагольное) сказуемое	Іменний (бездієслівний) присудок	נשוא שמני
Разбор предложения	Розбір речення	נתוח המשפט
ס		
Пассивный	Пасивний	סביל
Огласовка «э»	Огласовка „e”	סגול
Порядок частей предложения	Порядок частин речення	סדר חלקי המשפט
Второй член сопряжённого сочетания	Другий член сполученої конструкції	סומך
Суффикс	Суфікс	סופית
Суффикс, окончание	Суфікс, закінчення	סיומת
Стиль	Стиль	סיגנון
Стилистический	Стилістичний	סיגנוני
Восклицательный знак	Знак оклику	סימן קריאה
Вопросительный знак	Знак запитання	סימן שאלה
Знаки препинания	Пунктуаційні знаки	סימני פיסוק
Синонимия	Синонімія	סינונימיה (נרדפות)
Синтаксис	Синтаксис	סינטקס
Синхронный	Синхронний	סינקרוני
Синекдоха	Синекдоха	סינקדוכה
Синтез	Синтез	סינתזה
Синтетический	Синтетичний	סינתטי
Сленг	Сленг	סלנג
Сопряжённое сочетание существительных	Сполучена конструкція іменників	סמיכות
Идиоматическое сочетание существительных	Ідіоматичне сполучення іменників	סמיכות אידיומטית
Семантика	Семантика	סמנטיקה
Литература	Література	ספרות
ע		
Прошедшее время	Минулий час	עבר
Иврит	Іврит	עברית
Библейский иврит	Біблійний іврит	עברית מקראית
Согласный звук	Приголосний звук	עיצור
Глухой согласный звук	Глухий приголосний звук	עיצור אטום
Звонкий согласный звук	Дзвінкий приголосний звук	עיצור קולי
Корневые согласные звуки	Кореневі приголосні звуки	עיצורי שורש
Гортанные согласные звуки	Гортанні приголосні звуки	עיצורים גרוניים
Будущее время	Майбутній час	עתיד
פ		
Полисемия	Полісемія	פוליקסמיה
Фонология	Фонологія	פונולוגיה
Фонетика	Фонетика	פונטיקה
Глагол	Дієслово	פועל
Переходный глагол	Перехідне дієслово	פועל יוצא
Пассивный глагол	Пасивне дієслово	פועל סביל

Сленговый глагол	Сленгові дієслово	פועל עגגה
Непереходный глагол	Неперехідне дієслово	פועל עומד
Вспомогательный глагол	Допоміжне дієслово	פועל עזר
Глагол с четырёхбуквенным корнем	Дієслово з чотирьохбуквеним коренем	פועל רבעי
Обращение	Звертання	פניה
Придаточное предложение	Підрядне речення	פסוקית
Запятая	Кома	פסיק
Расставляют знаки препинания	Ставити знаки пунктуації	פסקה, לפסק
Параграф, абзац	Параграф, абзац	פסקה, פסקא
Активный	Активний	פעיל
Фразеология	Фразеологія	פרזאולוגיה
Пословица	Прислів'я	פתגם
Недолгое «а»	Недовге „a”	פתח
«Украденный» патах – вспомогательная огласовка в словах, оканчивающихся на гортанный согласный либо на хей с маппиком. Например: גבוה (высокий), רוח (ветер), הצע (предложение).	„Викраденый” патах – допоміжна огласовка в словах, які закінчуються на гортанний приголосний або на хей з мапі ком. Наприклад: גבוה (високий), רוח (вітер), הצע (пропозиція)	פתח גבוהה
צ		
Морфема	Морфема	צורן
Основная морфема	Основна морфема	צורן יסוד
Морфемы, характерные для определённых форм слов	Морфемы, які властиві певним формам слова	צורן משקל
Смысловое окончание	Смислове закінчення	צורן סופי
Повелительное наклонение	Наказовий спосіб	ציווי
Огласовка «э»	Огласовка „e”	צירי
Оборот речи, словосочетание	Мовленнєвий зворот, словосполучення	צירוף מלים, צירוף לשון
Сопряжённое сочетание существительных	Сполучена конструкція іменників	צירוף סמיכות
Французский язык	Французька мова	צרפתית
ק		
Тире	Тире	קו מפריד
Голос	Голос	קול
Звонкий	Дзвінкий	קולי
Коннотация	Конотация	קונטציה
Долгое «а», огласовка «а»	Довге „a”, Огласовка „a”	קמץ
Фонетическая близость	Фонетична близькість	קרבה פונטית
Возглас, восклицание	Спонування	קריאה
Связь выбора	Зв'язок вибору	קשר של ברירה
Связь разъяснения	Зв'язок роз'яснення	קשר של הבהרה
Связь добавления	Зв'язок додатку	קשר של הוספת
Связь уступки	Зв'язок уступки	קשר של ויתור
Связь вывода и результата	Зв'язок висновку та результату	קשר של מסקנה ותוצאה
Связь противопоставления	Зв'язок протиставлення	קשר של ניגוד
ר		

Аббревиатура, инициалы	Абревіатура, ініціали	ראשי תבות
Множественное число	Множина	רבים
Корень, состоящий из четырёх согласных	Корінь, що складається з чотирьох приголосних	רבעי
ש		
Заимствование слов	Запозичення слів	שאלת מלים
Заимствование смыслов	Запозичення смислів	שאלת משמעויות
Речевые ошибки	Мовленнєві помилки	שבושי לשון
Знак огласовки ...	Знак огласовка ...	שוא
Знак огласовки, обозначающий отсутствие гласного звука в конце слова	Знак огласовки, що позначає відсутність голосного у кінці слова	שוא נח
Знак огласовки, краткое «э» в начале слова	Знак огласовки, коротке „e” на початку слова	שוא נע
Огласовка «у»	Огласовка „y”	שורוק (תנועה)
Корень	Корінь	שורש
Составление новых синтаксических структур	Побудова нових синтаксичних структур	שקבור
Методы, способы огласовки	Методи, способи огласовки	שיטות ניקוד
Перестановка букв	Перестановка букв	שכול אותיות
Троеточие	Трикrapка	שלוש נקודות
Местоимение	Займенник	שם גוף
Имя числительное	Числівник	שם המספר
Инфинитив	Інфінітив	שם הפועל
Сложное слово	Складне слово	שם מולקם, מורכב
Синоним (синонимы)	Синонім (синоніми)	שם נרדף (שמות נרדפים)
Имя существительное	Іменник	שם עצם
Абстрактное существительное	Абстрактний іменник	שם עצם מופשט
Имя собственное	Власне ім'я	שם עצם פרטי
Отглагольное существительное	Віддієслівний іменник	שם פעולה
Прилагательное	Прикметник	שם תואר
ת		
Обстоятельство	Обставина	תאור
Обстоятельство образа действия	Обставина образу дії	תאור אופן
Обстоятельство уступки	Обставина уступки	תאור ויתור
Обстоятельство времени	Обставина часу	תאור זמן
Обстоятельство меры	Обставина міри	תאור מידה
Обстоятельство положения	Обставина положення	תאור מצב
Обстоятельство места	Обставина місця	תאור מקום
Обстоятельство причины	Обставина причини	תאור סיבה
Обстоятельство цели	Обставина мети	תאור תקלית
Обстоятельство условия	Обставина умови	תאור תנאי
Определение, прилагательное	Означення, прикметник	תואר
Наречие	Прислівник	תואר הפואל
Инфикс	Інфінітив	תוכית
Наука о грамматике	Наука про граматику	תורת הדקדוק
Фонология, фонетика	Фонологія, фонетика	תורת ההגה

לינגוויסטיקה	לינגוויסטיקה	תורת הלשון
סמנטיקה	סמנטיקה	תורת המשמעים
מדע אודם אגלסווקה	מדע אודם אגלסווקה	תורת הניקוד
מורפולוגיה	מורפולוגיה	תורת הצורות
סינטקסיס	סינטקסיס	תורת התקביר
סינטקסיס	סינטקסיס	תקביר
סינטקסיכסי	סינטקסיכני	תקבירי
וודרוודנה יזוקה	וודרוודנה מווי	תחיית השפה
אריסווקה	אריפיקס	תחילית
יזוקווי שווי	מווה וליסווי	תכונה לשונית
אפוזיטיה	אפוזיטיה	תמורה
אשוונוה נאכלונה	אשווני שפוסב	תנאי פטל
גלסני זוק	גולסני זוק	תנועה
דליני גלסני זוק	דווגי גולסני זוק	תנועה גדולה, ארוכה
כרטי גלסני זוק	כורטי גולסני זוק	תנועה קטנה
ושומוגלסני גלסני זוק	דומוזני גולסני זוק	תנועת עזר
וטרני, וטרוסטפני	דורוגרדני	תניני
סלווורודנוה	סלווורננה	תצורת מלים

Список навчально-методичних комплексів з мови іврит (основна школа).

1. «Агада шель сафа», М. Коген, – Єрусалим, «Академон», 1992.
2. «Аколь хадаш», Ч. 1 - 4., М. Оен, Ш. Хайат, С. Шалом. – Єрусалим, 1990 - 1994.
3. «Алеф бейт .Дерех хадаша легораат іврит», Р. Гербер. – Єрусалим, „Академон”, 1995.
4. «Алеф Бет Єладім ломдім іврит», Ч. 1 - 3, І. Талмуд. – Тель-Авів, 2003 -2005.
5. „Беальпе убехтав”, А. Ліфшиц, С. Якубовські. – Єрусалим, 1985.
6. «Боу нільмад алеф бет», Р. Паргай, Г. Коблінер, - Єрусалим, «Маалот», 1991.
7. «Боу нільмад іврит», Ч.1, 2. Р.Паргай, Г. Коблінер – Єрусалим, «Маалот», 1993.
8. Газета «Шеар ле-матхіль», Єрусалим.
9. «Дібурім, дібурім», Р. Даніель, Л. Скіба, Г. Прейслер, М. Камер. – Єрусалим, „Академон”, 1996.
10. «Іврит мін хат хала», Ш. Хайат, С. Ізраелі, Г. Коблінер. – Єрусалим, „Академон”, 1990.
11. «Іврит мін хатхала хадаша», Ч.1, Ш. Хайат, С. Ізраелі, Г. Ковлінер. – Єрусалим, „Академон”, 2000.
12. «Іврит мін хатхала хадаша», Ч.2., Ш. Хайат, С. Ізраелі, Г. Ковлінер. – Єрусалим, „Академон”, 2001.
13. «Іврит мін хатхала хадаша», касети для слухання для Ч.1., Ш. Хайат, С. Ізраелі, Г. Ковлінер. – Єрусалим, „Академон”, 1990.
14. «Іврит хайа», Н. Барас, Ш. Хайат. – Єрусалим, 1989.
15. «Іврит бешлошім шіурім». – Єрусалим, 1985.
16. «Мадрегот», А. Рівлін. – Єрусалим, 1986.
17. «Мадрегот»: посібник для вчителя, А. Рівлін. – Єрусалим, 1986.
18. «Оврім леіврит», Ч. 1, І. Аміт, А. Разі. – Тель-Авів, «Матах», 1992.
19. «Оврім леіврит», Ч. 2., І. Аміт, А. Разі. – Тель-Авів, «Матах», 1993.
20. Посібник з вивчення граматики івритського дієслова для рівнів „алеф” та „бет”. – Єрусалим, „Академон”, 1985.
21. «Сіпурім рішонім». – Єрусалим, 1981.
22. «Шеат іврит», Ч. 1 та Ч.2, - Е. Лауден, Л. Вайнбах. – Тель-Авів, «Матах», 1994 - 1995.
23. «Хайесод». – Єрусалим, 1987.

ЗМІСТ

№	Назва розділу	Сторінки
1.	I розділ – «Пояснювальна записка»	2 - 21
2.	II розділ – «Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учнів і зміст навчального матеріалу» (5-9 класи)	22 – 69
3.	5-й клас	22 – 30
4.	6-й клас	31 - 39
5.	7-й клас	40 - 48
6.	8-й клас	49 - 58
7.	9-й клас	59 - 69
8.	Додаток 1. «Орієнтовні вимоги до оцінювання навчальних результатів учнів 5-9 класів з мови іврит у школах з українською (російською) мовою навчання»	70 - 83
9.	Додаток 2. «Словник лінгвістичних термінів»	84 - 94
10.	Додаток 3. «Список навчально-методичних комплексів з мови іврит (основна школа)»	95
11.	Зміст	96

Члени авторського колективу та робочої групи з оновлення програми:

Бакуліна Н. В., старший науковий співробітник відділу навчання мов національних меншин та зарубіжної літератури Інституту педагогіки НАПН України, кандидат педагогічних наук;

Букач К. О., вчитель навчально-виховного об'єднання «Школа-дитячий садок «Міцва-613» м. Білої Церкви Київської області;

Кригер І. А., вчитель комунального закладу освіти «Дніпровська міська спеціалізована школа з поглибленим вивченням івриту, історії єврейського народу, єврейських традицій № 144» Дніпровської міської ради;

Фелеса І. Ю., учитель загальноосвітнього навчального закладу спеціалізованої школи «ОРТ» I-III ступенів № 41, м. Чернівців

Яковлева О. М., учитель навчально-виховного комплексу № 141 «ОРТ» Дніпровського району м. Києва